

Preskrbljeni mladenič.

Molitvenik za mladino.

Spisal

častitljivi Janez Bosko,

ustanovnik Salezijanske družbe in Hčera Marije Pomočnice.

Poslovenili salezijanci.

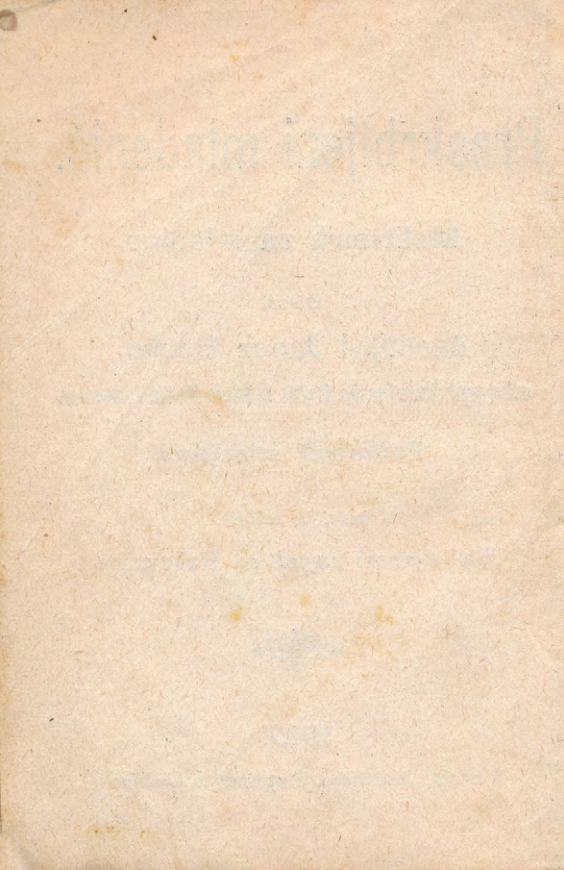
Izdal in založil

Salezijanski zavod na Rakovniku.

1910.

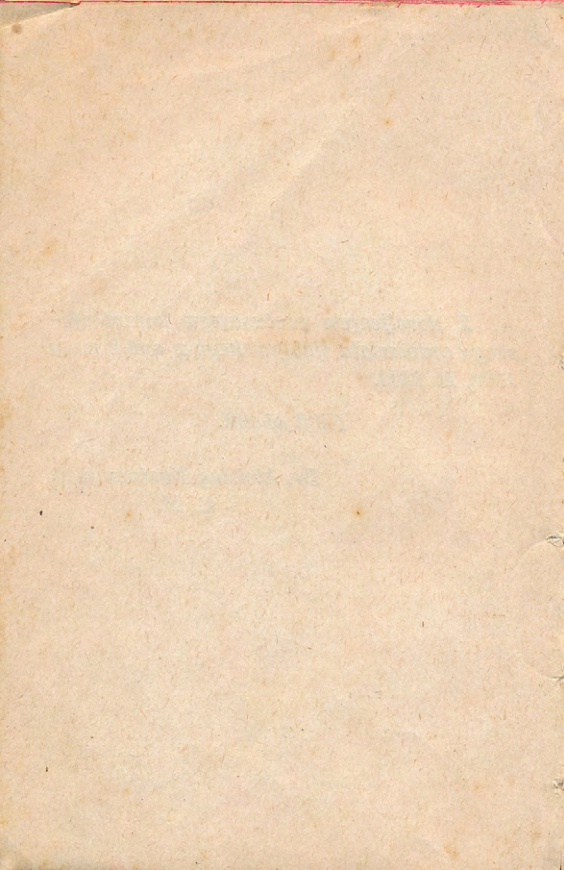
Tiskala „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani.

Z dovoljenjem prečastitega knezoškofijskega ordinariata ljubljanskega z dne 8. maja 1908, št. 1203.

Nihil obstat.

Dr. Aloisius Nastran m. p.
C. M.

Kazalo.

Prvi del.

Česa potrebuje mladenič, da postane kreposten.

	Stran
Prvo poglavje: Poznanje božje . . .	1
Drugo poglavje: Bog jako ljubi otroke	3
Tretje poglavje: Zveličanje kristjana je navadno odvisno od mladosti . .	4
Četrto poglavje: Pokorščina do staršev in predstojnikov je prva krepost vsakega otroka	6
Peto poglavje: Kako moramo spoštovati Cerkev in božje služabnike . .	9
Šesto poglavje: Duhovno branje in božja beseda	12

Česa se mora mladenič še posebno ogibati.

Prvo poglavje: Varuj se brezdelja, brezdelnosti, lenobe in pohajkovanja .	15
Drugo poglavje: Varuj se slabih tovarišev	17

Tretje poglavje: Varuj se slabih pogo- vorov	19
Četrto poglavje: Varuj se pohujšanja .	21

Sredstva za stanovitnost.

Prvo poglavje: Kako je treba ravnati v skušnjavah	24
Drugo poglavje: Nekateri zvijače, ka- terih se poslužuje satan, da bi za- peljal mladino	26
Tretje poglavje: Najlepša čednost . .	28
Četrto poglavje: Češčenje Marije Device	31
Peto poglavje: Nasveti mladeničem vpi- sanim v kako družbo ali oratorij .	36

Sedem premišljevanj za vse dni v tednu.

Nedelja: O človeškem cilju	39
Ponedeljek: O smrtnem grehu	44
Torek: O smrti	46
Sreda: O sodbi	50
Četrtek: O peklu	55
Petek: O večni kazni v peklu	58
Sobota: O nebesih	61

Sv. Alojzij Gonzaški.

Šestnedeljska pobožnost in de- vetdnevica v čast sv. Alojziju	65
Prva nedelja: Sv. Alojzij objokuje svoje grehe	66
Druga nedelja: Pokora sv. Alojzija . .	69

Tretja nedelja: Sv. Alojzij, zgled čistosti	70
Četrta nedelja: Sv. Alojzij se odpove svetu	72
Peta nedelja: Ljubezen sv. Alojzija do Boga	74
Šesta nedelja: Ljubezen sv. Alojzija do bližnjega	76

Tri premišljevanja za zadnje tri dni devetdnevnice.

Sedmi dan: Sv. Alojzij se takoj v mla- dosti daruje Bogu	79
Osmi dan: Sv. Alojzij zgled v molitvi	81
Deveti dan: Dragocena smrt sv. Alojzija	82

Praznik sv. Alojzija.

Slava sv. Alojzija v nebesih . .	84
Molitev, s katero se je sv. Aloj- zij posvetil Mariji	86
Mladenič v volitvi stanu . . .	87
Mladenič, zvest svojemu po- klicu	89
Molitev k Mariji Devici za spoznanje poklica	90

Drugi del.

Posebne pobožnosti.

Jutranje in večerne molitve: . .	91
V imenu Očeta	92
Molim te	92

Oče naš	92
Češčena, Marija	93
Verujem v Boga	93
Češčena bodi, Kraljica	94
Angel božji	95
Deset božjih zapovedi	95
Pet cerkvenih zapovedi	96
Sedem sv. zakramentov	96
Dejanje vere	96
Dejanje upanja	97
Dejanje ljubezni	98
Kesanje	98
Sv. Alojzij Gonzaški	99
Angel Gospodov	101
Raduj se	103
Iz globočine	104
Molitev pred delom in učenjem	106
Po delu in učenju	106
Pred jedjo	107
Po jedi	107
Pred duhovnim branjem	107
Po duhovnem branju	108

Sv. maša.

Kako moramo biti pri sv. maši	109
Kratke mašne molitve	111

Zakrament sv. pokore.

Kaj je potrebno za dobro izpoved	118
Praktičen način, kako moremo vredno prejeti zakrament sv. pokore	123

	Stran
Molitev pred izpovedjo	123
Izpraševanje vesti	124
Kesanje	126
O izpovedi	127
Zahvala po izpovedi	130

Zakrament presv. Rešnjega Telesa.

Pouk	132
Pogosto sv. obhajilo	133
Priprava k sv. obhajilu	136
Molitev pred sv. obhajilom	138
Zahvala po sv. obhajilu	140
Molitev h križanemu Zveličarju	144

Obisk najsv. Zakramenta.

Molitev	145
Duhovno obhajilo	147

Pobožnost češčenja presv. Je- zusovega Srca.

Venec v čast presv. Jezusovemu Srcu	149
Litanije presv. Srca Jezusovega . . .	154
Posvetitev presv. Srcu Jezusovemu . .	157
Odpevanja pri litanijah Srca Jezusovega	158

Marija Pomoč kristjanov.

Devetdnevnic na čast Mariji	
Devici, pomočnici kristjanov	161
Lavretanske litanije	166
Molitev k Materi božji	168

Cerkvene antifone in prošnje do Matere božje.

A. Od prve adventne nedelje do Božiča	170
B. Od Božiča do Svečnice	171
C. Od Svečnice do Velikega četrтка .	171
D. Od Velike sobote do prve pobin- košne nedelje	172
E. Od prve pobinkošne nedelje do Adventa	173
Molitev k sv. Jožefu	174
Molitev za vse potrebe	175
Pri pobožnosti sv. rožnega venca v oktobru	176
Litaniae lauretanae	177
Odpevanja pri lavretanskih li- tanih	180

Cerkvene molitve o praznikih.

Brezmadežno Spočetje	184
Rojstvo Gospodovo	185
Sv. Štefan	185
Obrezovanje Gospodovo	186
Razglašenje Gospodovo	187
Ime Jezusovo	187
Sv. družina	188
Svečnica	189
Sv. Jožef	189
Oznanjenje Marijino	190
Žalostna Mati božja	191
Vstajenje Gospodovo	191
Varstvo sv. Jožefa	192

	Stran
Vnebohod Gospodov	192
Binkošti	193
Presveto Rešnje Telo	194
Sv. Peter in Pavel	194
Vnebovzetje Marijino	195
Srce Marijino	196
Ime Marijino	196
Praznik presv. rožnega venca	197
Rojstvo Marijino	198
Angeli varuhi	199
Obletnica posvečevanja	199
Vsi svetniki	200

Pobožnost sv. rožnega venca.

Nekaj o sv. rožnem vencu	201
Sveti rožni venec	203
I. Veseli del	203
II. Žalostni del	204
III. Častitljivi del	204

K blagoslovu.

Častimo te	206
Glasno zapojmo	206
O salutaris hostia	207
V zakramentu	207
Tantum ergo	208
Ponižno tukaj pokleknimo	209
Najsvetejši, tebe počastimo	209
Psalm 116	210
Litanije vseh svetnikov	211
Navadne molitve po litanijah	217

	Stran
Za odpuščenje grehov	219
Za svetega očeta	220
Za škofa	220
Za cesarja	221
Za mir	221
Za sveto čistost	222
Za duše v vicah	222
Za božje varstvo in pomoč v naših dejanjih	222
Za vse verne kristjane, žive in mrtve	222

Molitve za vajo srečne smrti.

Priprava na smrt	224
Za srečno zadnjo uro	225
Litanije za srečno smrt	227
Molitev za duše v vicah	230
K sv. Jožefu za srečno smrt	231

Sv. križev pot

sv. Leonarda Porto-Mavriškega	233
Popolni odpustek za smrtno uro	253

K Sv. Duhu.

Veni, Sancte Spiritus	254
Veni, Creator Spiritus	256

Za razne priložnosti.

Ave, maris stella	257
Magnificat	258
Zahvalna himna	259

	Stran
Miserere mei Deus — Psalm 50	264
Božična devetdnevnica	267
Služba mašnega strežnika	273
Nekaj opominov strežnikom pri sv. maši	273

Tretji del.

Pesmi.

I. Mašne pesmi.

Jezus male k sebi kliče	288
O angelci, hitite	285
O Bog v nebeški slavi	286
Pred Bogom	283
V neustvarjeni svetlobi	287
Vsi ponižno počastimo	290

II. Obhajilne pesmi.

Cvetlice ve!	291
Duša moja, poj veselje	294
Jezusa ljubim	295
K tebi, Jezus!	292
Moj Zveličar, tebe užiti	293
O Jezus, božji Sin	296
O kam, Gospod	291
O srečna duša	295
So odprla se nebesa	293
Usmiljeni Jezus	296
Zdaj o duša moja pevaj	294

III. Cerkveno leto.

Angelski zbori	304
Bog, ki grešnike kaznuješ	305

	Stran
Človeštva mili Rešenik	307
Daj mi, Jezus, da žalujem	302
Jezus vse tolažbe vir	311
Na nebu zvezda zablesti	301
Na polnoči gréde	297
O Jezus, sladki moj spomin	301
O Jezus, vsem Odrešenik	300
O pridi, Sveti Duh	307
O svetli dan o polnoči	298
Počesčena leva rana	303
Posvetitev Jezusu	309
Presveto Srce	310
Pridi molit, o kristjan	308
Sвета noč	292
Tebe molim Jezus	309
Tu v kruhu vse svetosti	311
Veseli dan praznujmo	299
Vi oblaki	297
Zveličar gre iz groba	305

IV. Marijini prazniki.

Ave, maris stella	257
Daj mi vredno počastiti	313
Ko zarja zjutraj se razgrinja	323
Ko zarja zlati nam gore	321
Kraljica v raju slavljená	325
Marija, Matere ljube sladko ime	319
Marija Mati ljubljena	314
Mati Žalostna	315
Mladenič srečen sem	331
Nebesa in zemlja	330

	Stran
O brezmadežna	324
O Devica pomočnica	317
O Devica zvezd kraljica	327
O ljuba Gospa	330
O Marija, boji pozdravljena	314
O Marija milostljiva	325
O Marija, skoz življenje	317
S cveticami zaljšamo tebi oltar	322
Spet kliče nas venčani maj	321
Srce jaz ljubim presladko	329
Tebe Marijo srca slavijo	320
Tebe zbrali smo, Devica	327
Tebi Marija mogočna kraljica	333
Ti, o Marija naša kraljica	322
Usliši mojo prošnjo silno	328
Verni vsi, v nebesa se ozrite	318
Veš, o Marija	324
V lepoti čisti slavljenja	318
Vse prepeva, se raduje	332
Zapojte jeziki I.	323
Zapojte jeziki II.	328
Zdrava, zemlje vse Gospa	312
Žari se	331
Že slavčki žvrgolijo	320

V. Pesmi k svetnikom.

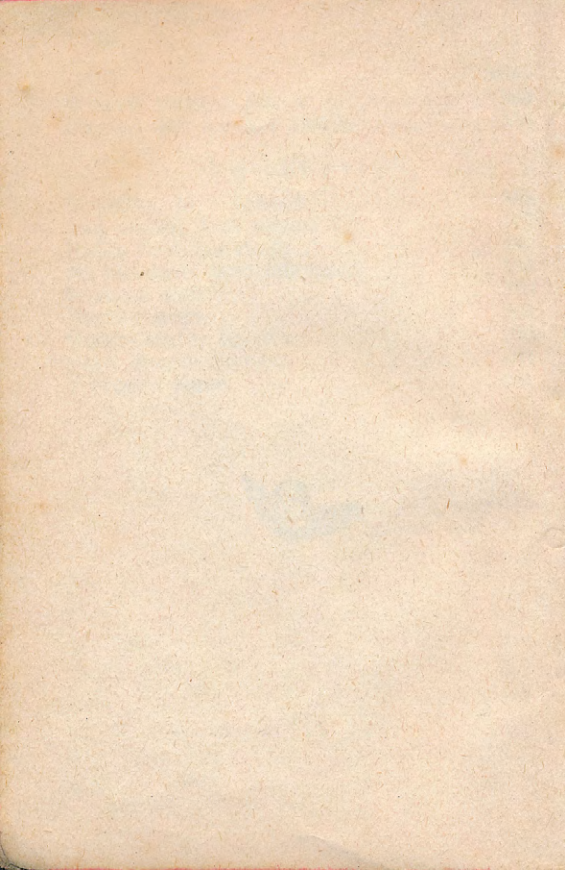
Angel božji	336
Angelska lilija	335
Miru delivec večnega	337
O pogledj, Alojzij mili	335
O sveta brata slavljenja	336

	Stran
O sveti Jezusov rednik	334
Strašen dan bo dan plačila	338

VI. R a z n e p e s m i.

Bog Oče, ki v nebesih	340
Bog ohrani, Bog obvari	342
Hvala večnemu Bogu	341
Mi slovenski smo mladeniči	339
Poznate dom	340
Tantum ergo	208
Veni, Creator Spiritus	256
Veni, Sancte Spiritus	254
V prestol slave	341

Mladini.

Dve sta glavni zvijači, ki ž njima hudobni duh izkuša odvrniti mladino od čednosti. V prvi ji predstavlja, da se mora odpovedati vsem zabavam in prijetnostim, kdor hoče služiti Bogu. A ni tako, dragi mladeniči! Podati vam hočem način krščanskega življenja, ki bo za vas vir pravega veselja in zadovoljstva, in pokazal vam bom, katere so prave zabave in razveseljevanja. Tako boste lahko živeli kakor nas vabi prerok: „Služite Gospodu v veselju!“

Namen te knjižice je namreč: navaditi vas služiti Bogu in biti vesel.

Druga zvijača je goljufiva nada, da bomo dolgo živeli ter se izpreobrnili v pozni starosti, ali celo na smrtni postelji. Varujte se te prevare, dečki moji, kajti veliko jih je bilo na ta način varanih in so se pogubili na veke. Kdo vas more zagotoviti, da boste dosegli visoko starost? V tem slučaju bi bilo

treba skleniti pogodbo s smrtjo, da bi počakala, dokler se ne postarate; toda dobro veste, da sta življenje in smrt v božjih rokah in Bog razpolaga ž njima po svoji volji.

Četudi bi vam Bog dodelil dolgo življenje, vendar poslušajte njegovo važno svarilo: „Če gre mladenič po svoji poti, ne loči se od nje, tudi če se postara.“ To pomeni: ako začnemo čednostno življenje v mladosti, bomo krepostni tudi v nadaljnjem življenju, in srečna smrt nam bo odprla nebeška vrata; nasprotno pa, če pademo v slabe navade in pregrehe že v mladosti, bomo bržkone celo življenje, prav do smrti ostali v teh navadah, in ravno to je gotovo znamenje nesrečne večnosti. Da bi vas ne zadela ta nesreča, vam podajam kratek in lahek način življenja: kratek način, a vendar zadostuje, da boste, če se po njem ravnate, delali tolažbo staršem, boste čast domovini ter postanete dobri državljani tu na zemlji, po smrti pa srečni dediči nebes.

Knjižica ima tri dele. Prvi pojasnjuje vse to, kar ste dolžni storiti in česa se

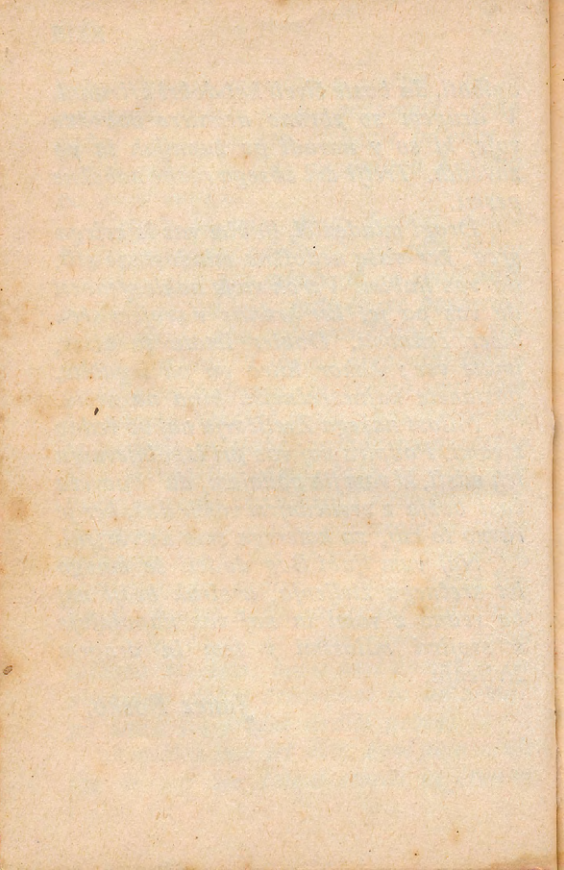
ogibati, da boste živeli kot dobri kristjani. V drugem so zbrane nekatere pobožne vaje, ki so v navadi po župnijah in po zavodih. Tretji del obsega razne nabožne pesmi.

Dragi mladeniči, ljubim vas iz celega srca, ker vaša nedolžna mladost me sili, da vas ljubim. Vzrok moje naklonjenosti do vas pa je, ker hranite v svojem srcu biser čednosti. Dokler imate ta biser, imate vse; kakor hitro ga pa izgubite, postanete najnesrečnejša bitja na svetu.

Milost našega Zveličarja naj bo vedno z vami. Podpira naj vas pri izpolnjevanju teh misli, ki vam jih podajam, da se poveča čast božja z zveličanjem vaših duš, ker je ravno to cilj, za katerega smo ustvarjeni.

Naj vam ljubi Bog dodeli še mnogo let srečnega življenja, a strah božji naj bo vedno z vami in naj vas napolnjuje s svojimi milostmi v tem in drugem življenju.

Janez Bosko.

Prvi del.

Česa potrebuje mladenič,
da postane kreposten.

Prvo poglavje.

Poznanje božje.

Vzdignite oči, o dragi mladeniči,
in občudujte, kar je na nebu in
na zemlji! Solnca, lune, zvezd,
zraka, vodâ, ognja, vsega tega
enkrat ni bilo. In nikdar se ni
mogla nobena stvar začeti sama od sebe.
Bog jih je ustvaril iz nič s svojo vse-
mogočnostjo, zato ga imenujemo stvar-
nika.

Ta Bog, ki je vedno bil in vedno bo, potem ko je ustvaril vse stvari na nebu in na zemlji, je naredil človeka, ki je med vsem vidnim najbolj plemenito in najbolj popolno bitje. Naše oči, naše noge, usta, jezik, ušesa, roke, vse to je torej dar božji.

Človek se razlikuje od živali zlasti v tem, da ima razumno dušo, ki misli, hoče in ve, kaj je dobro in kaj slabo. Ta duša ne more umreti s telesom, ker je čisti duh, ampak bo takrat, ko se bo ločila od telesa, začela drugo, neminljivo življenje. Če je delala dobro, bo vedno srečna pri Bogu v nebesih, kjer bo uživala vse dobrate na veke; če je pa delala slabo, bo kaznovana z grozno kaznijo v peklu, kjer jo bo na veke mučil ogenj in vsakovrstne muke.

Zapomnite si, o dragi mladeniči, da ste vsi ustvarjeni za nebesa! Bog, ljubeznivi oče, občuti veliko žalost, kadar mora pogubiti grešnika. O, kako vas Bog ljubi in kako želi, da delate dobro, in tako postanete deležni one velike sreče, ki jo je pripravil vsem v nebesih!

Drugo poglavje.

Bog jako ljubi otroke.

Prepričani, da smo ustvarjeni vsi za nebesa, moramo delovati vedno le iz tega namena. K temu nas mora nagibati veliko plačilo, ki nam ga obeta Bog in kazen, s katero nam žuga. Predvsem nas pa mora nagibati k ljubezni in njegovi službi velika ljubezen, ki jo izkazuje, kajti čeprav ljubi vse ljudi, kot delo svojih rok, izkazuje vendar še posebno ljubezen otrokom in pri njih najde svoje veselje: *Deliciae meae esse cum filiis hominum*. — Moje veselje je bivati s človeškimi sinovi. Bog vas ljubi, ker imate čas, storiti še mnogo dobrega, ljubi vas, ker ste v nežni, ponižni in nedolžni starosti in večinoma še niste postali žrtev peklenškega sovražnika.

Enake dokaze posebne dobrohotnosti vam je dal tudi naš božji Zveličar. On zagotavlja, da so mu dobrote, storjene otrokom, prav tako drage, kakor dobrote, izkazane njemu. Ostro žuga tistim, ki vas pohujšajo z besedo ali z

dejanjem. Poslušajte njegove besede: „Kdor pohujša enega teh malih, ki verujejo v mene, bi bilo bolje zanj, da bi se mu obesil mlinjski kamen na vrat in bi se potopil v globino morja.“ Vesel je bil, kadar so ga sledili otroci in jih je vabil k sebi, jih objemal in jim delil svoj blagoslov. „Pustite,“ je rekel, „pustite otrokom priti k meni.“ S tem je jasno pokazal, da ste vi, o mali otročiči, veselje njegovemu srcu.

Ako vas Gospod tako ljubi v tej nežni dobi, kako trden torej mora biti vaš sklep, da njemu ustrezete, storeč vse, kar mu dopade, in ogibajoč se vsega, kar bi ga imelo žaliti.

Tretje poglavje.

Zveličanje kristjana je navadno odvisno od mladosti.

Dva kraja sta nam pripravljena v posmrtnem življenju: pekel, kjer se trpijo vse muke, in nebesa, kjer se uživajo vse dobrrote. Toda Bog vam zagotavlja, da bo vaše življenje v poznejših letih

srečno in ovenčano z večno slavo, ako boste začeli živeti dobro v mladosti. Nasprotno se bo hudobno življenje, začeto v mladosti, navadno nadaljevalo do smrti, in vas bo gotovo pripeljalo v pekel.

Če vidite odrasle ljudi, vdane pijančevanju, igri, preklinjevanju, navadno lahko sklepate, da so te pregrehe začeli v mladosti.

„O mladeniči moji,“ kliče Bog, „spomnite se svojega Stvarnika v mladosti!“ Drugod imenuje srečne tiste, ki so od svoje mladosti izpolnjevali njegove zapovedi.

To resnico so spoznali svetniki, zlasti sv. Roza Limanska in sv. Alojzij Gonzaški, ki, začeni v najbolj nežni dobi služiti Bogu, nista več našla veselja v svetnih, marveč le v svetih stvareh in sta postala velika svetnika. Isto moramo reči o Tobijevem sinu, ki je bil v vsem pokoren in podložen staršem. Ko so ti umrli, je on živel še nadalje krepostno do smrti.

Toda marsikdo bo pripomnil: „Če začnem zdaj služiti Bogu, bom postal pust in žalosten.“ To ni res; žalosten je tisti, ki služi hudobnemu duhu. Dasi

se trudi, da bi se kazal zadovoljnega, mu vendar vedno plaka srce, zmeraj govoreč: „Ti si nesrečen, ker si sovražnik svojemu Bogu.“ Kdo je bil bolj ljubezniv in vesel, kakor sveti Alojzij Gonzaški? Kdo je bil bolj vesel, kot sveti Filip Neri in sv. Vincencij? In vendar so se vadili celo življenje v kreposti.

Srčnost torej, dragi moji! Začnite pravočasno služiti dobremu Bogu, in vaše srce bo vedno veselo in zadovoljno, in prepričali se boste, kako sladko je služiti Gospodu!

Četrto poglavje.

Pokorščina do staršev in predstojnikov je prva krepost vsakega otroka.

Kakor se nežna rastlina, četudi v rodovitni zemlji na vrtu, ne razvija dobro in usahne, ako je ne obdeluje vrtnar do gotovega časa, tako boste tudi vi, o moji dragi mladeniči, gotovo krenili na slabo pot, če se ne boste pustili voditi od tistega, ki skrbi za vašo vzgojo in za vaš dušni blagor. Ti voditelji so

vaši starši in njihovi namestniki, katere morate radi ubogati: „Spoštuj očeta in mater in boš dolgo živel na zemlji!“

In v čem obstoji to spoštovanje? Obstoji v pokorščini, v izkazovanju časti in pomoči. V pokorščini: zato storite vse, kar vam ukažejo; nikar se ne kažite nevoljnih in varujte se, da ne boste med tistimi, ki mrmraje povesijo glavo in, kar je še slabše, predrzno odgovarjajo. Ti storijo veliko krivico svojim staršem in Bogu samemu, ki vam po njih zapoveduje to ali ono. Naš Zveličar, čeprav vsemogóčen, nas je vendar hotel poučiti, kako se uboga: v ponižnem rokodelstvu se je podvrgel v vsem preblaženi Devici in sv. Jožefu: *In je bil njima pokoren*. Hoteč ubogati nebeškega Očeta, se je podvrgel mučni smrti na križu. Ponižal je sam sebe, ko je bil pokoren do smrti, smrti na križu.

Nadalje morate izkazovati očetu in materi veliko spoštovanje. Ničesar ne smete storiti brez njihovega dovoljenja; nikdar se ne smete kazati nepotrpežljivih v njihovi navzočnosti, nikdar od-

krivati njihovih napak. Sv. Alojzij Gonzaški ni storil ničesar brez dovoljenja in, če ni našel drugih, je prosil za dovoljenje svoje služabnike. Mladenič Komólo je moral nekoč storiti več, kakor so mu dovolili starši. Prišedši domov, je jókaje prosil odpuščanja radi nepokorščine, ki jo je storil nehote,

Slednjič je treba podpirati starše, bodisi z domačimi opravili, ki ste jih zmožni, zlasti pa, da jim izročite denar, darove in vse, kar vam pride v roke, in da vse uporabite tako, kakor vam svetujejo starši. Dolžnost je tudi, zjutraj in zvečer moliti za starše, da jim podeli Bog vse dušne in časne dobrote.

Kar sem rekel o pokorščini in spoštovanju do staršev, to velja tudi za vsakega vaših predstojnikov, za cerkvene in svetne dostojanstvenike, za vaše učitelje, od katerih sprejmite radi, ponižno in spoštljivo pouk, nasvete in opomine, ker vsaka zapoved je namenjena v vašo korist, in ker pokorščino, katero izkazujete predstojnikom, istočasno izkazujete samemu Jezusu Kristusu.

Še posebno vam priporočam dvoje: prvič, da ste odkritosrčni svojim predstojnikom, da nikdar ne prikrivate svojih pomanjkljivosti, zlasti da jih nikdar ne tajite. Govorite vedno resnico naravnost; z lažjo bi posnemali hudobnega duha, ki je začetnik laži, in bi izgubili zaupanje pri predstojnikih in tovariših, ako odkrijejo resnico. Drugič vam priporočam, delajte vedno tako, da vam bodo nasveti in opomini predstojnikov vodilo v vašem življenju in delovanju. Blagor vam, če boste tako storili! Vaše življenje bo srečno, vsako vaše delo bo dobro urejeno in v izpodbudo vsem. Zato sklenem z besedami: Ubogljiv mladenič bo postal svetnik, neubogljiv pa stopa po poti, ki ga bo pripeljala v pogubo.

Peto poglavje.

Kako moramo spoštovati cerkev in božje služabnike.

Pokorščina in spoštovanje do predstojnikov morata biti združena s spoštovanjem do cerkve in vseh svetih

stvari. Mi smo kristjani, zato moramo spoštovati vse, kar je v zvezi s kristjanstvom, zlasti cerkev, ki se imenuje svetišče Gospodovo, kraj svetosti, hiša molitve. Karkoli bomo prosili Boga v cerkvi, bomo dosegli: *Kdor prosi, prejme*. O, dragi moji mladeniči, kako razveselite Jezusa Kristusa, kako lep zgled daste svojemu bližnjemu, ako ste v cerkvi pobožni in zbrani. Kadar je sv. Alojzij šel v cerkev, je ljudstvo prihitelo in ga opazovalo, in s svojo čednostjo in svojim obnašanjem je vse izpodbujal. Kadar stopite v cerkev, nikar ne tekajte in ne delajte hrupa; poškropite se z blagoslovljeno vodo, idite na odmenjeni prostor ter klečé počastite presveto Trojico s trikratnim *Čast bodi Očetu* . . .

Če še ni čas božje službe, molite k Mariji Devici, ali pa opravite kako drugo pobožno vajo. Varujte se v cerkvi smeha in nepotrebnega govorjenja, ker zadoštuje ena beseda ali nasmeh, da daste pohujšanje in motite tiste, ki so pri božji službi. Sv. Stanislav Kostka se je tako pobožno vedel v cerkvi, da često-

krat ni slišal, ko so ga klicali, in ni čutil, ko so ga služabniki cukali za obleko, da bi šel domov.

Nadalje vam priporočam največje spoštovanje do duhovnikov in redovnikov. Spoštljivo sprejmite od njih opomine; odkrijte se jim, kadar govorite z njimi ali jih srečate na cesti, v znamenje spoštovanja. Bog ne daj, da bi jih zaničevali z dejanjem ali z besedami. Ko so dečki zasmehovali in psovali preroka Elizeja, je Bog poslal iz gozda medvede, in so dečke zgrabili in jih raztrgali dvainštirideset. Kdor ne spoštuje božjih služabnikov, naj se boji grozne božje kazni. Kadar slišite o njih govoriti, posnemajte mladeniča Alojzija Komóla, ki je imel navado reči: „O božjih služabnikih govori ali dobro, ali pa molči!“

Slednjič moram opomniti, da se tudi zunaj cerkve ne smete nikdar sramovati, pokazati se kristjane. Kadar greste mimo cerkve ali mimo križa, mimo podobe Marije Device ali kakega svetnika, odkrite se vedno v znak spoštovanja.

Tako boste pokazali, da ste verni kristjani, in Bog vas bo obdaril s svojim blagoslovom za dober zgled, katerega daste svojim bližnjim.

Šesto poglavje.

Duhovno branje in božja beseda.

Razen navadnih jutranjih in večernih molitev vam priporočim, da obrnete nekaj časa v branje kake knjige, ki govori o dušnem življenju, kakor je na primer: Hoja za Kristusom, Filoteja svetega Frančiška saleskega, Priprava na smrt sv. Alfonza, življenje svetnikov in tem podobno. Te knjige bodo prinesle največjo korist vašim dušam. Imeli pa boste dvojno zasluženje pred Bogom, ako pripovedujete drugim, kar ste brali, ali če berete drugim, zlasti tistim, ki sami ne znajo brati.

Ko vam svetujem dobre knjige, vam toplo priporočam, da se kakor kuge ogiblujete slabih knjig in pohujšljivih listov. Vsako knjigo tedaj, vsak časopis in list, ki piše zoper vero, zoper božje služab-

nike, ki je pohujšljiv in nespodoben, takoj vrzite iz rok, kakor bi storili s čašo strupa. V teh slučajih posnemajte kristjane iz Efeza. Ko so slišali govoriti sv. apostola Pavla, kako škodljive so slabe knjige, so jih prinesli na javen trg in jih sežgali, prepričani, da je bolje sežgati vse knjige na svetu, kakor postaviti v nevarnost dušo, da bi padla v večni ogenj.

Kakor pa naše telo brez jedi oslabi in slednjič umrje, tako se zgodi z našo dušo, ako ji ne damo potrebne hrane. Hrana naše duše pa je božja beseda, namreč pridige, razlaga sv. evangelija in krščanski nauk. Potrudite se, da boste prišli vselej pravočasno v cerkev; poslušajte pazljivo in obračajte nase vse one resnice, ki so primerne vašemu stanu. Priporočam vam toplo, da prihajate pridno h krščanskemu nauku. Ne smete reči: „Jaz ga že znam, jaz sem že opravil prvo sv. obhajilo!“ Tudi potem potrebuje živeža vaša duša, kakor ga potrebuje telo, in če ga ji odrečete, se postavite v veliko dušno nevarnost.

Varujte se tudi prevare hudobnega duha, ki govori: To je za tvojega tovariša; to je namenjeno njemu! Ne, dragi moji, pridigar vsem govori in na vse misli obrniti resnico, ki jo razlaga. In če kaj ne velja za vašo preteklost, koristilo vam bo za bodočnost, da se boste obvarovali vsake pregrehe.

Ko ste slišali pridigo, jo ohranite skrbno v spominu, in čez dan, zlasti pa zvečer, ko se vležete k počitku, premišlujte nekoliko, kaj ste slišali. Če boste delali tako, pridobila bo vaša duša obilo koristi.

Slednjič vam priporočam, hodite k glavni službi božji najrajši v svojo župno cerkev, kajti Bog je še posebej odločil vašega gospoda župnika, da skrbi za vaše duše.

Česa se mora mladenič še posebno ogibati.

Prvo poglavje.

Varuj se brezdelja, brezdelnosti, lenobe in pohajkovanja.

Brezdelnost je mati vseh pregreh in glavna zanka, ki jo hudoben duh nastavlja mladini. Uverjeni bodite, dragi moji, da je človek ustvarjen za delo, in ako ga zanemarja, je zgrešil svoj cilj in se nahaja v veliki nevarnosti, da razžali Boga. „Brezdelnost“ — pravi sv. Duh — „je vir vseh pregreh, delo pa močna bramba, ki premaga vse skušnjave.“ Nič ne trpinči toliko pogubljenih v peklu, kot misel, da so v lenobi preživeli čas, ki ga jim je odločil Bog, da bi si zaslužili večno zveličanje. Nasprotno pa nobena stvar ne tolaži toliko zveličanih v nebesih, kakor čas, ki so ga obrnili v božjo čast.

Ne mislim reči, da morate biti od jutra do večera brez najmanjšega od-

diha, vedno obloženi z delom. Ne, tega ne zahtevam, jaz vas ljubim in vam rad privoščim nedolžnih zabav. Toda pred vsem vam priporočam zabave, ki vam ne bodo samo v razvedrilo, ampak vam bodo tudi koristne. Take zabave so: zgodovina, zemljepis, ročna dela, telovadba in razna domača opravila. S tem bodo zadovoljni tudi vaši predstojniki in starši. Sicer se tudi kratkočasite lahko in zabavate z nedolžnimi igrami, ki razvedrijo dušo in telo. A k tem zabavam nikar ne hodite brez dovoljenja staršev. Prednost dajte telovadnim igram, pri katerih kretate svoje telo. Te igre so bolj koristne vašemu zdravju. Pri igranju se ogibajte goljufije, pretepa in prepirov, ki so navadno vzrok nesloge in žalijo vaše tovariše. Med igro in zabavo povzdignite včasih misli k Bogu in mu darujte svoje kratkočasje.

„Karkoli delate, delajte v čast božjo!“ piše sv. Pavel. Ko so nekoč vprašali angelskega mladeniča sv. Alojzija, ko se je ravno igral s svojimi tovariši, kaj bi storil, če bi mu v tem trenutku naznanil

angel, da ga bo čez pol ure poklical Bog pred sodni stol: „Nič“ — je odgovoril — „nadaljeval bi igro, ker sem gotov, da ta igra dopade Bogu.“

Še posebno pa priporočam, da se pri zabavah in igrah kakor kuge izogiblujete slabih tovarišev.

Drugo poglavje.

Varuj se slabih tovarišev.

Z zglednimi, zanesljivo dobrimi mladeniči radi občujte; prijateljstvo ž njimi vam lahko veliko koristi. Občevati smete tudi s tistimi, o katerih še ne veste, ali so dobri, ali hudobni; toda prijateljstva s takimi nikar ne sklepajte. Pred slabimi mladeniči pa bežite kakor pred kugo. Kdo pa so ti slabi tovariši? Vsi tisti, ki se ne sramujejo vpričo vas govoriti nesramno, dvoumno in pohujšljivo, ki mrmrajo, lažejo, preklinjajo ali vas skušajo odvrniti od službe božje in vam svetujejo krasti, ne ubogati staršev in njih namestnikov in njihovih ukazov... vsi ti so slabi tovariši, pomočniki hu-

dobnega duha. Ogibajte se takih tovarišev, kakor samega hudega duha.

O, dragi moji, iz srca vas prosim, ogibajte se takih tovarišev! Človek bi moral zapustiti svet, da bi se mogel vseh izogniti. Da, žalibog, premnogo je res hudobnih tovarišev in zato ravno vam tako priporočam, da bežite pred njimi. Blagor vam, če zapustite take tovariše, in če bi tudi ne našli nikakih drugih prijateljev; Jezus Kristus, Marija Devica in vaš angel varuh bodo najboljši in najzvestejši vaši prijatelji. Ali je mogoče najti boljših prijateljev? Sicer pa boste lahko našli tudi dobrih prijateljev, takih namreč, ki pristopajo pogosto k angelski mizi, ki hodijo pogosto k sv. izpovedi, prihajajo pridno v cerkev in vas z besedo in zgledom navdušujejo za vse dobro in varujejo greha. Le hodite s takimi in našli boste obilo koristi.

Mladi David je hodil z dobrim Jonathanom in postala sta dobra prijatelja in sta koristila drug drugemu; med seboj sta se navduševala in skupno stopala po poti popolnosti.

Tretje poglavje.

Varuj se slabih pogovorov.

Oh, koliko mladeničev trpi in ječi v peklu, ker so poslušali slabe pogovore! Že sv. apostol Pavel nam je oznanjeval to resnico, rekoč, da nesramnih stvari kristjani niti ne smejo imenovati, ker uničijo dobre značaje. S pogovori je isto kakor z jedjo. Naj bo prikuha še tako okusna, nekoliko strupa zadoštuje, da umrjejo vsi, ki jo okusijo. Isto stori nesramen pogovor: ena sama beseda, en sam pohujšljiv migljelj, ena sama neslana šala lahko pohujša več mladeničev, ki so doslej živeli kot nedolžni Alojzij. Vsled grde besede, ki jo kdo izusti, vsled slabega zgleda, ki jim ga da, izgube božjo milost in postanejo nesrečni sužnji hudobnega duha.

Morda bo kdo pripomnil: Poznam grozovite nasledke slabih pogovorov, toda, kaj naj storim? Doma, v šoli, v prodajalni, v delavnici, povsod, kamor pridem, ne slišim drugega, kot nesramne pogovore. Dobro vem, dragi moji, da

je dosti takih krajev in takih ljudi, zato vam hočem povedati, kako se jih lahko izognete. Če so tisti hlastavci mlajši od vas, zavrnite in posvarite jih ostro; če so pa starši in jih zavrniti ne morete, bežite od njih, če le mogoče, če pa ne morete, bodite resnobni in se nikar ne udeležite grdega govorjenja ne z besedo, ne z nasmehom, marveč vzdihnite v svojem srcu: Moj Jezus, usmili se me! Če bi pa kljub vsej previdnosti zapazili v sebi skušnjavo in nevarnost, žaliti Boga, tedaj se ravnajte po nasvetu svetega Avgušтина: Beži, če hočeš iziti zmagavec! Beži, zapusti oni kraj, ono šolo, delavnico, delo; rajši vse pretrpi, kakor da bi živel v kraju ali z ljudmi, ki spravljajo v nevarnost tvojo dušo! Beremo v sv. evangeliju, da je boljše biti reven, zasramovan in zaničevan, boljše, da ti izrujejo oko ali odsekajo nogo, in da greš z enim očesom ali z eno samo nogo v nebesa, kakor pa z obema očesoma, z obema rokama in nogama v pekel.

Lahko se zgodi, da vas kdo vsled tega zasramuje. Kaj zato! Prišel bo čas,

ko se bo zasramovanje hudobnežev izpremenilo v jok v peklu, vaše trpljenje pa se bo izpremenilo v večno veselje. Pomnite dobro, da bodo vaši zasmehovavci sami enkrat prisiljeni ceniti vaše kreposti, če boste ostali zvesti Gospodu, in se vas ne bodo upali več nadlegovati. Kjer je bil sv. Alojzij Gonzaški, nihče ni upal črhniti nespodobne besede, in če so poprej govorili slabo, so takoj utihnili, rekoč: Molčimo, Alojzij prihaja!

Četrto poglavje.

Varuj se pohujšanja.

Pohujšljivec je vsakdo, ki da z besedo ali dejanjem drugemu priliko, razžaliti Boga. Pohujšanje je strašen greh, ker krade Bogu neumrjoče duše, ustvarjene za nebesa in odrešene z dragoceno krvjo Jezusa Kristusa, in jih izroča v roke hudemu duhu, da jih tira v pogubljenje. Zato pohujšljivca po pravici imenujejo služabnika hudega duha. Kardar satan sam ne more zapeljati mla-

deniča, tedaj se navadno posluži pohujšljivcev. Koliko grehov si nakladajo na vest tisti mladeniči, ki v cerkvi, na cesti, v šoli ali pa drugod dajejo pohujšanje. Kolikor oseb pohujšajo vedoma, toliko grehov so krivi pred Bogom. In kaj naj rečem šele zoper tiste, ki se drznejo pohujšati nedolžne in nedolžne kar naravnost uče hudobije. Nesrečneži! Poslušajte, kaj govori božji Zveličar. Nekoč je pokazal množici malega dečka, stoječega pred njim, in je rekel: „Gorje tistemu, ki pohujša enega teh malih, ki verujejo v mene. Bolje bi bilo, da bi se mu mlinski kamen obesil na vrat in da bi se potopil v globino morja!“

Da bi odpravili s sveta pohujšanje, koliko duš bi hodilo po potu zveličanja, ki hodijo zdaj po potu pogubljenja. Ogi-
bajte se zato pohujšljivih ljudi in bežite pred njimi, kakor pred samim hudobnim duhom!

Ko je nežna deklica slišala iz ust hudobne tovarišice pohujšljivo besedo, jo je zavrnila s sveto jezo: „Poberi se,

strupena kača!“ Toda, dragi moji, če hočete biti zares Jezusovi in Marijini prijatelji, ne zadostuje, da sami bežite pred pohujšljivci, marveč se morate tudi truditi, da z dobrim zgledom popravite škodo, ki jo pohujšljivci napravljajo dušam. Zato naj bodo vaši pogovori vedno pošteni, izpodbudni. V cerkvi bodite najlepšega vedenja in ubogajte zmeraj svoje predstojnike! O, koliko mladeničev vas bo posnemalo in sledilo pot, ki vodi v nebesa. In bodite gotovi, da boste enkrat prišli v njihovo družbo, kajti sveti Avguštín pravi, da tisti, ki preskrbi drugi duši zveličanje, ga preskrbi tudi sebi: „Ker si rešil dušo svojega brata, si zagotovil s tem tudi svoji duši nebesa.“

Po teh naukih se ravnajte! Malo jih je, a zadostujejo, da ostanete krepostni kristjani.

Sredstva za stanovitnost.

Prvo poglavje.

Kako je treba ravnati v skušnjavah.

Tudi v vaši nežni mladosti, o ljubljeni mladeniči, vam nastavlja hudobni duh zanke, da bi padli v greh in da bi vaše duše postale njegove sužnje in sovražnice božje. Zato dobro pazite, da se mu ne boste nikdar vdali v skušnjavah. Mnogo skušnjav se boste izognili, ako se ogiblujete grešne priložnosti, pohujšljivega govorjenja in takih javnih prostorov, kjer se ne vidi in ne sliši nič dobrega, kjer duša vedno trpi le škodo. Skrbite, da boste vedno imeli kako delo, kak opravek ali učenje, ali petje, ali godbo, in kadar ne veste, kaj bi delali, obrnite prosti čas v pošteno zabavo, seveda z dovoljenjem svojih predstojnikov! „Skrbi“ — pravi sv. Hije-ronim — „da te ne dobi satan nikdar brez dela!“

Ko ste pa skušani, nikar ne čakajte, da bi se skušnjava polastila srca; skrbite, da se je takoj iznebite z molitvijo ali pa z delom. Če pa skušnjava le še ne jenja, tedaj se prikrižajte, poljubite blagoslovljen križec ali pa svetinjo, rekoč: Marija, pomočnica kristjanov, prosi zame, ali pa: sv. Alojzij, ne dopusti, da bi žalil svojega Boga! Tega svetnika vam priporočim še posebe, ker ga je sv. Cerkev proglasila za posebnega priprošnjika mladine, ga še posebej podala mladini v vzor. Ta svetnik se je skrbno ogibal vseh grešnih priložnosti, da bi premagal dušne skušnjave; postil se je večkrat ob samem kruhu in vodi in se bičal tako, da je s svojo nedolžno krvjo oškropil obleko in tla. Na ta način je sijajno premagal vse skušnjave. Tudi vi jih boste lahko premagali, ako boste posnemali sv. Alojzija vsaj v zatajevanju počutkov, zlasti ko preti nevarnost za čistost, in se mu priporočali v dušnih bojih.

Drugo poglavje.

Nekatere zvijače, katerih se poslužuje satan, da bi zapeljal mladino.

Prva zvijača, katere se navadno poslužuje satan, da bi pogubil vašo dušo, je velika starost, ki jo obeta vašemu življenju. Istočasno pa pravi: „Tako dolgo življenje in tako težka krepost! Kako boš vztrajal v tej težki kreposti? Življenje ti bo grenko, brez veselja.“ Ako vas bo s to mislijo nadlegoval, odgovorite mu: „Kdo mi je porok, da bom čakal visoko starost? Moje življenje je v božjih rokah, nemara je danes zadnji dan mojega življenja. Koliko jih je moje starosti, ki so bili včeraj veseli, zadovoljni in zdravi, a danes leže na mrtvaškem odru! Koliko mojih tovarišev se je preselilo v večnost v mladostnem cvetu! Ali ne more zadeti isto tudi mene? In čeravno bi morali nekaj let delati in trpeti za Jezusa na zemlji, ali nam ne bo vsega tega Bog poplačal z večno slavo in veseljem v nebesih? Vrhutega opazimo, da so tisti, ki žive v milosti

božji, vedno srečni in celo v trpljenju čutijo tiho zadovoljnost v srcu. Nasprotno pa vidimo, da tisti, ki se vdajo grešnemu veselju, navadno živijo v jezi in nemiru; iščejo in iščejo miru v zabavah, toda vedno bolj se čutijo nesrečne, kajti Gospod je rekel: „*Non est pax impiis — za brezbožneže ni miru.*“

Marsikdo bi utegnil pripomniti: „Mi smo še mladi; če začnemo premišljevati večnost in peklenške kazni, bomo postali žalostni in pust.“ Pripoznam, da je žalostna in strašna misel na nesrečno večnost, misel na brezkončno trpljenje; toda povejte, če vam že sama misel na to večnost bega srce, kaj bo šele, če pridete vanjo! Bolje je, da mislite zdaj na pekel, kakor da bi se enkrat pogreznili vanj, kajti gotovo je, da misel na pekel reši pekla. Zato so svetniki, ki so resno mislili na večno trpljenje, živeli v največjem veselju, trdno upajoč, da se bodo z božjo pomočjo rešili tega trpljenja in prišli v nebesa, uživati neskončne dobrote, ki jih je Bog pripravil tistim, ki ljubijo njega. Pogum torej,

dragi mladeniči, skrbno in z veseljem služite Bogu in videli boste, kako je sladko služiti njemu in kakšna tolažba bo polnila vaša srca zdaj in v večnosti.

Tretje poglavje.

Najlepša čednost.

Vsaka čednost v mladeniču je dragocen kras, s katerim se priljubi Bogu in ljudem. Toda kraljica čednosti, angelska čednost, sv. čistost, je tako dragocen zaklad, da so čisti mladeniči podobni nebeškim krilatcem že tu na zemlji. „Bodo kakor angeli božji,“ so besede Zveličarjeve. Ta čednost je središče, krog katerega se zbirajo in hranijo vse dobrote. „In ž njo vred mi je prišlo vse drugo dobro,“ pravi Bog. Toda kdor sveto čistost zapravi, izgubi ž njo vse druge čednosti.

Toda to čednost, dragi, ki vas izpremeni takorekoč v angele, to čednost, ki toli dopade Jezusu in Mariji, to čednost najbolj sovraži hudobni duh; zato vas z vso silo napada, da bi jo

izgubili ali vsaj omadeževali. Vsled tega vam želim podati orožje, s katerim boste sv. čistost lahko branili in zmagoslavno odgnali sovražnega skušnjavca.

Najbolj močno orožje je samota. Čistost je biser največje vrednosti. Če se kdo postavi z zakladom pred roparja, se postavi v veliko nevarnost, da ga ta napade in oropa. Sv. Gregor pravi, da tisti, ki javno nese zaklad po cesti, kaže, da želi biti oropan.

S samoto združite pogosto sv. izpoved in sv. obhajilo ter bežite pred tistimi, ki kažejo z besedami in dejanjem, da ne čislajo le kreposti.

Da se pa potem izognete napadov hudobnega duha, pokličite si v spomin nasvet Zveličarjev, ki pravi: „To vrsto hudobnih duhov, namreč skušnjava zoper čistost, je mogoče premagati le z molitvijo in s postom.“ S postom, to je zlasti z zatajevanjem svojih počutkov. Zato brzdayte oči in požrešnost, ogibajte se lenobe in postopanja, privoščite svojemu telesu le skrajno potrebnega počitka!

Jezus Kristus priporoča tudi molitev, toda gorečo in stanovitno molitev. Močno orožje so tudi pobožni vzdihljeji, posebno k Jezusu, Mariji in sv. Jožefu! Večkrat recite: Moj Jezus, usmiljenje! Jezus, reši me! Marija brezmadežna, pomagaj mi! Marija, pomočnica kristjanov, prosi zame! Presladko srce Marijino, bodi moja rešitev! Zelo tudi koristi poljubiti križec, svetinjo ali škapulir Marije Device. Če pa vsa ta sredstva ne pomagajo, tedaj se poslužite nepremagljivega orožja: spomnite se na božjo pričujočnost! Mi smo v božjih rokah in Bog, vsemogočni, gospodar našega življenja, nam vsak trenotek lahko vzame življenje. Kako bi si torej upali žaliti Boga v njegovi navzočnosti? Ko je Putifarjeva žena silila egiptovskega Jožefa v ječi v nespodobno dejanje, je odgovoril zapeljivki: „Kako naj se drznem storiti ta greh v božji navzočnosti?“ Vi lahko pristavite: Kako naj se pustim zapeljati v greh v pričujočnosti Boga Stvarnika, Boga Odrešenika, tistega Boga, ki mi lahko v trenotku vzame življenje, kakor

je storil tistemu, ki je prvi padel v ta greh? V navzočnosti Boga, ki me lahko v istem trenutku, ko ga razžalim, vrže v peklenško brezdno? Res, meni se zdi nemogoče, da bi skušnjave premagale tiste, ki se v teh dušnih nevarnostih živo spomnijo božje pričujočnosti.

Četrto poglavje.

Češčenje Marije Device.

Veliko podporo in močno orožje zoper vse napade hudega duha boste našli zlasti v pobožnosti do Marije Device. Poslušajte, dragi, kako vas Marija vabi k sebi: Če je kdo majhen, naj pride k meni; kdor je zapuščen, naj pribeži k meni in bo našel v meni ljubečo in skrbno mater! Marija nam zagotavlja, da nas bo uvrstila med svoje sinove in nas pokrila s svojim materinim plaščem ter nas blagoslovila že na tem svetu, po smrti nam bo pa dosegla večno zveličanje, ako bomo njeni vdani častivci. „Kdor mene najde“ — pravi — „najde življenje in si zagotovi

zveličanje.“ — Ljubite torej nebeško Mater, zatekajte se k njej z otroškim zaupanjem in bodite uverjeni, da boste dosegli vse, karkoli jo boste prosili, če je ne boste prosili reči, škodljivih duši.

Predvsem jo morate prositi treh milosti, ki so neobhodno potrebne vsem ljudem, zlasti vam v vaši mladeniški dobi.

Najprej jo prosite, naj vas obvaruje vsakega smrtnega greha. Želim in hočem, da jo predvsem prosite za to milost, ker vsaka druga milost bi bila brez te malo vredna.

Ali veste, kaj pomeni pasti v smrtni greh? Isto je, kot reči: Jaz ne maram biti otrok božji, hočem biti suženj hudobnega duha: isto, kakor izgubiti ono lepoto, ki nas stori pred božjimi očmi lepe kot anjele, in postati pred njegovimi očmi grdi kot hudobni duhovi: isto, kot izgubiti vse zasluženje, ki smo ga poprej pridobili za večno življenje: isto, kot obviseti na tenki nitki nad odprtim peklenkim žrelom: isto, kot zaničevati neskončnega Boga: skratka: smrtni greh je najhujše zlo, ki si ga moremo misliti.

O moji mladeniči, naj vam nebeška Mati izprosi še toliko milosti, če vam ne izprosi milosti, da ne bi več smrtno grešili, bi vam malo izprosila. Za to milost jo prosite zjutraj in zvečer in v vseh svojih molitvah.

Druga milost, za katero jo morate prositi, je dragocena krepost sv. čistosti, ki sem vam govoril o njej v prejšnjem poglavju. Če ohranite to krepost, boste najbolj podobni nebeškim angelom, in vaš angel varuh vas bo ljubil kot svoje brate in se bo radoval, biti v vaši družbi.

Ker tako srčno želim, da ohranite vsi to Bogu in ljubi Mariji Devici tako drago krepost, podam vam še nekaj drugih sredstev, s katerimi jo boste obvarovali strupa, ki bi jo lahko uničil.

Predvsem se ogibajte oseb drugega spola, hočem reči: mladeniči ne smejo sklepati prijateljstva z mladenkami in tudi ne smejo preveč prijazno ž njimi občevati, ako ne marajo postaviti v veliko nevarnost te lepe čednosti.

Da ohranite to čednost, je tudi potrebno, da brzdate svoje občutke, zlasti

svoje oči. Varujte se tudi nezmernosti v jedi in pijači, gledišča, plesa in tem podobnih zabav, ki so strupena slana za lilijo nedolžnosti. Oči so pa okno, skozi katero si greh odpre pot do srca, in skozi katero pride hudobni duh, da se polasti naše duše. Nikdar ne glejte radovedno stvari, ki žalijo sveto čistost. Sv. Alojzij Gonzaški ni niti dovolil, da bi kdo videl njegove bose noge. Dve leti je živel pri španski kraljici kot častni plemič in ves ta čas je ni nikdar gledal v obraz.

Pobožni mladenič je na vprašanje, zakaj tako varuje svoje oči, odgovoril takole: „Sklenil sem, da ne bom nikdar pogledal ženskega obličja. Hočem hraniti svoje oči, da bodo (če bom vreden) najprej zrle častiti obraz najčistejše Device, nebeške Matere Marije.“

Nadalje se varujte takih mladeničev, ki govorijo nesramno, nespodobno, kakor bi si gotovo ne upal govoriti vpricho staršev in drugih poštenih ljudi. Ogi-
bajte se takih, čeprav so vaši prijatelji ali vaši sorodniki. Zagotavljam vam, da

bi vam družba hudobnega duha čestokrat ne prinesla toliko škode, kakor pa družba hudobnih mladeničev.

Zato potrebujete še tretjo milost, ki vam bo jako pomagala ohraniti čistost, namreč: trden sklep, da se hočete ogibati hudobnih tovarišev. Vem, da večkrat prosite Marijo Devico za to lepo milost. Blagor vam, dragi moji, če bežite vselej pred slabo družbo! Ako to storite, boste gotovo hodili po poti, ki pelje v nebesa. Če pa ne storite, tedaj boste vedno v veliki nevarnosti, da se pogubite na veke. Zato bežite kakor pred kugo pred onimi tovariši, ki jih boste slišali kleti, zasmehovati verske stvari, ki vas bodo skušali odvrniti od božje službe, ali kar je še slabše, ki bodo izgovarjali nečiste besede. Nebeška Mati Marija vas bo tem bolj ljubila in vam izprosila od svojega Sina in našega Odrešenika Jezusa Kristusa tem večjih milosti, čim bolj bodo čisti in sramežljivi vaši pogledi in vaši pogovori.

To so tri milosti, najbolj potrebne v vaših letih, ki vam bodo pomagale, da

boste hodili takoj od mladosti po oni poti, ki vam bo v čast in tolažbo v poznejši dobi in zagotovilo one večne sreče, ki jo božja Mati izprosi svojim vernim častivcem.

Kaj pa boste darovali Mariji, da dosežete imenovane milosti? Malo stvari je treba. Kdor ne more storiti drugega, naj moli rožni venec ali naj vsaj ne pozabi vsak dan moliti tri Češčena-marije in Čast bodi... z vzdihljajem: Draga Mati Devica Marija, daj, da bom rešil svojo dušo!

Peto poglavje.

Nasveti mladeničem, vpisanim v kako družbo ali oratorij.

Ako ste tako srečni, da ste vpisani v kako družbo ali oratorij, skrbite, da se boste redno udeleževati in natančno izpolnjevali vsa družbena opravila. Zlasti vam priporočam največje spoštovanje do predstojnikov. (Kadar morate kam oditi, prosite prej dovoljenja.) V cerkvi bodite tihi in zbrani. Dokler se ne začne

služba božja, berite kako pobožno knjigo ali pa poslušajte brati druge. Med božjo službo z veselim srcem in zbrano pevajte hvalo Gospodu. K sv. izpovedi in obhajilu hodite, kolikor mogoče, skupno z drugimi družbeniki, ker s tem daste dober zgled in vnemate tudi druge k prejetanju svetih zakramentov.

Izjema naj bo velikonočno obhajilo, ki ga vam svetujem opraviti v domači župni cerkvi. Tudi v drugem času prejemajte sv. zakramente radi v domači župni cerkvi, ker to bo drugim v izpodbudo.

Če imate o praznikih priliko, udeležiti se zabav v oratoriju, udeležite se jih radi, a varujte se takrat posmehovanja, ne dajajte priimkov in nikdar ne kažite nobene nevolje. Če pa kdaj slišite ali vidite reči, ki se ne spodobijo za oratorij, opozorite na to gospoda predstojnika, da prepreči vse, kar bi moglo žaliti Boga.

Hvalevredno bi bilo, če bi starejši tuintam povedali drugim kake koristne, lepe zglede.

Bodite odkritosrčni v besedah, in se varujte vsake laži, da ne boste žalili Boga in povrh izgubili še zaupanja pri svojih tovariših in predstojnikih. Priporočam vam posebno otroško zaupanje do gospoda ravnatelja; do njega se obrnite vselej, kadar vam kak dvom vznemirja vest. Tudi vsem drugim predstojnikom izkazujte veliko spoštovanje in, če jih srečate, takoj se jim odkrijte! Kadar pa govorite ž njimi, odgovarjajte na njih vprašanja ponižno in odkritosrčno. Pevci ter nadziralci in drugi taki naj bodo posebno zgledni in goreči pri pobožnih vajah. Slednjič priporočam vsem še največjo natančnost v izpolnjevanju pravil. Vsak naj tekmuje z drugimi in naj si prizadeva, da bo vedno bolj ponižen in skromen, vedno bolj reden in natančen v verskih vajah.

Sedem premišljevanj za vse dni v tednu.

Ker goreče želim, dragi mladeniči, da vsak dan berete kaj malega o duhovnem življenju, in ker morda vsi ne morete najti primernih knjig, vam podam teh sedem kratkih premišljevanj, ki bodo dobro došla tistim, katerim ni moči najti drugih knjig.

Pred premišljevanjem vzdihnite kleče: „Moj Bog, obžalujem iz celega srca, da sem te kdaj razžalil; prosim te, podeli mi milost, da bom mogel razumeti resnice, ki jih želim zdaj premišljevati in napolni moje srce z ljubeznijo do tebe. Presveta Devica, božja Mati, prosi zame!“

Nedelja.

O človeškem cilju.

1. Premisli, moj deček, da te je Bog ustvaril po svoji podobi, brez vsakega tvojega zasluženja, in ti dal telo in

neumrjočo dušo. Razen tega si postal pri sv. krstu njegov otrok. Ljubil te je in te ljubi kot najboljši oče. Ustvaril te je le zato, da ga ljubiš in mu služiš v tem življenju ter tako postaneš enkrat večno srečen v nebesih. Ne živiš na svetu zato, da bi se samo zabaval, da bi postal bogat, da bi jedel, pil in spal, kakor živali, ne — namen, ki ga je imel Bog, ko te je ustvaril, je veliko plemenitejši, veliko bolj vzvišen, namreč služiti Bogu in rešiti dušo. Ako boš mislil na to v življenju, koliko tolažbo boš občutil ob smrti; ako pa boš pozabil, da je treba služiti Bogu, kako ti bo koncem življenja očitala vest, ko boš videl, kako ti vsa ona bogastva in prijetnosti, ki si jih iskal, niso prinesle drugega, kakor grenkost. Prepozno boš spoznal škodo, ki so jo prinesle tvoji duši.

Varuj se, moj deček, da ne boš posnemal tistih, ki mislijo le, kako bi stregli svojemu telesu z grešnimi nasladami in zabavami, kajti ob smrtni uri bodo v nevarnosti, da se večno pogubijo.

Dvorjan angleškega kralja je rekel na smrtni postelji: „O, gorje mi; toliko papirja sem popisal za svojega gospoda, a niti enega listka nisem imel, da bi napisal svoje grehe in se dobro izpovedal!“

2. Še bolj boš spoznal, kako važen je ta cilj, če premišljuješ, da je od smrti odvisna ali večna sreča, ali večna nesreča. Če rešiš svojo dušo, boš vekomaj srečen; če jo pogubiš, izgubiš dušo in telo, Boga in nebesa in boš na veke gorel v peklu. Ne posnemaj tistih nesrečnežev, ki pravijo: „Grešil bom in potem se bom izpovedal.“ Ne pusti se prevarati od takih besed, kajti Bog prekolne tiste, ki greše predrzno na njegovo milost. Spomni se, da so premnogi, ki gore zdaj v peklu, nekoč mislili, da se bodo poboljšali, in vendar so zdaj izgubljeni na veke. Kdo ve, če boš imel čas, se izpovedati? Kdo ti je porok, da ne umrješ takoj po grehu? Zavrzi torej to goljufno upanje, ki je krivo, da vedno odlašáš, izpreobrniti se k Bogu. Takoj v tem trenutku se od-

povej grehu, ki je največje hudo, ki te loči od tvojega cilja in te oropa posvečujoče milosti božje.

3. Tu ti hočem pokazati grozno zanko, s katero hudi duh ujame in potegne v peklo toliko in toliko kristjanov. Ne brani jim namreč, da bi se naučili verskih nauk, ne pusti pa, da bi se po njih ravnali. Vedo pač, da jih je Bog ustvaril, da bi ga ljubili in mu služili, toda njihovo življenje je tako, da očitno ne iščejo drugega, kot večno pogubljenje. In res, koliko ljudi je na zemlji, ki mislijo vse drugo, kakor na svoje zveličanje. Če rečem mladeniču, naj hodi večkrat k sv. zakramentom, naj včasih moli, mi odgovori: „Ne utegnem, imam dosti drugih opravil; moram delati, se moram kratkočasiti.“ Nesrečnež! Ali nimaš dolžnosti, skrbeti za svoje zveličanje? Ti pa moj deček, ki bereš to premissljevanje, ne daj se preslepiti na ta način od hudobnega duha! Obljubi Bogu, da boš odslej mislil, delal in govoril predvsem za zveličanje svoje duše, kajti bila bi grozna nespamet,

ukvarjati se toliko z rečmi, ki tako kmalu minejo, a misliti tako malo na večnost, ki je brez konca. Sv. Alojzij bi bil lahko užival čast, bogastvo in vse prijetnosti življenja, toda vsemu se je odpovedal, rekoč: „Kaj mi bo to koristilo za večnost?“

Skleni tudi ti tako: Imam dušo, če to pogubim, sem vse izgubil. Kaj mi pomaga, če ves svet pridobim, na svoji duši pa škodo trpim. Čeprav bi postal najbolj imeniten na zemlji, čeprav bi si pridobil vsa bogastva sveta, čast modrijanov, spretnost v vseh obrtih in znanostih, če pa pri tem pogubim svojo dušo, kaj mi koristi? Vsa modrost Salomonova ti nič ne koristi, če bi se vsled nje pogubil na veke. Skleni torej: Bog me je ustvaril, da bi zveličal svojo dušo, in jo hočem zveličati na vsak način. V prihodnje hočem ljubiti Boga in skrbeti le za zveličanje duše. To naj bo prvi in poglobitni namen vseh mojih dejanj. Od tega je odvisna večna sreča ali večno trpljenje. Ah, naj izgubim vse, da le rešim dušo: Moj Bog, odpusti

mi moje grehe in ne dopusti, da bi te še kdaj razžalil! Podpiraj me s svojo milostjo, da te bom v prihodnje ljubil in ti zvesto služil! Marija, moje upanje, prosi zame!

P o n e d e l j e k.

O smrtnem grehu.

1. O, da bi ti, moj deček, spoznal, kaj storiš, kadar smrtno grešiš! Hrbet obrneš Bogu, ki te je ustvaril in ti izkazal toliko dobrot, njegovo milost preziraš in njegovo prijateljstvo. Kdor smrtno greši, ta pravi s svojim dejanjem: „Pojdi proč od mene, o Bog, jaz ti nočem več služiti, nočem te več priznati za svojega gospoda. Moj bog je ona naslada, ono maščevanje, ona jeza, ona kletev.“ Si je mogoče misliti gršo nehvaležnost? In vendar, moj deček, to si storil ti, kadar si žalil Boga.

2. To hudobijo spoznaš pa še bolje, ako premisliš, da se pri grehu poslužuješ čutov, ki si jih prejel od Boga. Ušesa, oči, usta, jezik, roke, noge, vse to je dar božji, in ti se poslužuješ prav teh

darov, da žališ ž njimi Boga. Poslušaj, kaj ti govori Gospod: „Moj sin, ustvaril sem te iz nič, dal sem ti vse, kar imaš; dal sem ti milost, da si se rodil od krščanskih staršev, pri sv. krstu sem te sprejel za svojega otroka. Lahko bi te bil pustil umreti, ko si bil v grehu, in vendar sem te ohranil in te obvaroval pekla. Ti pa, pozabivši vse te dobrote, se jih celo poslužuješ, da me žališ ž njimi. Kdo se ne bo bridko kesal, da je storil toliko krivic tako dobremu Bogu, tako milostljivemu proti nam, revnim stvarem?

3. Premisli tudi, da se ta Bog, čeprav dober in usmiljen, vendar jako užali, kadar grešiš. In zato boš tem bolj izzival nase jezo božjo, čim dalje boš živel v grehu. Boj se, da se tvoji grehi tako pomnože, da te bo Bog popolnoma zapustil. Bog sicer ne neha biti usmiljen, ali tebi utegne zmanjkati časa, da bi si izprosil odpuščenja, zakaj kdor tako prezira božjo milost, ni vreden usmiljenja. Koliko grešnikov je mislilo, da se bodo kdaj poboljšali, toda medtem je prišla

nenadoma smrt, in niso imeli časa, da bi uredili vest, in zdaj so na veke pogubljeni! Boj se, da ista nesreča zadene tebe! Po tolikih grehih, ki ti jih je že odpustil Bog, se moraš po pravici bati, da te po prvem novem grehu Bog kaznuje in pahne v pekel.

Zahvali Boga, da te je čakal doslej, in skleni, da se boš poboljšal, rekoč: „Moj Bog, prevečkrat sem te razžalil. V življenju, ki mi še ostane, te ne maram več žaliti; hočem te ljubiti in objokovati svoje grehe. Žal mi je iz vsega srca. Moj Jezus, hočem te ljubiti, daj mi potrebno milost! Presveta Devica, mati mojega Jezusa, pomagaj mi!“ Amen.

T o r e k.

O smrti.

1. Smrt je ločitev duše od telesa. S smrtjo moramo zapustiti vse na svetu. Premisli, moj sin, da se bo tvoja duša ločila enkrat od telesa, toda ne veš, kje se bo to zgodilo. Ne veš, ali boš umrl v postelji, ali pri delu, ali na potovanju,

ali kje drugje. Malo prehlajenje, mrtvoud, huda mrzlica, rana, potres, strela, to zadostuje, da te oropa življenja. To se lahko zgodi čez leto, čez mesec, čez teden, čez uro, morebiti, ko boš skončal to premišljevanje. Koliko ljudi je šlo spat zvečer zdravih, zjutraj so jih našli mrtve! Koliko jih je umrlo nenadoma! In kam je šla potem njihova duša? Ako so bili v milosti božji, blagor jim! Večno se bodo veselili v nebesih! Ako so pa umrli v grehu, tedaj bodo pogubljeni na veke. In ti, moj sin, če bi umrl sedaj, kam bi šla tvoja duša? Gorje ti, če nisi pripravljen! Kdor ni pripravljen danes, temu preči nevarnost, da umrje nesrečno.

2. Čeravno ne poznaš kraja in ure svoje smrti, vendar si gotov, da boš enkrat umrl. Zadnja tvoja ura, ko boš ležal na smrtni postelji, ko boš videl pri sebi duhovnika, ki bo priporočal tvojo dušo, ko boš videl okrog sebe žalostne sorodnike, sv. razpelo in prižgano svečo, ta ura se bo približala. Čutil boš glavo težko, jezik suh, oči temne, dih težek, kri mrzlo, srce tesno

utripajoče, telo polno bolečin. Ko boš izdihnil dušo, bodo vrgli tvoje telo v zemljo, da bo ondi gnilo. Tu bodo črvi grizli tvoje meso, in ostalo bo le nekaj kosti in kup smrdečega prahu. Odpri grob in videl boš, kaj je iz onega bogatega in ošabnega mladeniča. Poglej natančno, o deček, in se spomni, da je to prihranjeno vsem, tudi tebi. Hudoobni duh, želeč te zapeljati v greh, ti hoče zadušiti to misel in ti prikriti greh, češ, da ni nič hudega ona slast, ona nepokorščina, ona zamuda svete maše: toda ob smrtni uri ti bo odkril velikost teh in drugih tvojih pregreh. Kaj boš počel v onem trenutku? Gorje mu, kdor ne bo takrat v božji milosti!

3. Premisli, da je smrt tisti trenutek, od katerega je odvisno ali večno zveličanje, ali pa večno pogubljenje. Ob smrtni uri, blizu zadnjega dihljeja, ob svitu sveče, koliko stvari boš takrat videl! Dvakrat nam sv. Cerkev prižge svečo: pri sv. krstu in ob smrtni uri. Pri sv. krstu nam pokaže zapovedi, po katerih moramo živeti v življenju, ob

smrtni uri pa nam pokaže, če smo po njih živeli. Ob svitu mrtvaške sveče boš videl, če si ljubil Boga ali ga morda preziral, če si spoštoval njegovo sv. ime, ali ga preklinjal; videl boš praznike, ki si jih onečastil, maše, ki si jih opustil, nepokorščino proti predstojnikom, pohujšanje, ki si ga dajal svojim tovarišem; videl boš ono ošabnost, oni napuh; videl boš toda, o Bog! vse boš videl v enem trenutku, ko se bo pred tvojimi očmi odprla večnost. O trenutek, od katerega je odvisna večna slava ali večno trpljenje! Ali razumeš, kaj ti pravim? Hočem reči, da je od enega trenutka odvisno, boš li šel v nebesa ali v pekel, boš li vedno zadovoljen ali vedno žalosten, vedno božji prijatelj ali vedno suženj hudobnega duha, vedno veseleč se z angeli in svetniki v nebesih, ali pa vedno v ognju s hudobnimi duhovi v peklu.

Boj se za svojo dušo in pomisli, da dobremu življenju sledi srečna smrt in večna sreča. Zato ne izgublaj časa, marveč očisti takoj svojo vest v od-

kritosrčni izpovedi ter obljubi Gospodu, da se boš poboljšal. Pri tem se pa vrzi k Jezusovim nogam in vzdihni: „Moj Bog, trdno sklenem poboljšati se. Jaz te ljubim in te hrepenim ljubiti do smrti. Presveta Devica in Mati, pomagaj mi! Jezus, Marija, Jožef, naj združen z vami, mirno izdihnem svojo dušo!“ Amen.

S r e d a.

O sodbi.

1. Sodba božja je obsodba, ki jo bo izustil nad nami Jezus Kristus po naši smrti, ki nam bo določila usodo za celo večnost. Ko se bo ločila duša od telesa, bo takoj stopila pred božjega sodnika. Strašno bo to snidenje, ko bo duša sama stala pred Bogom, ki ga je prezirala, pred Bogom, ki pozna najbolj skrite naše misli. Kdo te bo branil v tem trenutku, kdo zagovarjal? S seboj boš imel le dobra in slaba dela, ki si jih storil v življenju. Tu ne boš mogel najti nobenega izgovora. Sveti Avguštin tako govori o grozni božji

sodbi: „O človek, ko se boš prikazal pred svojega Stvarnika, boš zagledal pred seboj razsrjenega sodnika. Na eni strani boš videl svoje grehe, ki te bodo tožili, na drugi satana, pripravljenega, da izusti obsodbo. V sebi boš čutil nemirno, mučno vest, pod seboj boš pa videl odprto peklo, pripravljeno, da te pogoltne. Kako srečen boš, če si v svojem življenju služil Bogu! Medtem bo pa Sodnik odprl knjigo življenja in bo začel soditi.

2. „Kdo si?“ te bo vprašal Sodnik. „Kristjan,“ boš odgovoril. „Dobro, če si kristjan, bom videl, če si tudi živel, kakor se spodobi kristjanu.“ Tedaj ti bo poklical v spomin obljube, ki si jih storil pri sv. krstu, ko si se odrekel hudobnemu duhu in mesu; pokazal ti bo milosti, ki ti jih je podaril, sv. zakramente, pridige, opomine in nasvete, ki si jih prejel po izpovednikih in starših — vse boš videl pred seboj. „A ti,“ bo rekel Sodnik razsrjen, „pri vseh teh darovih, o, kako slabo si izvrševal stanovske dolžnosti. Komaj si me začel

spoznavati, že si me žalil z lažjo, s preziranjem cerkve, z nepokorščino in mnogimi drugimi pregrehami. Da bi bil vsaj potem, ko si odrasel, bolj zvesto izpolnjeval moje zapovedi, toda rasel si v letih in hudobiji. Preštej dneve, oskrunjene z grehi; premisli, kolikrat si opustil sv. mašo, prelomil post, kolikrat klel, nesramno govoril, opravil slabo sv. izpoved in sv. obhajilo, dal tovarišem pohujšanje: vse to si storil, mesto da bi mi služil.“ Pri tem se bo resno ozrl na pohujšljivca in mu bo rekel: „Glej ono dušo, ki stopa po grešni poti! Tvoje pohujšljivo govorjenje je temu vzrok. Ti kot kristjan bi bil moral z lepim zgledom kazati svojim tovarišem pot proti nebu, a ti si zavrgel mojo kri in jim kazal pot h grehu. Ali vidiš ono drugo dušo tam v peklu? Ti si jo iztrgal iz mojih rok s svojimi pohujšljivimi nasveti, izročil si jo hudobnemu duhu in si vzrok njenega pogubljenja. Naj gre tedaj tudi tvoja duša za ono, ki si jo pogubil!“

— Kaj se ti zdi, o prijatelj? Kaj ti

govori tvoja vest? Še imaš čas; prosi Boga za odpuščenje in obljubi, da ne boš več grešil. Takoj danes začni živeti kot dober kristjan, da si boš pripravil mnogo dobrih del za tisti dan, ko se boš moral prikazati pred sodni stol Jezusa Kristusa.

3. Zastonj se bo grešnik opravičeval pred razsrjenim Sodnikom, da ni vedel, da bo sodba tako ostra. Odgovor mu bo: „Ali nisi slišal one pridige, one razlage krščanskega nauka? Ali nisi bral v oni knjigi, da bom zahteval odgovor od vsega?“ Duša bo prosila usmiljenja, toda zanjo ne bo več božjega usmiljenja: s smrtjo mine čas usmiljenja. Priporočila se bo angelom, svetnikom, Mariji Devici, in ta bo odgovorila v imenu vseh: „Zdaj prosiš za mojo pomoč? Nisi me hotel za mater v življenju, zdaj te ne maram več za sina, te ne poznam več.“ Pri tem bo grešnik, ker ne bo našel druge pomoči, klical skalovje in gore, da bi ga pokrile, toda ne bodo se ganile. Klical bo peklo in ga bo videl odprto.

V tem trenutku bo neizprosni Sodnik izustil grozno obsodbo: „Nezvesti sin,“ — bo rekel — „poberi se proč od mene! Moj nebeški Oče te je preklel, preklet tedaj tudi od mene! Poberi se v peklenški ogenj, kjer bo jok in škripanje z zobmi, kjer boš na veke vzdihoval in trpel s hudobnimi duhovi!“ Nesrečna duša, preden se bo ločila za vedno, se bo še enkrat ozrla proti nebu in v skrajnji žalosti bo klicala: „Z Bogom, tovariši in prijatelji, ki prebivate v nebeški slavi! Z Bogom, oče, mati, bratje, sestre, vi se boste veselili na veke, jaz bom večno trpela! Z Bogom, angel varuh, svetniki v nebesih! Z Bogom Odrešenik, nikdar več Te ne bom videla! V tem trenutku neham biti hči božja, vekomaj bom sužnja hudobnega duha v peklu.“ Tedaj bodo hudobni duhovi, kot lačni levi, planili na ubogo zapuščeno dušo in jo bodo pogreznili v brezdno neizmernih bolečin in večnih muk.

Ali se ne bojiš, da enaka obsodba zadene tebe? Iz ljubezni do Jezusa in Marije te prosim, pripravi se z dobrimi

deli, da boš prejel srečno obsodbo. Toda kakor groze polna je sodba grešnika, tako tolažbe polna je sodba pravičnega. Jezus Kristus te bo povabil: „Pridi v slavo, ki sem ti jo pripravil! Služil si mi nekaj časa, zdaj se boš veselil na veke. Pridi v nebeško kraljestvo!“

Moj Jezus, daj mi milost, da bom v številu izvoljenih. Presv. Devica, pomagaj mi; varuj me v življenju in v smrti!

Četrt ek.

O peklu.

1. Pekel, ki ga je pripravila božja pravica, je prostor, kjer bodo večne muke mučile duše, ki se ločijo s smrtnim grehom od telesa. Prvo trpljenje pogubljenih je strašen ogenj, ki grozno žge in nikdar ne ugasne: ogenj v očeh, ogenj v ustih, ogenj povsod. Vsak čut trpi posebno muko. Oči slepita dim in tema in jih straši pogled na hudobne duhove in pogublence. Ušesa podnevi in ponoči ne slišijo drugega, kot vedno vpitje, jok in preklinjevanje. Vonj trpinči

žvepleni smrad in goreča smola; okus muči grozna žeja in lakota. Pogubljeni bogatin je iz onega brezdna vzdignil oči in milo prosil za kapljico vode, da bi ohladil svoj jezik, a niti te kapljice ni mogel dobiti. Zato bodo oni nesrečnejši sredi plamena lačni in žejni, trpinčeni od groznega ognja, jokali, vpili in obupavali. O pekel, pekel, kako nesrečni so tisti, ki pridejo v pekel! In sedaj, o sin, kam bi šel, če bi moral umreti v tem trenutku? Ako zdaj ne moreš držati prsta nad plamenom sveče, ako ne moreš prenesti na roki iskrice, kako boš prenašal oni ogenj celo večnost?

2. Pomisli, o sin, kako bo onim pogubljenim očitala vest! Vedno jih bo mučila misel, da so sami vzrok groznega trpljenja. Vedno se bodo spominjali vzroka, zakaj so pogubljeni, namreč vsled minljive sladnosti, vsled one strasti, in ta črv ne bo nikdar umrl. Mislili bodo na čas, ki ga jim je dal Bog, da bi se rešili, na dobre zgledе tovarišev, na storjene sklepe, katerih

niso izpolnili. Mislili bodo na pridige, ki so jih slišali, na izpovednikove opomine in videč, da ni pripomočka, bodo divje tulili. Volja ne bo več imela, kar želi, ampak bo trpela vse bolečine; razum bo spoznal velike dobrote, ki jih je izgubil. Ko se bo duša ločila od telesa in stopila pred sodni stol, bo videla za trenutek božjo lepoto, bo spoznala njegovo dobroto in občudovala, smemo reči, nebeško veličastvo, morda bo slišala petje angelov in svetnikov. Toda oh! kaka boleost, videč, da je vse izgubljeno za vedno. Kdo bo mogel prenašati tako trpljenje?

3. Ti, moj deček, ki se zdaj ne maraš truditi za Boga in nebesa, boš spoznal svojo zaslepljenost, ko boš videl toliko svojih tovarišev, manj nadarjenih in bolj revnih, kakor si ti, kraljevati in se veseliti, medtem ko boš ti, proklet od Boga, oddaljen od one blažene domovine, od nebeškega veselja, od družbe presvete Device in svetnikov. Delaj pokoro in služi Bogu, dokler je čas! Kdo ve, morda je to premišljevanje zadnji

klic božji. Kdo ve, če te ne bo zapustil Bog in te vrgel v večno trpljenje, ako ne slušaš tega glasu? *Peklenskega trpljenja reši me, o Gospod!*

P e t e k.

O večni kazni v peklu.

1. Pomisli, o deček, če prideš v pekel, ne boš mogel več iziti. Tam se trpe vse muke in vse na veke. Minulo bo sto let, minulo tisoč, in pekel bo še vedno v začetku. Prešlo bo stotisoč, stomilijonov, milijon milijonov let in stoletij, a pekel bo še vedno v začetku. Če bi angel naznanil pogubljenim, da bodo rešeni čez toliko milijonov let, kolikor je kapljic v morju, kolikor listov na drevju, kolikor peska v morju in na zemlji, ta vest bi bila zanje največja tolažba in veseli bi vzkliknili: „Res je, da bo moralo preteči toliko stoletij, a enkrat bodo vendar minula.“ Toda ta stoletja bodo minula in peklo *bo še vedno v začetku*. Vsak pogubljenec *bi rad sklenil z Bogom pogodbo*: Gospod, pomnoži to

trpljenje, kakor hočeš, pusti me v peklu, dokler hočeš, meni zadostuje, da mi daš upanje, da bo teh muk enkrat konec. A ne: tega konca in tega upanja ne bo nikdar.

2. Da bi se mogel vsaj preslepiti in se tolažiti z besedami: Kdo ve, morda se me bo Bog vendar enkrat usmilil in me rešil iz tega brezdna! Toda ne, niti tega upanja ne bo nikdar imel. Vedno bo videl pred seboj grozno obsodbo nesrečne večnosti. V obupu bo ponavljal: „Torej vseh teh muk, tega ognja, tega vpitja ne bo nikdar konec?“ — „Ne,“ bo dobival odgovor, „ne, nikdar več!“ — „In bo trpelo vedno?“ — „Vedno, na veke!“ *Vedno* — to besedo bo videl zapisano na onem plamenu, ki ga bo žgal; *vedno* — na onih duhovih, ki ga bodo mučili; *vedno* — na onih vratih, ki se ne bodo več odprla. O večnost! o prepad brez dna! o morje brez obrežja! o ječa brez izhoda! Kdo ne bi trepetal, ko misli nate? O nesrečni greh, kako strašno trpljenje pripraviš tistim, ki grešijo! Oh, nikdar več, nikdar več nočem grešiti!

3. S strahom te pa mora polniti misel, da ta strašni prepad zija pod tvojimi nogami in da zadostuje en sam smrtni greh, da se pogrezneš vanj. O sin, ali razumeš, kaj bereš? Večna kazen za en sam smrtni greh, katerega tako lahko storiš. Oh, poslušaj, kaj ti rečem: Ako ti očita vest kak smrtni greh, idi takoj k izpovedi in se poboljšaj! Stori vse, kar ti bo svetoval izpovednik, in če je potrebno, opravi tudi dolgo izpoved ter obljubi, da se boš ogibal nevarnih priložnosti in tovarišev, in ako Bog zahteva od tebe, da zapustiš svet, ubogaj brez odlašanja! Karkoli boš storil, da uideš večnemu trpljenju, je malo v primeri s plačilom, ki te čaka.

Koliko mladeničev je v cvetu svojih dni zapustilo svet, starše, domovino in so šli v puščavo ter ondi živeli ob samem kruhu in vodi, včasih celo ob samih rastlinah, in vse to le zato, da bi se obvarovali pekla. In ti, ki si že tolikokrat zaslužil pekel, kaj delaš? Vrzi se na kolena pred svojega Boga in vzdihni: „Moj Gospod, glej, pripravljen sem sto-

riti, kar boš ukazal. Preveč sem te žalil, toda odslej se hočem varovati vsakega greha. Pošlji mi katerokoli trpljenje v tem življenju, le da rešim svojo dušo!“

S o b o t a.

O nebesih.

1. Kakor strašno je premišljevanje o peklu, tako tolažilno je premišljevanje o nebesih, ki jih je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo in mu služijo v tem življenju.

Predočuj si lepo, jasno noč. Kako lepo je nebo, ko miglja na njem nebroj različnih zvezdic, nekaj manjših, nekaj večjih, nekaj vzhajajočih, nekaj zahajajočih, a vse v redu in po volji božjega Stvarnika. Pri tem si misli jasen dan tako, da solnčni blišč ne bo zakril lune in zvezd. K temu pridruži vse, kar je mogoče najti v morju in na zemlji, po mestih in vaseh, po stanovanjih kraljev in vladarjev. Prideni vse najbolj okusne jedi in pijače, najlepšo godbo, najslajše petje. Vse to skupaj ni nič v primeri z lepoto in veseljem nebeškim. O, kako

veličasten je oni kraj, kjer se uživajo vse dobrrote! Blaženi bo neprenehoma klical: „Nasičen sem z *božjo slavo!*“

Pomisli nadalje veliko radost, ki jo bo občutila duša, ko bo vstopila v nebesa, kjer bo našla starše in prijatelje, kjer bo občudovala veličastvo in lepoto kerubov in serafov, vseh angelov in svetnikov, ki hvalijo Stvarnika, društvo apostolov in nešteto množico mučenikov, spoznovavcev in devic. Našla bo tudi veliko množico mladeničev, ki so ohranili sv. čistost, in zdaj pevajo pesem, katere ne more nihče drug peti. O, kako so veseli v onem blaženem kraljestvu: vedno veseli, brez žalosti. Nobena stvar ne kali njihovega miru in veselja.

3. Pomisli, o duša, da je vsa ta lepota v primeri z radostjo, ki bo polnila dušo pri pogledu na Boga, le motna senca. On tolaži blažene s svojo navzočnostjo in polni njihova srca z nepopisno sladkostjo. Kakor solnce razsvetljuje in lepša ves svet, tako razsvetljuje Bog s svojo navzočnostjo vse nebo in polni one presrečne prebivavce

z nepopisno radostjo. V njem boš videl vse, kakor v ogledalu, in boš užival vse veselje. Ko je sv. Peter na gori Tabor zrl za trenutek obličje Jezusa Kristusa, bleščeče v svetlobi, je od veselja klical: — *O Gospod, kako dobro nam je tukaj biti!* In najrajši bi bil ostal vedno ondi. Kakšno bo šele veselje, ko ne bomo le za trenutek zrl Boga, ampak ga bomo gledali vedno in se na veke veselili onega obličja, ki zamakne anjele in svetnike in krasi nebesa! In s kakšnim veseljem nas bo potem polnil pogled na prečisto Devico! O da, kako prijetno je tvoje bivališče, o Gospod! Zato bodo vse množice angelov in svetnikov pele slavo Bogu, rekoč: — Svet, svet, svet si ti, o Gospod, Bog vojskinih trum; naj ti bo čast in hvala na veke!

Srčnost torej, moj deček! Ako boš moral kaj trpeti na zemlji, pomisli, da ti bo Bog neskončno poplačal v nebesih vse, kar trpiš tukaj na zemlji. Kakšno tolažbo boš občutil v nebesih, ko boš našel ondi svoje starše, prijatelje in svetnike in boš mogel reči: — Jaz sem

zveličan in bom vedno pri Bogu. O, kako hvaležno se boš takrat spominjal trenutka, v katerem si se odpovedal grehu, ko si opravil ono dobro izpoved; blagroval boš oni dan, ko si zapustil slabe tovariše in si začel živeti krepostno in poln hvaležnosti se boš obrnil k Bogu in mu pel čast in slavo na veke. Amen.

Sv. Alojzij Gonzaški.

Sv. Alojzij se je rodil v Kastiljonu (Castiglione) na Laškem. Oče se je imenoval Ferdinand Gonzaga, markiz v onem mestu, mati pa Marta, iz plemenite družine „Tana“ iz mesta Kjeri (Chieri).

Alojzij je po nedolžnem in spokornem življenju in po junaških krepostih umrl v Rimu dne 21. junija leta 1591., star 21 let, 3 mesece in 11 dni. Njegova mati je imela tolažbo, da ga je videla povzdignjenega na oltar.

Šestnedeljska pobožnost in devetdnevnic v čast sv. Alojziju.

Sveta Cerkev je postavila tega svetnika za zgled nedolžnosti in kreposti vsem, zlasti mladini, kateri je izprosil vsak čas mnogo milosti od Boga.

Da bi se češčenje tega svetnika čedalje bolj širilo, so podelili rimski papeži vsem, ki bodo opravljali šestnedeljsko pobožnost na čast temu svetniku, popoln odpustek. To pobožnost lahko opravljaš ali pred praznikom, ali po prazniku, lahko pa tudi med letom, da se le približaš zakramentu sv. pokore in sv. Rešnjega

Telesa in opraviš ta dan kako dobro delo. Popolnega odpustka se lahko udeležiš katerokoli nedeljo in ga lahko obrneš v prid dušam v vicah. Da bo pa vsak lahko vedel, kaj mu je storiti za zadobitev onih milosti, ki jih ta svetnik izprosi svojim častivcem, vam podam za vsak dan posebej pobožno vajo, ki bo lahko služila v to lepo pobožnost.

Prva nedelja.

Prvi dan devetdnevnice.

Sv. Alojzij objokuje svoje grehe.

Čeprav lahko rečemo, da sv. Alojzij ni storil nikdar prostovoljnega greha, je vendar grenko objokoval to, kar je smatral za razžaljenje božje. V starosti štirih let je vzel vojakom nekoliko smodnika in je izrekel nekaj manj dostojnih besed. Vsled tega je jokal celo življenje in ko se je izpovedal prvič, je omedlel pred svojim izpovednikom. Nikdar se ni mogel spomniti, da ne bi jokal. Delal je ostro pokoro, postil se je iz ljubezni do Boga in je vsled onih malih pre-

greškov otroških let neprenehoma pokoril svoje nedolžno telo.

Kakšna sramota za nas, ki smo storili toliko in tako velikih grehov, in vendar ne čutimo nikakega kesanja. Oh! če bi pomislili, da en sam greh razžali neskončnega Boga in nas oropa nebes, kjer se hranijo vse dobrote, ter nam odpre peklo, kraj vsega zla, kdo bi se mogel pri taki misli zdržati solz? Ta misel je silila sv. Alojzija, da je tako bridko jokal.

Vzdihljaj.

Ljubeznivi moj priprošnjik, ti nisi imel vzroka jokati in vendar si prelival grenke solze; izprosi mi milost, da bom objokoval svoje pregrehe in jih zaničeval ter tako dosegel pri Bogu odpuščenje.

Vaja.

Če je tvoja duša omadeževana od greha, prosi Boga, da ti odpusti ta greh, in mu obljubi, da se boš izpovedal takoj, ko bo mogoče.

Molitev.

Angelski mladenič sv. Alojzij, jaz, nevreden tvoj častivec, ponižno klečeč

pred teboj, častim neskončnega Boga, ki te je tako visoko povzdignil: hvalim presveto Trojico, da ti je ohranila angelsko čistost in te okrasila s tako visokimi čednostmi. Po tolikih nadnaravnih darovih, po tvoji nedolžnosti in pokori, po oni božji ljubezni, ki te je vžigala tukaj na zemlji, te prosim ponižno, sprejmi me med svoje častivce in izprosi mi pravo kesanje nad mojimi grehi in čistost srca, da odslej ne bom več razžalil Boga. Prosim te, bodi mi varuh v življenju, zlasti ob smrtni uri, ko bom še bolj potreboval tvoje pomoči. In ti, nebeška kraljica Marija, ki si tako ljubila in podpirala sv. Alojzija v življenju, usliši moje prošnje, ne vsled mojega, ampak vsled zasluženja tvojega služabnika sv. Alojzija in svoje materine ljubezni. Dodeli, presveta Mati, da bom posnemal sv. Alojzija v življenju, po smrti pa, da bom deležen one sreče, ki jo uživajo blaženi v nebesih. Amen.

*Oče naš ... Češčena Marija ... Čast
bodi ...*

Druga nedelja.

Drugi dan devetdnevnice.

Pokora sv. Alojzija.

Življenje sv. Alojzija je krasilo polno največjih kreposti, katere je izpopolnil z ostro pokoro. Že kot otrok je mučil svoje nedolžno telo z vednim postom. Bičal se je do krvi; v posteljo je polagal desk, da so ga mučile tudi v spanju; posluževal se je različnih sredstev, da je neprenehoma mučil slabotno telo. Njegova ljubezen do pokore je dospela do tako visoke stopinje, da je na smrtni postelji prosil jokaje svojega predstojnika, da bi ga v tej zadnji uri neusmiljeno izbičal od nog do glave. Ker ni tega dosegel, je prosil, naj ga položi na tla, da bo umrl kot pravi izpokornik iz ljubezni do Jezusa Kristusa, ki je iz ljubezni do njega umrl na trdem križu.

Ako se je Alojzij, tako nežen, slaboten, čist in nedolžen tako ostro pokoril, kako se morajo sramovati tisti, ki iščejo tisoč izgovorov, da se oprostite zatajevanja in mrtvičenja?

Vzdihljaj.

Častiti sv. Alojzij, izprosi mi milost, da se bom tu na zemlji pokoril za svoje grehe, da mi ne bo treba trpeti zanje v peklu ali v vicah.

Vaja.

Ne odlašajte pokore do starosti, ko je moči več ne zmorejo. Tistemu pa, ki pravi, da ni prav tako ostro pokoriti svoje telo, odgovorite: Kdor ne mara trpeti z Jezusom na zemlji, se ne bo mogel veseliti z Jezusom v nebesih.

Molitev: *Angelski mladenič . . . str. 67.*

Tretja nedelja.

Tretji dan devetdnevnice.

Sv. Alojzij zgled čistosti.

Vsaka krepost v sv. Alojziju je dosegla vrhunec, a najbolj je bliščala v njem sv. čistost. Navadno so ga imenovali angela, angela v mesu, angelškega mladeniča. Kadar so v kaki družbi govorili nečisto, videč sv. Alojzija, so takoj utihnili, da ne bi žalili njegove čistosti. Da pa je ohranil to lepo krepost, je skrbno pazil na svoje počutke, zlasti na oči. Več let je živel na španskem dvoru kot častni kraljevi plemič, a

ves čas ni pogledal kraljici v obraz. Celo pri svoji materi je vedno stal s povešenimi očmi, da ni vedel, kakšno je njeno obličje. Ko so ga nekoč povabili na ples, je prestrašeno zbežal in se skril v malo sobo ter ondi molil in se bičal do krvi. V starosti desetih let je daroval čistost nebeški Devici v cerkvi Marijinega Oznanjenja v Florenci. Mariji je dopadel čisti dar, in ta je podelila Alojziju milost, da od tega dne ni nikdar čutil nečistih skušnjav in je umrl v krstni nedolžnosti.

Dragi mladeniči, če hočete ohraniti to lepo čednost, ki vas stori tako ljube Bogu, preblaženi Devici in angelom, vzemite za zgled sv. Alojzija in se postavite, kakor on, pod varstvo Marije Device, in ona bo zvesta varuhinja vaše čistosti. O, kako ona ljubi in veselo sprejme čiste duše! Koliko milosti jim deli! Toda te kreposti ne more ohraniti, kdor se ne izogiba brezdolja, ki je začetek vseh pregreh, kdor ne beži pred hudobnimi tovariši in ne zatajuje telesnih počutkov, zlasti oči.

Vzdihljaj.

Dodeli, o sv. Alojzij, da se bom kakor kuge izogibal brezdelja in hudobnih tovarišev, ki s pohujšljivimi pogovori skušajo pogubiti mojo dušo.

Vaja.

Sklenite danes, da ne boste nikdar več gledali nevarnih predmetov in nikdar več govorili o stvareh, ki nasprotujejo sv. čistosti.

Molitev: *Angelski mladenič... str. 67.*

Četrta nedelja.

Četrty dan devetdnevnice.

Sv. Alojzij se odpove svetu.

Sveti Alojzij ni iskal svetnih dobrot. S strahom je premišljeval besede božjega Zveličarja, ki pravi, da gre lažje velblod skozi uho male šivanke, kakor bogatin v nebesa. Zato je pomiloval bogatine in velikaše, ki pohlepno stopajo za ničevnimi dobrotami, ki večkrat za malo denarja in kosček zemlje prodajo večno zveličanje. Ni se oziral na govorjenje ljudi, in dasi so se mu večkrat posmehovali in se norčevali iz njega, je vseeno ostal stanoviten v dobrem.

Videč veliko nevarnost, v katero postavi bogastvo te zemlje, je sklenil zapustiti svet in se popolnoma posvetiti Bogu. Odpovedal se je knežji časti, zapustil je starše in prijatelje ter po mnogih ovirah stopil v red, kjer je dosegel najvišji vrhunec krščanske popolnosti.

Če hočemo tudi mi odtrgati srce od vsega časnega in ljubiti Boga, opazujmo svetne dobrote kot ostro trnje in nevarne zanke, ki nas ovirajo na poti zveličanja. Čislajmo samo to, kar nas more pripeljati v nebesa. To bomo dosegli lahko, če se bomo, ne meneč se za ljudi, posluževali le tistih stvari, ki služijo v čast božjo, zlasti če bomo pristopali pogosto k sv. izpovedi in sv. obhajilu, ki nam bosta najboljša pripomočka, da odtrgamo srce od svetnih stvari in služimo le Bogu.

Vzdihljaj.

Nedolžni mladenič sv. Alojzij, po tvojem tesnem združenju z Bogom, dodeli, da v prihodnje moje srce ne bo mislilo drugega, kot na nebesa, in da se bo odpovedalo vsemu posvetnemu.

Vaja.

Sklenimo, da se bomo pogosto posluževali zakramentov sv. pokore in svetega Rešnjega Telesa in se ravnali vedno po izpovednikovih nasvetih.

Molitev: *Angelski mladenič . . . str. 67.*

Peta nedelja.

Peti dan devetdnevnice.

Ljubezen sv. Alojzija do Boga.

Sv. Alojzij je bil v ljubezni božji enak serafu. Tako je bil goreč v božji ljubezni, da je že ob samem govorjenju o božji ljubezni in ob samem poslušanju skoraj onemogel. Še posebno ljubezen je gojil do križanega Jezusa. Vselej, ko so ga drugi zaničevali, ali kadar je trpel glavobol ali drugo bolezen, je bil vesel in je želel še več trpeti iz ljubezni do Boga. Kako velika je bila potem njegova ljubezen do Jezusa v presv. zakramentu! Po več ur na dan je klečal pred oltarjem in molil. Že kot otrok se je navadno tri dni pripravljaj, tri dni pa zahvaljeval

za sv. obhajilo. Ko je prejel sveto hostijo, mu je ljubezen privabila iz oči potok solza.

Odkod to, da mi čutimo tako malo ljubezni do dušnih stvari? Ker naše srce ne ljubi križanega Jezusa, in ker se pre-malokrat približamo sv. obhajilu, ali pa se približamo celo nevredno. Nemogoče je, da bi se približali temu plamenu božje ljubezni in ne bi čutili sladkosti in tolažbe. Približajmo se torej v pri-hodnje z živo vero in gorečo ljubeznijo in tedaj bomo tudi mi občutili ono slad-kost in tolažbo, ki jo je občutil sv. Alojzij.

Vzdihljaj.

O ljubeči seraf sv. Alojzij, daj, da v pri-hodnje ne bom iskal drugega, kakor ljubiti Boga in njemu služiti.

Vaja.

Molite jutranje in večerne molitve pred križanim Jezusom in ga pogosto poljubite. Sv. očetje so podelili mnogo odpustkov tistim, ki pobožno poljubijo sv. razpelo.

Če morete, obiščite Jezusa v presv. zakra-mentu.

Molitev : Angelski mladenič ... str. 67.

Šesta nedelja.

Šesti dan devetdnevnice.

Ljubezen sv. Alojzija do bližnjega.

Kdor pravi, da ljubi Boga, sovraži pa svojega brata, ta je lažnik, beremo v svetem pismu. Sv. Alojzij ni le ljubil svojega bližnjega, marveč je znal prenašati tudi njegove napake. Takoj od mladosti je potrpežljivo prenašal zaničevanje tovarišev, in čim bolj ga je kdo zaničeval, tem bolj ga je on ljubil. Že otrok je premišljeval besede sv. pisma: „Kar vam preostaja, dajte revežem,“ zato je rad pomagal ubožcem in ni le dal, kar mu je preostalo, marveč se je odrekel celo potrebnim predmetom, da jih je daroval revežem. Ko je zvedel, da pri vratih čaka ubožec, je takoj tekel k njemu in potem k materi, proseč jo, naj pomaga ubožcu, in potem je sam nesel in izročil milodar revežu.

Ta ljubezen je bila še večja za dušne potrebe njegovih bližnjih. Sam je hodil v cerkev poučevati katekizem, opominjal je hudobne in miril prepire in neslogo.

Ko je postal redovnik, je hodil po Rimu in učil reveže. Ker ni imel drugega, da bi daroval svojim bližnjim, jim je daroval svoje življenje. Za časa kuge je stregel bolnikom in je tem rajši stregel, čim bolj nevarna in nagnusna je bila bolezen. Hodil je po mestu od vrat do vrat in prosil podpore, potem se je vrnil zopet v bolnišnico in stregel ubožcem.

Tudi mi, dragi mladeniči, lahko posnemamo tega svetnika v delih usmiljenja, ako potrpežljivo prenašamo napake svojih tovarišev in jim odpustimo, kadar nas žaliyo. A ta ljubezen bo veliko, veliko večja, če jih bomo učili verskih resnic, ali vsaj vodili tjakaj, kjer bodo mogli najti pouk. Koliko duš bomo rešili s poti pogube in jih pripeljali na ono pot, ki vodi v zveličanje, in koliko milosti nam bo tedaj izprosil sv. Alojzij!

Vzdihljaj.

Ljubeznivi sv. Alojzij, vžgi v mojem srcu ogenj prave ljubezni do bližnjega, da bo s to ljubeznijo čedalje bolj rastla ljubezen božja.

Vaja.

Potrudite se, da boste pripeljali kakega prijatelja poslušat božjo besedo, ali pa k zakramentu sv. pokore.

Molitev: *Angelski mladenič ... str. 67.*

Tri premišljevanja za zadnje
tri dni devetdnevnice.

Sedmi dan.

**Sv. Alojzij se takoj v mladosti daruje
Bogu.**

Največkrat šele tedaj spoznamo vrednost milosti božje, ko smo jo že enkrat izgubili. Tega ne moremo reči o sv. Alojziju. Komaj je spoznal Boga, ga je že ljubil. Prve njegove besede so bile: Jezus, Marija; prva njegova dela pobožne vaje, in tako je živel celo življenje. „Ta moj sin“ — je rekla njegova mati — „je živel vedno, kakor angel. Od prvih let do smrti je živel krepotno, angelskočisto.“

Kako vesel je Bog tistih duš, ki mu služijo v otroških letih. „Sinovi moji“ — kliče on — „spomnite se me v prvih letih svojega življenja! Dajte mi prve sadove! Ne darujte najlepših let hudobnemu duhu, meni pa ostanka pregrešnega življenja!“ Sv. Alojzij je poslušal ta glas, in Bog mu je dal toliko milosti, da je postal

velik svetnik. Če bi bil on odlašal na pozno starost, bi gotovo ne bil dosegel tako visoke stopinje svetosti, ker je umrl mlad, in morda bi se ne bil niti zveličal.

Zakaj ne posvetite Bogu svoje mladosti, če mu toli dopade? Zakaj odlašate od dne do dne in se ne odpoveste grehu? Večina vsi, ki trpe v peklu, so se želeli pred smrtjo spraviti z Bogom, toda smrt jih je prehitela in zdaj so večno nesrečni.

Darujmo se torej Bogu, a darujmo se zdaj v lepi mladosti, dokler je čas! Kdor se postavi na dobro pot v svoji mladosti, naj bo gotov, da bo stopal po njej celo življenje.

Vzdihljaj.

Daj, o sv. Alojzij, da bom objokoval izgubljeni čas, ostali čas pa obrnil v božjo službo.

Vaja.

Varujte se brezdolja, ki je vzrok toliko grehov, in začnite takoj danes novo, Bogu dopadljivo življenje.

Molitev: *Angelski mladenič ... str. 67.*

Osmi dan.

Sv. Alojzij, zgled v molitvi.

Junaške kreposti in veliki božji darovi v sv. Alojziju so bili sad njegove molitve. On je spoznal, da nam Bog dá, karkoli ga prosimo za svojo dušo: Prosite, in se vam bo dalo.

Komaj je začel govoriti, je z veseljem ponavljal pobožne besede, katerih ga je naučila dobra mati. Že v starosti štirih let je zahajal v samotni prostor in je ondi, kleče na tleh, s sklenjenima rokama na prsih, pobožno molil. Bil je tako zatopljen v pogovor z Bogom, da ni slišal nikakega ropota in govorjenja okrog sebe. Pogosto je vstajal tudi ponoči in v najhujši zimi po več ur prečul v molitvi. To pobožno življenje je od dne do dne rastlo in dosegel je nenavadno milost, da ni bil nikdar raztresen v molitvi. S tem pripomočkom je dosegel visoko svetost, kateri enake ni skoraj najti.

Potrudimo se, da bomo tudi mi dosegli duha molitve! V vseh svojih potrebah, v težavah, v nesrečah, pri vseh

delih se obračajmo k Bogu! Zlasti zaupljivo se obračajmo v dušnih potrebah in bomo gotovo uslišani. Prosimo tudi Boga, da nam pokaže, v katerem stanu želi, da mu služimo, ker od tega je odvisno naše zveličanje.

Vzdihljaj.

Podeli mi, ljubeznivi svetnik, iskro svoje gorečnosti in stori, da bo vedno rastel v meni duh molitve in gorečnosti.

Vaja.

Potrudite se, da boste v prihodnje vedno pobožno in zbrano molili jutranje in večerne molitve.

Molitev: *Angelski mladenič ... str. 67.*

Deveti dan.

Dragocena smrt sv. Alojzija.

O smrtni uri nas bodo najbolj vznemirjali grehi in strah pred božjo kaznijo. Sv. Alojziju se ni bilo tega bati. V življenju je vedno mislil na smrt, ki jo je pozdravljal kakor voditeljico iz zemeljskega prognanstva v večno srečo. Po tolikih postih, po tako ostrem zatajevanju,

po vednem premišljevanju in molitvah, po angelskem življenju česa naj bi se bal?

Ko je čutil, da se mu bliža smrt, je zapel zahvalno pesem in vesel ponavljal: *Idimo v veselju!* Bog mu je odkril trenotek smrti in potem, ko je celo noč zrl v zamaknjenju božjo slavo, je navzočim obljubil, da bo molil zanje pri Bogu, pri Mariji Devici in pri svetnikih, nakar je v božjem poljubu mirno zaspal. Kako lepa smrt!

Gotovo dopade vsakemu lepa smrt sv. Alojzija. Če hočemo, bo tudi naša taka. Toda zapomnimo si, da se ob smrti žanje, kar se je sejalo v življenju. Če smo delali dobro, blagor nam! Smrt nam bo sladka, nebo odprto za vedno; če ne, gorje nam! Neusmiljena vest bo naša muka in večno peklo naša kazen.

Vzdihljaj.

Dodeli, o sv. Alojzij, da bom mogel pobožno živeti in srečno umreti.

Vaja.

Premišljuje vsak večer: Če bi moral nocoj umreti, kakšna bi bila moja smrt?

Molitev: *Angelski mladenič ... str. 67.*

Praznik sv. Alojzija.*

Slava sv. Alojzija v nebesih.

Slava, ki jo uživa duša v nebesih, je primerna nedolžnemu življenju, pokori in ljubezni. Te kreposti so bile junaške v sv. Alojziju. V celem njegovem življenju ne najdemo pregrehe, ki bi jo smeli imenovati radovoljno. Komaj se je zavedel življenja, je že sklenil ljubiti Boga. Nedolžnost je združil z ostro pokoro.

Če zveličani v nebesih uživajo plačilo za vsako čašo sveže vode, ki so jo darovali iz ljubezni do Boga, kakšno plačilo bo šele užival sv. Alojzij za toliko krvi, ki jo je prelil, ko se je bičal po večkrat na dan! Kaj naj rečem o onih molitvah, ki jih je opravil ponoči, kleče na trdih tleh, tresoč se od mraza? Kaj o trdem postu? Kaj o ostrem bičanju, ko je mesaril nedolžno svoje telo? Kakšno slavo je moral za vse to doseči v nebesih!

* Kdor ta dan po dobro opravljeni izpovedi pristopi h Gospodovi mizi in moli pred oltarjem sv. Alojzija po namenu sv. Cerkve in rimskega papeža, zadobi popoln odpustek.

Njegova ljubezen do Boga in do bližnjega je bila toliko, da je bilo celo njegovo življenje vedna vaja v tej kreposti. Koliko plačila za to ljubezen! Kdo se bo tedaj čudil, če je sv. Magdalena Paciška, videč v zamaknjenju nebeško slavo sv. Alojzija, vsa iz sebe vzkliknila: „Nikdar bi ne bila verjela, da se uživa v nebesih toliko slava, kakor je slava sv. Alojzija, če bi je ne bila sama videla!“

Glejte, o moji mladeniči, kam pripelje dobro in krepostno življenje! V srečno večnost, do nepopisne slave, kjer bomo gledali Boga z obličja v obličje, ga hvalili skupno z Marijo, z angeli in vsemi svetniki na veke. Srčnost tedaj! Začnimo pravočasno služiti Bogu! Morali bomo trpeti na zemlji, toda trpljenje tega življenja je kratko, veselje pa, katero bomo dosegli, bo večno. Tu kratko trpljenje, tam večno veselje.

Vzdihljaj.

Ljubeznivi sv. Alojzij, izprosi mi milost, da postanem svetnik in tako enkrat deležen tvoje slave v nebesih.

Vaja.

Darujte sv. Alojziju pobožne vaje današnjega dne, proseč, da vam podeli dar stanovitosti.

Molitev: *Angelski mladenič ... str. 67.*

Molitev, s katero se je sveti Alojzij posvetil Mariji.

O Gospa in moja Mati, presveta Marija, poln zaupanja se danes in za vselej in ob smrtni uri izročim tvojemu posebnemu varstvu in v naročje tvojega usmiljenja. Priporočim ti svojo dušo in svoje telo. V tvoje roke izročim svoje upanje in svojo tolažbo, vse težave in bridkosti, svoje življenje in svojo smrt. Po svoji priprošnji in svojem zasluženju dodeli, da bom vedno deloval po tvoji volji in po volji tvojega božjega Sina. Amen.

Mladenič v volitvi stanu.

Bog je v svojih večnih sklepih določil vsakemu poseben stan in temu stanu potrebnih milosti. Kakor vedno, tako mora kristjan še posebno v tej okoliščini, ki je najvažnejša, iskati voljo božjo po zgledu Jezusa Kristusa, ki je prišel na ta svet, da izpolni voljo svojega nebeškega Očeta. Zagotovi se tedaj, o moj mladenič, kakšen stan ti je odmenil Bog, in nikar ne izbiraj stanu, v katerega te Bog ni poklical.

Nekaterim dušam je izkazal Bog posebno milost in jim je na nenavaden način pokazal stan, katerega jim je določil. Ti nikar ne zahtevaj toliko. Bodi miren in gotov, da te bo Bog vodil po pravi poti, ako ne boš zametaval sredstev, ki so potrebna v iskanju poklica.

Eno teh sredstev je čista mladost ali vsaj pokora za grehe onih let, katera si preživel v grehu.

Drugi pripomoček je ponižna in stanovitna molitev. Ponavljaj s svetim Pavlom: Gospod, kaj hočeš, da sto-

rim? Ali pa s Samuelom: Govori, Gospod, tvoj hlapec poslušaj; ali pa z Davidom: Nauči me storiti po tvoji volji, ker si ti moj Bog, ali pa kak drug podoben vzdihljaj.

Preden se boš odločil za stan, obrni se k Bogu s posebnimi molitvami in daruj v ta namen sv. obhajilo. Lahko tudi opraviš kako devetdnevno ali tridnevno, lahko storiš kako zatajevanje ali obiščeš kako božjo pot.

Zateci se tudi k Mariji, ki je mati dobrega sveta, k sv. Jožefu, njenemu ženinu, k angelu varuhu in svojemu patronu. Koristno bo tudi, ako posvetiš nekaj dni duhovnim vajam.

Skleni, da boš sledil voljo božjo, naj se zgodi karsibodi, kljub vsemu prepričevanju nasprotnikov.

Če bi te starši ali druge veljavne osebe hotele iztrgati s poti, na katero te kliče Bog, spomni se besedi sv. pisma, ki pravi, da je treba ubogati bolj Boga nego ljudi. Pri tem pa odgovarjaj ponižno in krotko, izkaži potrebno spoštovanje in čast, a nikar ne pozabi svoje duše!

Posvetuj se z bogaboječimi in modrimi osebami, zlasti z izpovednikom in mu natančno razloži stan in okoliščine.

Mladenič, zvest svojemu poklicu.

Ko je sv. Frančišek Saleški odkril svojim staršem, da ga Bog kliče v duhovski stan, so mu oporekali, češ, da mora prvorojenec ostati doma in podpirati svojo družino, da njegovo veselje do duhovskega stanu izhaja iz nepremišljene pobožnosti in da se tudi med svetom lahko zveliča. In da bi ga lažje pregovorili, so mu ponudili bogato ženitev. Toda mladenič se ni upognil: voljo božjo je bolj spoštoval kot voljo staršev, katere je nežno ljubil in globoko spoštoval, in rajši se je odpovedal sladnostim tega sveta kakor pa milosti svojega poklica. Pobožni starši so se pozneje imenovali srečne vsled poklica svojega sina.

Molitev k Mariji Devici za spoznanje poklica.

Glej, o usmiljena Devica, kleče pred tvojimi nogami te prosim, podpiraj me v izvolitvi stanu. Ne iščem drugega, kakor da vsak čas svojega življenja izpolnim voljo tvojega Sina. Želim goreče, izvoliti si stan, ki mi bo v tolažbo ob smrtni uri. O Mati dobrega sveta, govori mojemu srcu in odstrani od mene vsak dvom o poklicu. Ti, ki si mati mojega Odręšenika, bodi tudi mati mojega rešenja, zakaj če mi ti, o Marija, ne izprosiš žarka božje svetlobe, kdo me bo razsvetlil? Če me ti ne poučiš, o Mati modrosti, kdo me bo poučil? Poslušaj tedaj ponižne prošnje; vzdigni me iz dvoma in nestanovitnosti ter me vodi po poti, ki vodi v zveličanje.

*Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast
bodi . . .*

Drugi del.

Posebne pobožnosti.

Jutranje in večerne molitve.

Vsak dober kristjan, ko se zbudi, se najprej prekriža in potem se daruje Bogu, rekoč: Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svoje srce in svojo dušo. — Nato vstane in se sramežljivo obleče. — Sv. Alojzij Gonzaški ni niti dovolil, da bi kdo videl njegove noge, ker je varoval čistost kot čisto ogledalo, katero zatemni najmanjši dih.

Medtem, ko se oblačite ali slačite, lahko molite:

Angel božji, varih moj,
Po višji dobroti sem varovanec tvoj.
Razsvetluj in varuj me,
Vladaj in vodi me! Amen.

(100 dni odpust.)

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu; kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Ko ste se oblekli, pokleknite pred podobno križanega Jezusa ali preblazene Device ali kakega drugega svetnika in molite:

V imenu Očeta in
Sina in Svetega Duha.
Amen.

In nòmine Patris
et Fílii, et Spíritus
Sáncti. Amen.

Molim te, o moj Bog, ljubim te iz vsega svojega srca. Zahvalim se ti, dà si me ustvaril in dodelil milost svete vere, ter me ohranil to noč (zvečer: ta dan). Darujem ti vsa svoja dela. Prosim te, obvaruj me danes (zvečer: nocoj) greha, reši me vsega hudega. — Amen.

Oče naš, kateri si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje ime; — pridi k nam tvoje kraljestvo; zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh; — in odpusti nam naše dolge, kakor tudi

Pater noster, qui es in coelis, sanctificetur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in coelo et in terra. — Panem nostrum quotidianum da nobis hódie; et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimít-

mi odpuščamo svojim dolžnikom; — in ne vpelji nas v skušnjava; temveč reši nas hudega. Amen.

Češčena, Marija, milosti polna, Gospod je s teboj, — blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa, Jezus. — Sveta Marija, Mati božja, prosi za nas grešnike, zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

Vérujem v Boga, Očeta vsemogočnega, stvarnika nebes in zemlje. — In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospoda našega; — ki je bil spočet od Svetega Duha, rojen iz Marije Device; — trpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umrl in bil v grob položen; — šel pred peklo, tretji dan od mrtvih vstal; šel v ne-

timus debitóribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed líbera nos a malo. Amen.

Ave Maria, grátia plena, Dóminus tecum, benedicta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus. — Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostrae. Amen.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem; creatórem coeli et terrae. Et in Jesum Christum, Fílium éius únicum, Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu Sancto; natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus et sepultus. — Descéndit ad inferos, tértia die resurrexít a mórtuis. — Ascéndit ad coelos,

besa, sedi na desnici Boga, Očeta vsemo-gočnega; — od ondod bo prišel sodit žive in mrtve. — Vêrujem v Svetega Duha; — sveto katoliško Cerkev; občestvo svetnikov; — odpuščenje grehov; vstajenje mesa; in večno življenje. Amen.

Češčena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis. Inde venturus est iudicare vivos et mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam; — sanctorum Communionem, remissionem peccatorum; carnis resurrectionem; — vitam aeternam. Amen.

Sálve, Regina, Mater misericórdiae, vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxules filii Hevae. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. — Et Jesum, benedíctum fructum ventris Tui, nobis post hoc exílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María!

Ÿ. Dovoli, naj te hvalim, o sveta Devica.

Ř. Daj mi moč zoper sovražnike svoje. Amen.

Angel božji, varuh moj, varuj me ta dan (zvečer: to noč), razsvetli moj um, in vodi moje občutke tako, da ne bom nikdar razžalil svojega Boga. Amen.

Ÿ. Dignáre me laudáre te, Virgo Sacráta.

Ř. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Amen.

Angele Dei, qui custos es mei, me tibi commíssum pietáte supérna, hódie illúmina, custódi, rege, gubérna. Amen.

Deset božjih zapovedi se glasi:

1. Veruj v enega samega Boga.
2. Ne imenuj po nemarnem božjega imena.
3. Posvečuj praznik.
4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in ti bo dobro na zemlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne prešestuj.
7. Ne kradi.
8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega.
9. Ne želi svojega bližnjega žene.
10. Ne želi svojega bližnjega blaga.

Pet cerkvenih zapovedi se glasi:

1. Posvečuj zapovedane praznike.
2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sv. maši.
3. Posti se zapovedane postne dni.
4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku, vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto Rešnje Telo.
5. Ne obhajaj ženitve ob prepovedanih časih.

Sedem svetih zakramentov se glasi:

1. Sveti krst.
2. Sveta birma.
3. Sveto Rešnje Telo.
4. Sveta pokora.
5. Sveto poslednje olje.
6. Sveto mašniško posvečenje.
7. Sveti zakon.

Dejanje vere.

Vérujem v tebe, pravi, trojedini Bog, Oče, Sin in Sveti Duh; ki si vse ustvaril, ki vse ohranjuješ in vladaš, ki dobro

plačuješ in hudo kaznuješ. — Verujem, da se je Sin božji učlovečil, da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, in da nas Sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. — Verujem in trdim vse, kar si ti, o Bog, razodel, ter nam po sveti kato-liški Cerkvi zapoveduješ vérovati. — Vse to verujem, ker si ti, o Bog, sam na sebi resnica, — in torej ne moreš ne goljufati in ne goljufan biti. — V tej veri hočem živeti in umreti. — O Bog, poživi mojo vero!

Dejanje upanja.

Upam in trdno pričakujem, o Bog, da mi boš po zasluženju Jezusa Kri-stusa dal večno zveličanje, ki si ga obljubil vsem, kateri izpolnjujejo tvoje zapovedi. — Zato tudi upam od tebe odpuščenja svojih grehov in vseh drugih milosti, katerih potrebujem, da si zaslužim večno zveličanje. Vse to upam od tebe, ker si vsemogočen, neskončno dobrotljiv, usmiljen in zvest, in torej moreš in hočeš izpolniti, kar si obljubil. V tem upanju hočem živeti in umreti. O Bog, utrdi moje upanje!

Dejanje ljubezni.

O moj Bog! Ljubim te nad vse, ker si največja dobrota in neskončno popoln, in torej zavoljo samega sebe vreden vse ljubezni. In ker ljubim tebe, ljubim tudi svojega bližnjega, prijatelja in neprijatelja, in ga hočem ljubiti, kakor samega sebe. V tej ljubezni do tebe hočem živeti in umreti; rajši hočem dati vse, kakor tebe in tvojo ljubezen s kakim grehom izgubiti. O Bog, vžigaj bolj in bolj mojo ljubezen do tebe. Amen.

Kesanje.

O moj Bog, vsi moji storjeni grehi so mi iz srca žal, ker sem tebe, svojega preljubeznivega Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz vsega srca ljubim, ž njimi razžalil. Trdno sklenem s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati in vse, tudi smrt rajši pretrpeti, kakor tebe svojega Boga, tebe vso svetost in neskončno dobroto še kdaj s kakim grehom razžaliti. — Daj mi milost, da izpolnim ta svoj sklep. Zato te prosim

po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Moj Jezus, usmiljenje!

Sveti Alojzij Gonzaški, ponižno te prosim, sprejmi me v svoje varstvo. Izprosi mi milost od Gospoda, da posnemam tvoje čednosti v življenju, sveto umrjem ter se udeležim tvoje slave v nebesih. Amen.

Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Ÿ. Prosi za nas, sveti Alojzij!

R. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo: O Bog, delivec nebeških darov, ki si v angelskem mladeniču Alojziju čudežno nedolžnost z ravno tako pokoro združil, dodeli nam po njegovih zasluženjih in molitvah, da ga posnemamo v pokori, ker ga nismo v nedolžnosti. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Vsega hudega!

Reši nas, o Gospod!

Tu molite, če niste že prej, **Angelsko češčenje** kakor je bolj spodaj pisano; **sveti rožni venec** in **Lavretanske ličanije**.
Potem:

Za ljubi mir v hiši: *Češčena Marija... Čast bodi Očetu...*

Za naše dobrotnike in tiste osebe, ki se priporočajo v našo molitev: *Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi Očetu...*

Za verne duše v vicah: *De profundis clamavi...* to je: *Iz globočine kličem...* (Glej str. 104.)

Zvečer.

Vsak večer molite tretji del sv. rožnega venca, če ga niste molili zjutraj ali med dnevom. Molite ga pobožno in ne prehitro, če je mogoče skupno z brati in sestrami. — Kadar vam primanjkuje časa, izmolite vsaj tri **Češčenamarije**, da izprositate varstvo presvete Device.

Kot večerne molitve moli *Oče naš... Češčena Marijo... Vero... Angel božji*, kakor zjutraj. Potem:

Draga Mati, Devica Marija, daj, da rešim svojo dušo. — *Češčena Marija...*
Trikrat — potem: *Čast bodi Očetu...*

Za naše predstojnike in misijonarje:
Češčena bodi, Kraljica ...

Ko ste končali večerno molitev, ustavite se za trenotek in izprašujte svojo vest! Če se spomnite kakenga greha, obudite nad njim iz vsega srca: **Kesanje** ... in obljubite Gospodu, da se ga izpoveste prej ko mogoče. Medtem pa, ko se slačite, mislite si, da vidite rablje, ki s silo trgajo oblačila raz Jezusa Kristusa, da bi ga bičali. — Takoj ko se vležete, recite:

Jezus, Marija, Jožef! Vam podarim svoje srce in svojo dušo.

Jezus, Marija, Jožef! Stojte mi na strani v zadnjem boju!

Jezus, Marija, Jožef! Naj združen z vami mirno izdihnem svojo dušo!

(300 dni odpustka.)

Mislite potem na božjo pričujočnost ter zaspite s sklenjenima rokama na prsih.

Zjutraj, opoldne in zvečer, ko zveni angelovo češčenje, se moli:

1. Angel Gospodov je oznanil Mariji, in spočela je od Svetega Duha.

Češčena Marija ...

1. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ, et concépit de Spiritu Sancto.

Ave María ...

2. Glej dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi.

Češčena Marija ...

3. In Beseda je meso postala in med nami prebivala.

Češčena Marija ...

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja porodnica.

R. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. — Milost svojo, prosimo te Gospod, v naša srca vlij, da ki smo po angelovem oznanjenju, spoznali včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu; kakor je bilo

2. Ecce ancilla Dómini, fiat mihi secundum verbum tuum.

Ave María ...

3. Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis.

Ave María ...

Ÿ. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix!

R. Ut igni efficiamur promissionibus Christi.

Orémus. — Grátiam tuam, quaésumus Dómine, méntibus nostris infúnde, ut qui Angelo nuntiánte Christi Filii tui incarnatiónem cognovimus, per passionem eius et crucem, ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio

v začetku, tako zdaj
in vselej in vekomaj.
Amen. (trikrat)

et nunc et semper et in
saecula saeculorum.
Amen. (trikrat)

Od velike sobote do sv. Trojice se moli
namesto angelovega češčenja molitev :

Ÿ. Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja.

Ř. Zakaj On, ki si
ga bila vredna nositi,
aleluja.

Ÿ. Je vstal, kakor
je rekel, aleluja.

Ř. Prosi za nas
Boga, aleluja.

Ÿ. Veseli in raduj
se, Devica Marija,
aleluja. — **Ř.** Ker je
Gospod res vstal,
aleluja.

M o l i m o. — O
Bog, ki si z vstaje-
njem svojega Sina,
našega Gospoda Je-
zusa Kristusa, svet
razveselil; daj, pro-
simo, da po njegovi
Materi Devici Mariji
dosežemo veselje več-
nega življenja. — Po
istem Kristusu, Go-
spodu našem. Amen.

Ÿ. Regina coeli,
laetare, aleluja.

Ř. Quia quem me-
ruisti portare aleluja.

Ÿ. Resurrexit sicut
dixit, aleluja.

Ÿ. Ora pro nobis
Deum, aleluja.

Ř. Gáude et lae-
tare, Virgo María,
aleluja. — **Ř.** Quia
surrexit Dominus vere
aleluja.

O r è m u s. — Deus
qui per resurrecti-
onem Fílii tui Dómini
nostri Jesu Christi
mundum laetificare
dignátus es, praesta,
quaesumus, ut per
eius Genitricem Vir-
ginem Mariám per-
pétuae cápiamus gáu-
dia vitae. — Per eun-
dem Christum Dómi-
num nostrum. Amen.

Zvečer se še pristavi za verne duše v vicah.

Iz globočine kličem k tebi Gospod; — Gospod, usliši moj glas.

Najposlušajo tvoja ušesa glas moje prošnje.

Ako boš gledal na grehe, Gospod: — Gospod, kdo bo ostal?

Toda pri tebi je sprava in zavoljo tvoje postave zaupam v tebe, Gospod.

Moja duša se za naša na njegovo besedo; moja duša zaupa v Gospoda.

Od jutranje straže pa do noči; — naj Izrael zaupa v Gospoda.

Zakaj pri Gospodu je usmiljenje; — in pri njem je obilno odrešenje.

In On bo Izraela odrešil od vseh njegovih hudobij.

De profúndis clamávi ad te, Domine; — Dómine exaudi vocem meam.

Fiant áures tuae intendéntes in vocem deprecationis meae.

Si Iniquitátes observáveris, Domine: — Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est — et propter legem tuam sustínui te, Domine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius; — sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem — speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia; — et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel; ex ómnibus iniquitátibus eius.

Gospod, daj jim
večni mir in pokoj.
In večna luč naj jim
sveti.

Ÿ. Od vrat peklen-
skih!

R. Reši, Gospod,
njih duše!

Ÿ. Naj počivajo v
miru!

R. Amen.

Ÿ. Gospod, usliši
mojo molitev!

R. In moje klica-
nje naj pride k tebi.

Molimo. — O
Bog, Stvarnik in Od-
rešenik vseh vernih,
podeli dušam svojih
služabnikov in slu-
žabnic odpuščenje
vseh grehov, da usmi-
ljenje, ki so ga vedno
želele, s pobožnimi
prošnjami dosežejo.
Ki živiš in kraljuješ
od vekomaj do ve-
komaj.

R. Amen.

Ÿ. Gospod, daj jim
večni mir in pokoj!

Réquiem aéter-
mam dona eis Dómine.
Etlux perpétua lucéat
eis.

Ÿ. A porta ínferi!

R. Erue, Dómine,
ánimas eórum!

Ÿ. Requiscant in
pace!

R. Amen.

Ÿ. Dómine exáudi
oratiómem meam!

R. Et clamor meus
ad te veniat.

Orémus. — Fi-
délium Deus ómnium
Cónditor ac Redémp-
tor, animábus famu-
lórum famularúmque
tuarum remissionem
cunctórum tribue pec-
catorum; ut indul-
géntiam quam sem-
per optavérunt, piis
supplicatió nibus con-
sequántur. Qui vivis
et regnas in saécula
saeculorum.

R. Amen.

Ÿ. Réquiem aéter-
nam dona eis Dómine!

R. In večna luč naj im sveti!

Ÿ. Naj počivajo v miru!

R. Amen.

R. Et lux perpétua luceat eis!

Ÿ. Requiescant in pace!

R. Amen.

Molitev pred delom in učenjem.

Začni, prosimo, Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in vsa naša dela vselej po tebi začno in po tebi začeta končajo. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Češčena Marija...

Marija, Pomoč Kristjanov! — Prosi za nas!

Actiões nostras, quaesumus Domine, aspirando praeveni et adiuvando proséquere, ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat et per te coepta finiatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Ave Maria...

Maria Auxilium Christianorum! — Ora pro nobis!

Po delu in učenju.

Zahvalimo te, vse-mogočni Bog, za vse tvoje dobrote; ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češčena Marija...

Marija, Pomoč Kristjanov! — Prosi za nas!

Agimus tibi gratias, omnipotens Deus pro universis beneficiis tuis; qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Ave Maria...

Maria Auxilium Christianorum! — Ora pro nobis!

Pred jedjo

Blagoslovi, Gospod, nas in te svoje dari,
ki jih bomo po tvoji dobroti prejeli.

Češčena Marija ... Marija Pomoč kristjanov.

Po jedi.

Zahvalimo te, vseмогоčni Bog, za vse
tvoje dobrate, ki živiš in kraljuješ od veko-
maj do vekomaj

Češčena Marija ... Marija Pomoč kristjanov ...

Pred duhovnim branjem.

Pridi, Sveti Duh,
napolni srca svojih
vernih in užgi v njih
ogelj svoje ljubezni.

Pošlji svojega Du-
ha in prerojeni bomo.
In prenovil boš ob-
ličje zemlje.

M o l i m o. — O
Bog, ki si srca ver-
nih po razsvetljenju
Svetega Duha učil,
daj nam, da bomo v
istem duhu spoznali,
kaj je prav, in se
vedno veselili nje-
gove tolažbe. — Po
Kristusu Gospodu na-
šem. Amen.

Veni Sancte Spí-
ritus, repletuórum
corda fidélium; et tui
amóris in eis ígnem
accènde.

Emítte Spiritum
tuum et creabuntur.
Et renovábis fáciem
terrae.

Orémus. — Deus,
qui corda fidelium
Sancti Spíritus illu-
stratióne docuísti, da
nobis in eódem Spí-
ritu recta sápere et
de eius semper con-
solatióne gaudére. —
Per Christum Dómi-
num nostrum. Amen.

Po duhovnem branju.Naredi najprej **Duhovno obhajilo** . . .

Glej stran 112.

Zahvalimo te vsemogočni Bog... Češčena Marija... Marija Pomoč kristjanov...

(str. 106.)

Agimus tibi grátias... Ave María... María Auxilium Christianorum...

(str. 106.)

Sveta maša.

Kako moramo biti pri sv. maši?

Sv. maša je daritev telesa in krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki se daruje Bogu na oltarju pod podobo kruha in vina. Kadar se udeležite presv. daritve, spremljate božjega Odrešenika na goro Kalvarijo, kjer je bil med divjim bičanjem pribit na križ, na katerem je umrl in prelil zadnjo kapljo svete krvi. Taisti dar ponovi duhovnik, kadar daruje sv. mašo, le s tem razločkom, da je pri daritvi na Kalvariji Jezus trpel grozne muke in prelil svojo kri, pri sv. maši se pa daruje brez vsakih bolečin in prelitve krvi. Ker ni mogoče misliti bolj svete in dragocene stvari, kakor so telo, kri, duša in božanstvo Jezusa Kristusa, zato storite najsvetejše, Bogu najljubše in svoji duši najkoristnejše delo, kadar ste pričujoči pri sv. maši. Jezus Kristus sam pride, da podeli vsakemu posebej zasluženje one sv. krvi, katero je prelil za nas na križu.

Toda, videč toliko mladeničev prosto-
voljno raztresenih, brez spoštovanja, brez
pobožnosti, ozirajočih se po cerkvi, ki ne
pokleknejo niti med najsvetejšim trenutkom
sv. daritve, moramo reči, da ti niso priču-
joči, kakor sta bila Marija in sv. Janez,
marveč kakor judje, in večkrat ponove trp-
ljenje Jezusa Kristusa v veliko pohujšanje
tovarišev in v sramoto sv. veri.

Udeležite se tedaj sv. daritve, a udeležite
se kot pravi kristjani. Mislite si, da gledate
Jezusa Kristusa, ki začne trpeti največje muke
v naše rešenje. Med sv. mašo bodite zbrani:
z mislimi, s srcem in z vsemi občutki hva-
lite Boga.

Če le mogoče, idite vsak dan k sv. maši.
Sv. Izidor, ubogi hlapec, da ni zamudil ni-
česar pri delu, je vstajal v jutru in hodil k
maši. S tem je zaslužil premnogo milosti.
Pri sv. maši se spomnite tudi duš v vicah,
zlasti umrlih staršev in dobrotnikov.

Kratke mašne molitve.

(Med sv. mašo lahko moliš sv. rožni venec.)

Začetek.

Usmiljeni Bog, nebeški Oče, — ljubim te nad vse. — Iz srca obžalujem svoje grehe, in trdno sklenem, več ne grešiti.

Tvojemu veličastvu hočem darovati nedolžno Jagnje Jezusa, tvojega ljubega Sina.

Naj bo ta presveta daritev — tebi v spodobno čast in hvalo in v vredno zahvalo za vse prejete dobrote; naj zadosti za naše grehe tvoji božji pravičnosti, da dobim milost kesanja in pokore — in odpuščenja kazni za greh; — v zaupanju na to daritev te prosim, daj meni in mojim staršem, dobrotnikom in vsem vernim na zemlji — vse dobro za dušo in telo, vernim dušam v vicah pa večni mir in pokoj. — Amen.

Pri evangeliju.

Moj Gospod Jezus Kristus, trdno verujem vse, kar si nam razodel in nam po sveti katoliški Cerkvi zapoveduješ verovati. — Daj mi milost, to sveto vero pred svetom spoznavati ter po njej živeti in umreti. — Amen.

Pri darovanju.

Nebeški Oče, — darujem ti po mašnikovih rokah in po njegovem namenu — kruh in vino, ki se bosta izpremenila v telo in kri Jezusa Kristusa, tvojega Sina. — S srcem božjega Zveličarja združim tudi svoje srce, in se tako tebi darujem z dušo in telesom. — Sprejmi, Gospod, to daritev v hvalo in čast svojemu imenu, nam v blagor in na korist svoji sveti Cerkvi. — Amen.

Svet.

Svet — svet — svet si ti, o Gospod, Bog vojnih čet. — Polna so nebesa in zemlja tvoje slave. — Hozana na višavah. — Blagoslovljen, ki pride v imenu Gospodovem. — Hozana na višavah.

Pri povzdigovanju.

Molim te, presveto Rešnje Telo Jezusovo, zame darovano na križu!

Jezus, verujem v te. —

Jezus, upam v te. —

Jezus, ljubim te nad vse. —

Bodi milostljiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Molim te, presveta Rešnja kri Jezusova, zame prelita na križu!

Jezus, tebi živim.

Jezus, tebi umrjem.

Jezus, tvoj sem živ in mrtev.

Očisti me, Gospod, s svojo krvjo in usmili se vernih duš v vicah. — Amen.

Večni Oče, darujem ti predrago kri Jezusa Kristusa — v zadoščenje za svoje grehe in za potrebe svete katoliške Cerkve. Amen.

Pri obhajilu.

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, — ampak reci le z besedo — in ozdravljena bo moja duša.

(*Trikrat.*)

Duhovno obhajilo.

Moj Jezus, živo verujem, da si v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa resnično pričujoč, — in te ponižno molim. Ljubim te nad vse in zato obžalujem vse svoje grehe. — Rajši hočem vse pretrpeti, kakor tebe kdaj z grehom izgubiti. Moja duša hrepeni po tebi, moj Bog. — Ker te pa zdaj v zakramentu ne morem prejeti, — pridi v moje srce vsaj s svojo milostjo. — Pridi, — sprejemem te kakor v resnici pričujočega, in se popolnoma sklenem s teboj. — Ne dopusti, — da bi se kdaj ločil od tebe. Amen.

Pri blagoslovu.

Blagoslovi nas vseomogočni Bog — Oče in Sin in Sveti Duh. — Amen.

Zahvala.

Hvala tebi, nebeški Oče, za vse milosti te svete maše. — Sprejmi jo v svojo čast in moje zveličanje. — Tvoj sveti blagoslov naj me spremlja po vseh

mojih potih, in naj me vodi v večno življenje. Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, — kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Molitev po sv. maši.

Češčena Marija (*trikrat*).

Češčena bodi, Kraljica, itd.

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

R. Da postanemo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o.

O Bog, naše pribežališče in naša moč, ozri se milostno na ljudstvo, k tebi vpijoče; in na priprošnjo častitljive in brezmadežne Device Marije, božje Porodnice, svetega Jožefa, njenega ženina, svojih svetih apostolov, Petra in Pavla, in vseh svetnikov, usliši milostno in dobrotno naše prošnje za izpreobrnjenje grešnikov, za prostost in povišanje matere svete Cerkve. — Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju; bodi nam v pomoč zoper zlobnost in zalezovanje hudega duha. — Ukrotí naj ga Bog, ponižno za to prosimo. In ti, vodnik nebeške vojne, satana in druge hudobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z božjo močjo v pekel pahni. Amen.

*

Presveto srce Jezusovo! — Usmili se nas! (Trikrat.)

(Kdor po maši dosedanjim molitvam doda trikrat ta vzdihljaj, prejme odpustka 7 let in 7 kvadragen. Ta odpustek se more darovati tudi vernim dušam v vicah. — Pij X. 17. junija 1904.)

Zakrament svete pokore.

En sam smrtni greh, dragi mladenič, zadostuje pahniti v pekel onega, ki ga je storil, ako ne zadobi pred smrtjo od Boga odpuščenja. Zato ni nobene stvari na svetu, ki bi nam morala biti bolj pri srcu, kakor zadobiti odpuščenje, ako smo bili tako nesrečni, da smo smrtno grešili. Da bi nas oskrbel za to največjo potrebo, je Jezus Kristus postavil zakrament sv. pokore, s katerim si lahko zadobimo odpuščenje grehov, storjenih po sv. krstu.

On je rekel apostolom in v osebi teh tudi njim sledečim duhovnikom: „Kakor je Oče mene poslal, tako jaz vas pošljem.“ To se pravi, jaz vam zapuščam isto oblast, ki mi jo je dal večni Oče. Ta resnica obsega gotovo tudi odpuščenje grehov; pa On je hotel govoriti še posebno o izpovedi, zato reče apostolom naravnost: „Komur boste grehe odpustili, so jim odpuščeni.“ (Jan. XX. 23.)

S temi besedami je dal Jezus Kristus svojim namestnikom moč, odpuščati ali ne odpuščati; raditega je nastala med kristjani na-

vada, izpovedovati grehe, da more izpovednik spoznati, kdaj sme dati odvezo in kdaj ne.

Pa k nesreči se mnogo kristjanov ne zna okoristiti z vzvišenim zakramentom. Po pravici se je bati, da bo mnogim v pogubljenje mesto v zveličanje, ker ga slabo prejemajo. Da ne zadene taka nesreča tudi vas, dragi mladeniči, sledi tu dolgo razlaganje, katero, prosim, pazno preberite vsakikrat, kadar greste k izpovedi!

Kaj je potrebno za dobro izpoved.

Da se izpoved dobro opravi, je potrebno: Izpraševanje vesti, kes, trdni sklep, izpoved in zadostovanje. Najpotrebnejši je kes ali obžalovanje in trdni sklep.

1. Kes je žalost in stud nad storjenimi grehi, združen s trdnim sklepom, jih ne več storiti.

Brez kesanja Bog ne podeli nikomur odpuščenja grehov. Ta kes pa mora biti notranji, nadnaraven, splošen in čez vse velik.

a) Biti mora notranji; zato ne zado-
stuje ponoviti samo „dejanja“ kesanja,
ampak imeti moramo v srcu resno ža-
lost, resničen stud, da smo žalili Boga.

b) Biti mora nadnaraven; to se pravi, navdihnjen od sv. Duha. Zato ne zadostuje, ako se nam greh studi le, ker nas je zadela kaka zemeljska nesreča, kazen, bolezen, izguba česa zemeljskega; ti razlogi ne zadostujejo za kes, ki je potreben v pridobitev odpuščenja grehov. Ampak greh je treba obžalovati, ker se ž njim žali Boga in nas stori nevredne nebes — vredne pa pekla.

H kesanju naj nas izpodbuja misel, da smo z grehom žalili Boga, ki je naš Gospod, katerega moramo torej slušati. Da je Bog neizmerno dober, je naš Stvarnik, naš Oče, naš Odrešenik, ki nas je odrešil s ceno svoje krvi. Pravi kes je nejevolja, da smo žalili Boga, ki je sam od sebe neskončno dober in popoln in neizmerno vreden naše ljubezni.

Ako je ta kes popolnoma pravilen in združen z resnično željo prejemati zakrament sv. pokore, nam zadobi odpuščenje grehov tudi brez izpovedi, ako te ne moremo opraviti, pa sklenemo

izpovedati se, kakor hitro bo mogoče. — Vendar pripomore k obuditvi kesanja tudi misel na kazni greha: na izgubo milosti božje in nebes, na zasluženje pekla, ostudnost greha in pekočo vest.

Ti razlogi morajo vžgati v nas resnično kesanje, brez katerega Bog nikdar ne odpušča grehov.

c) Kes nad smrtnimi grehi mora biti čez vse velik, to se pravi, večji kakor vse druge žalosti, kajti smrtni greh je strašnejši kakor vse druge nesreče, ker žali Boga in kliče na nas same strašno prokletstvo.

Bolj moramo biti torej žalostni radi razžaljenja božjega, kakor nad vsemi nesrečami sveta. Seveda ni potrebno, da bi pretakali solze, kakor to storimo pri drugih nesrečah; zadostuje, da se kesamo, ker smo izprevideli, da smo razžalili neskončno mogočnost in dobroto Boga, ki je bolj vreden spoštovanja in ljubezni, kakor vse druge stvari.

č) Kes mora biti tudi splošen; t. j. obsegati mora vse storjene smrtne

grehe, ker če le enega ne obsega, Bog ne odpusti ne tega, ne drugih, ker en sam smrtni greh sili božje sovraštvo na nas.

2. Treba je, da je kes združen s trdnim sklepom, z voljo, da hočemo rajši umreti, kakor zopet pasti v smrtni greh: brez te volje se ne dobi odpuščenje. Pomanjkanje tega sklepa je jasen dokaz, da ni bilo pravega kesanja, ker če smo enkrat spoznali, da smo storili zlo, moramo biti tudi pripravljeni, ga na noben način nikdar več ne storiti.

3. Ako je ta naš sklep trden, takoj skušamo opustiti priložnosti, ki vodijo v smrtne grehe, kajti vsak, kdor se prostovoljno podaja v nevarnost, je že kriv greha. Očitno znamenje pravega kesanja je, ako sledi po izpovedi notranja in vnanja izprememba; ako se izpovedanec podvrže božji pravici s pokoro in drugimi dobrimi deli; ako popravi škodo, storjeno bližnjemu na časti, imetju ali osebi, in išče sredstva v popravo danega pohujšanja.

4. Odveze, s katero dobimo odpustčenje grehov, se ne dobi, ako izpovednik potem, ko je slišal celo izpoved, ne izgovori besed, katerim pravimo „zakramentalije“.

5. Ako izpoved ni končana ali pa izpovedanec ni dobro pripravljen, izpovednik ne dá drugega kakor navaden blagoslov, ki se ne sme zamenjati z odvezo.

Izpovedni listek, katerega da včasih izpovednik, ni nič drugega kakor izpričevalo, ki potrdi, da smo prišli k izpovedniku, da se izpovemo, pa ne pove nič od izpovedanih reči in ne o dani ali pridržani odvezi.

Splošno pa sme biti izpovedanec miren, da je dobil odvezo, ako mu izpovednik ni posebej rekel, da mu je pridržana.

6. Poleg kesanja, izpovedi in odveze nam je treba še zadostovanja, ki obstoji posebno v tem, da opravimo od izpovednika naloženo pokoro in popravimo storjene grehe z drugimi dobrimi deli.

Praktičen način, kako moremo vredno prejeti zakrament sv. pokore.

Ko smo pazno čitali in premislili reči, ki so potrebne k vrednemu preje-manju zakramenta sv. pokore, lahko preidemo k izvršitvi tega zakramenta. Že na preddan, določen za izpoved, se moramo pripravljati s kakim pobožnim opravilom, kakor n. pr. z obiskom naj-svetejšega zakramenta, s postom, zata-jevanjem, pobožnim berivom, z moli-tvijo itd.

Na dan izpovedi se moramo domi-sliti pričujočnosti božje in iz srca mo-liti, da nam Bog pomaga dobro izpra-šati si vest, da najdemo vse po zadnji izpovedi storjene grehe; lahko prosimo božje pomoči s sledečo molitvijo.

Molitev pred izpovedjo.

Moj Gospod Jezus Kristus, moj Zve-ličar in moj Bog, glej, pred tvojim ob-ličjem padem na kolena, ter Te prosim, imej z menoj sočutje in usmiljenje. Raz-svetli me s svojo milostjo, da bom mo-gel spoznati svoje grehe tako, kakor

jih bom spoznal, ko bom stal pred tvojim sodnim stolom. — Dodeli mi, o Gospod, da jih obžalujem s pravim kesanjem in da dosežem odpuščenje. Za to Te prosim po neskončnem zasluženju dragocene krvi, ki si jo prelił zame na križu. Presveta Devica, svetniki in svetnice nebeške, prosite zame, da se bom mogel dobro izpovedati.

Izpraševanje vesti.

Pri izpraševanju vesti je dobro, da premislimo božje in cerkvene zapovedi in premislimo pri vsaki zapovedi, kaj je zapovedano ali prepovedano. Vendar podajemo navod k praktičnemu izpraševanju vesti.

Izprašujte se predvsem, ali ste govorili slabo o verskih stvareh; ali ste preklinjali; ali ste po nepotrebnem izgovarjali sv. imena; ali niste bili pri sv. maši ob zapovedanih praznikih ali pa ste opravljali hlapčevska ali druga prepovedana dela; ali ste bili nepokorni svojim predstojnikom. — Izprašujte se tudi o dolžnostih do sv. Cerkve; ali ste dajali po-

hujšanje v cerkvi ali zunaj cerkve z nespodobnim ali drugim hudobnim govorjenjem, ali ste povzročili škodo bližnjemu na časti, imetju ali osebi.

Pomnite dobro, da se krade tudi, ako se ne porabi časa za delo, za katero smo plačani ali drugače obdarovani.

Ali ste govorili, poslušali, storili, dovoljevali ali tudi samo dopuščali in prostovoljno mislili stvari zoper sv. čistost.

K izpraševanju vesti je še pripomniti, da navadno ne zadostuje navesti samo greh, ampak povedati moramo tudi število, kolikokrat smo storili ta ali oni greh. Tako n. pr. ne zadostuje samo reči: sem govoril grde stvari, ampak povedati se mora, kolikokrat se je to zgodilo; — ali: sem imel slabe misli — ampak tudi, ali si vanje privolil in kolikokrat. Glede na greh pohujšanja moramo posebno premisliti, ali so bile naše besede, naša dejanja drugim povod — priložnost h grehu. Ker, kolikor oseb je poslušalo naš govor, toliko grehov pohujšanja smo storili, katerih se moramo izpovedati. Ako se

prej še nismo nikoli tako izpraševali, lahko povemo primeroma, kolikrat smo to storili. Nato prosimo izpovednika za svet in ako on najde to za dobro, ponovimo vse prejšnje izpovedi.

Po izpraševanju vesti se moramo izpodbuditi k pravemu kesanju; zato se spomnimo vsevednosti božje in molimo naslednjo molitev:

Kesanje.

Moj Bog, pred teboj stojim poln bolesti in obžalovanja, ker sem te razžalil. — Hudobije me obdajajo od vseh strani, spomin nanje me straši in množica njihova me navdaja s trepetom. O da jih ne bi bil nikdar storil! — O da bi ne bil nikoli prelomil tvojih svetih zapovedi! Razžalil sem te, o moj dobri Bog, in z največjo nehvaležnostjo sem ti povrnil tvojo brezmejno ljubezen. — O moj Bog, kako grenak mi je spomin na storjene grehe! Kako hudo mi je, da sem te z njimi razžalil! O neskončno dobrotljivi Gospod, ki si zavoljo samega sebe vreden, da bi te vsako srce nad

vse ljubilo, ponižno te prosim odpuščenja. Kri Jezusa Kristusa, zame na križu prelita, izprosi mi pri Bogu sočutje in usmiljenje. Usliši, o moj Bog, klic te presvete krvi in odpusti mi! Nikdar več te ne bom razžalil; pripravljen sem, vse rajši izgubiti, kakor pa se še kdaj povrniti v greh. — Obljubim, da se bom izogibal greha in grešnih priložnosti; opustil bom one kraje, prijateljstva, tovarišije, ki so mi bili tolikrat vzrok, da sem grešil. O predobrotljivi in usmiljeni Bog, utrdi moje sklepe s svojo milostjo, od nje je odvisna vsa moja moč in le od nje pričakujem milost vztrajnosti v dobrem.

Brezmadežna Devica, ljubezniva mati mojega Jezusa, sv. Jožef, sv. Frančišek Saleški, sv. Alojzij Gonzaški, moj angel varuh, izprosite mi potrebno milost, da se bom svojih grehov prav in odkritosrčno izpovedal.

O zpovedi.

Izpoved je obtožba, s katero pove grešnik svoje grehe postavljenemu izpovedniku, da bi dobil odvezo.

Lastnosti, ki morajo spremljati to obtožbo, so: natančnost, ponižnost, odkritosrčnost.

Natančnost. — Ne zamolči nikdar nobenega smrtnega greha, ne iz zanikarnosti, pa tudi ne iz strahu. Kdor nalašč zamolči smrtni greh, stori božji rop, mesto da bi prejel zakrament, ki odpušča grehe. Kdor po nesreči iz napačne sramežljivosti, ali tudi iz pozabljivosti ni povedal takega smrtnega greha pri prejšnjih izpovedih, naj ga pove pri prihodnji in če izpovednik odločno obsodi, naj ponovi vse izpovedi do tiste, pri kateri je zamolčal ali pozabil smrtni greh.

Ponižnost. — Ponižnost izpovedenceva mora biti taka, kakoršna se spodobi obtožencu pred sodnikom — oziroma pred obličjem njega, ki v izpovednici zastopa Boga.

Odkritosrčnost. — Odkritosrčna je izpoved, ako se pové vse grehe ravno tako, kakor so bili storjeni — brez opravičevanja. Ako se opusti nepotrebno besedičenje — se ne odvrča krivde

svojih slabosti na druge, — se izpove svojih grehov kakor jih spozna — gotovih kot gotovih, dvomljivih pa kot dvomljivih.

Treba se je spomniti na strogo izpovedno molčečnost. Izpovednik ne sme drugim povedati nobene besedice, ki jo je slišal pri izpovedi; ne sme se poslužiti tega tudi, ko bi se šlo, da reši s tem življenje sebi ali komu drugemu. Ta misel mora povzročiti v nas veliko zaupanje, kadar se nam je izpovedati naših grehov izpovedniku, ki je ljubeč oče, kateri zastopa našega Gospoda Jezusa Kristusa v odpuščenje grehov.

Ko si se izpovedal svojih grehov, poslušaj pazno in s spoštovanjem pokoro in nauke, ki ti jih bo dal izpovednik, da popraviš storjene grehe in se varuješ pasti v druge; skušaj jih pazno ohraniti in uresničiti. Nato moli kesanje, obnovi žalost nad vsemi grehi, ki si jih storil v življenju, posebno nad večjimi. Potem, ko si prejel odvezo, pojdi s povešenimi očmi proč in moli sledeče:

Zahvala po izpovedi.

O moj neskončno dobri Bog, kako naj te zadostno zahvalim? Kako se bom zamogel izkazati hvaležnega tvojemu brezmejnemu usmiljenju? Večne muke sem bil zaslužil, ti si pa vse odpustil, ti si že docela pozabil. Kdo bi pač mogel imeti tvoje očetovsko srce? Kdo te more zadostno zahvaliti za tako veliko dobroto? Ah Gospod! sam sem preslab. Drugega ne premorem; zato se ti darujem popolnoma vsega, posvečim se ti za celo svoje življenje. Da — do zadnega zdiha bom oznanjeval tvoje usmiljenje in do smrti bom hvalil tvoje milostljivo srce.

Moj Bog, videč, da si me prenapolnil z zadovoljstvom in da si me vsega prenovil, čutim v srcu veliko kesanje in stud do greha ter ti z največjo gorečnostjo obljubim, da te v prihodnje ne bom več razžalil. Pomagaj mi, da z resno, trdno voljo začnem skrbeti za zveličanje svoje duše. — Brezmadežna Devica, moj angel varuh, sveti priprošnjiki nebeški, ki gledate Boga z obličja

v obličje ter se vekomaj radujete njegove slave, izprosile mi milost, da nikdar več ne razžalim svojega Boga. — Zahvalite ga v mojem imenu za preveliko dobroto, ki mi jo je izkazal: izprosile mi tudi dar stanovitnosti v dobrem.

Zakrament presv. Rešnjega Telesa.

Pouk.

Pri sv. maši se v trenutku, ko mašnik izgovori nad kruhom in vinom besede posvečenja, kruh in vino izpremenita v telo in kri Jezusa Kristusa v podobah kruha in vina.

Besede, ki jih je rabil božji Zveličar pri ustanovitvi zakramenta sv. Rešnjega Telesa, so: „To je moje telo, to je moja kri,“ in je zapovedal, naj te besede neprestano rabijo njegovi mašniki v njegovem imenu pri sveti maši. Kadar je torej Najsvetejše izpostavljeno na oltarju ali tudi skrito v tabernaklju, je Jezus resnično pričujoč ter ga moramo torej moliti. Kadar pristopimo k sv. obhajilu, prejmemo Jezusa Kristusa samega v duhovno jed našim dušam.

Tu ni le njegova podoba, ne njegova oblika (figura), kakor kako razpelo, ampak je pravi Jezus Kristus, to se pravi: sam božji

Sin, rojen iz brezmadežne Device Marije; tisti Jezus, ki je umrl za nas na križu, ki je od smrti vstal in šel v nebesa. On je v sv. Rešnjem Telesu živ in veličasten kakor v nebesih.

Da dobro opravimo sv. obhajilo, moramo imeti vest čisto vsakega smrtnega greha. Kdor bi imel na duši tudi le enega, stori božji rop in, kakor pravi sv. Pavel, si sodbo in pogubljenje je in pije, ker ne razločuje telesa Gospodovega od navadnega kruha. Mora se biti tešč od polnoči do sv. obhajila, izvzemši, ako je kdo obhaján s sv. popotnico doma v nevarni bolezni.

Sedaj poslušajte, kako nas Jezus Kristus vabi k sv. obhajilu: „Ako ne boste jedli mesa Sinu človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi.“

„Kdor je moje telo in pije moje kri, ima večno življenje. — Zakaj, moje telo je res jed in moja kri je res pijača. Kdor je moje telo in pije moje kri, ostane v meni in jaz v njem.“

Pogosto sv. obhajilo.

Jezus Kristus je postavil zakrament svetega Rešnjega Telesa v blagor našim dušam; zato želi, da ga prejmemo ne le katerikrat, ampak pogosto. Evo besed, s katerimi nas vabi: „Pridite k meni vsi,

ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vas bom poživljal." Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos. (Mat. XI. 28.) Vrhutega nam daje velike obljube, ako se navadimo pogostoma se hraniti z njegovim presvetim telesom: „Jaz sem živi kruh," — pravi — „ki sem prišel iz nebes. Kdor je od tega kruha, bo živel vekomaj . . . in jaz ga bom obudil poslednji dan." (Jan. VI. 51, 52, 55.) Sledeč temu vabilu, so šli blažena Devica Marija in drugi verni prvih časov vsak dan poslušat božjo besedo in so vsak dan prejeli sv. obhajilo. Ravno ta sv. zakrament je, v katerem so našli mučenci svojo moč, deviški svojo gorečnost in svetniki svojo neustrašenost.

Če hočemo torej slediti želji Jezusa Kristusa in storiti sebi dobro, moramo prav mnogokrat prejemati sv. obhajilo. Kakor je služila mana Izraelcem v puščavi vsak dan v telesno hrano, dokler niso prišli v obljubljeni deželo, tako služi nam, dokler ne pridemo v nebesa. Sv. Avguštin pravi: Če vsak dan

prosimo Boga kruha za živež svojega telesa, zakaj ne skrbimo, da bi se vsak dan hranili tudi z duhovnim kruhom v sv. obhajilu? Sv. Filip Neri izpodbuja kristjane, naj se izpovedujejo vsak teden, sv. obhajilo pa naj prejmejo še večkrat, kakor svetuje izpovednik. Sv. Cerkev izraža živo željo za večkratno sv. obhajilo v tridentinskem cerkvenem zboru. Tam pravi: „Močno bi bilo želeli, da bi vsak veren kristjan, kadar pride k sveti maši, prejel tudi sv. obhajilo, ako ima le vest v dobrem stanju. In to ne le duhovno, ampak tudi zakramentalno obhajilo, ker je veliko bogatejši sad, katerega se dobi pri tem sv. zakramentu.“

Pa bo kdo rekel: Jaz sem prevelik grešnik. — Ako si grešnik, preskrbi si milosti božje v zakramentu sv. pokore in potem pristopi k sv. obhajilu in se ne boj preveč. Drugi bo rekel: Grem redko k sv. obhajilu, da sem bolj goreč. To je goljufija — prevara. Kar se stori redko, se stori navadno slabo. Slednjič pa, če so pogoste tvoje potrebe, mora biti pogosta tudi pomoč. Nekateri bo

zopet rekel: Jaz sem poln dušnih slabosti in si ne upam pogosto k sv. obhajilu. Jezus Kristus odgovarja: „Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni.“ (Luk. V. 31.) Zato, kdor je bolj nadlegovan od duševnih neprijetnosti, potrebuje, da ga tudi večkrat obišče pravi dušni zdravnik, ki je Jezus Kristus. Ako bo on večkrat prišel k nam, nam bo dal milost, da ne bomo več padli v velike grehe in bo izbrisal male grehe. V resnici se vidi, da so mnogo slabotnejše one osebe, ki le redko prejemajo sv. obhajilo, kakor pa tiste, ki ga prejemajo pogostoma.

Pogum torej! Ako hočete storiti Bogu zelo dopadljivo delo, postati bolj močni za zmago proti izkušnjam in vztrajati v dobrem, pristopajte pogosto in dobro pripravljeni k sv. obhajilu!

Priprava k sv. obhajilu.

O moj Bog, ki s svojo neskončnostjo napolnjuješ nebo in zemljo, ponižam se pred teboj, ter te molim z največjim

spoštovanjem. — Zahvalim se ti za vse dobrote, ki si mi jih izkazal, posebno še v zakramentu sv. pokore, — v katerem, upam, da si mi odpustil vse grehe.

A hotel si storiti še več. Postavil si zakrament presvetega Rešnjega Telesa, v katerem izkazuješ ljudem svojo neizmerno ljubezen. — Dal si nam svoje telo — svojo kri in svojo dušo.

O moj Bog, kako si dober! — Več nisi mogel storiti za nas. — Bridko obžalujem, da sem te tako malo ljubil in da sem tebe, svojo največjo dobroto, tolikrat razžalil. Pripoznam, da sem ravnal slabo, — kesam se iz vsega srca, in zagotovim ti, da hočem opustiti vse, kar nasprotuje tvoji sveti službi.

Obljubim, da te bom vedno ljubil z vsemi svojimi močmi, ker si neskončno vreden, da te vsi ljubijo. — Pomagaj mi, da vse to izpolnim. O moj dobri Jezus, vnemi moje srce, da te začne resnično ljubiti, in daj, da mi bo današnje sv. obhajilo zagotovilo za večno zveličanje.

Molitev pred sv. obhajilom.

Moj Gospod Jezus Kristus, trdno verujem, da si v presvetem Zakramentu resnično pričujoč, s svojim telesom, s svojo krvjo — in svojo dušo.

O Gospod, — molim te v tem zakramentu in te častim kot svojega Stvarnika, Zveličarja in Gospoda, kot svojo največjo in edino dobroto.

O Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Jezus moj, iz ljubezni do tebe sovražim vse grehe, ki me delajo nevrednega, prejeti te v moje srce. Trdno sklenem, jih v prihodnje nič več storiti; ogibati se hočem slabih priložnosti in delati pokoro.

O Jezus, ker se mi v tem božjem Zakramentu daruješ popolnoma vsega, — upam, da se me boš tudi usmilil, ter mi podelil vse milosti, — katerih potrebujem za večno zveličanje.

O mili Jezus, ti si neskončno ljubezniv, ti si moj Oče, moj Zveličar in

moj Bog. — Zato te ljubim nad vse, iz vsega svojega srca. — Iz ljubezni do tebe ljubim tudi svojega bližnjega kakor samega sebe, in iz srca odpustim vsem, ki so me kdaj razžalili.

O Jezus, ponižno te prosim, pridi v moje srce, in nikar ne pripusti, da bi se kdaj ločil od tebe. Tvoja božja milost naj vedno ostane z menoj.

O brezmadežna Devica Marija, iz ljubezni, ki jo gojiš do deteta Jezusa, pomagaj mi, da ga vredno prejmem! — Ko se bom približal angelski mizi, da prejmem presv. hostijo, si bom mislil, da jo prejmem iz tvojih lastnih rok, obdano od vseh kórov angelov, ki hvalijo in slave istega Jezusa, katerega želim prejeti.

Moj angel varuh, sv. Jožef, sv. Frančišek Saleški, sv. Alojzij Gonzaški, vsi angeli in svetniki, prosite zame in mi izprosate milost, da bom prav pobožno opravil to sv. obhajilo.

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za nas!

Tu malo postojte, premišljujoč, koga vam je prejeti. On je Bog, ne veličasten in mo-

gočen, temveč Bog dobrote in neskončnega usmiljenja, ki pride k ubogi stvari, k revnemu grešniku, in pride, da bi vam bil oče, brat, prijatelj in ženin vaših duš; zdravnik, učenik in jed. O dobrota, o ljubezen! O neizmerna usmiljenost!

Nato se zbrani in s povešenimi očmi bližajte, da prejmete sv. hostijo!

Zahvala po sv. obhajilu.

Moj Bog, — Stvarnik in Zveličar moj, molim te z najglobokejšim spoštovanjem, — in z največjo vdanostjo. — O kako neizmerna je tvoja dobrota! Prečudežno Veličanstvo, tako čisto, sveto in neskončno, — pride osebno, da obišče revno stvar, prah zemlje, nehvaležnega grešnika!

O predragi in predobrotljivi Jezus, zahvalim te za tako veliko milost, — hvalim in poveličujem te, pričujočega v mojem srcu. O duša moja, telo moje, raduj se v pričujočnosti svojega Boga.

O moj Jezus, prerevno je moje srce, da bi te dostojno ljubilo, hvalilo ter te zahvaljevalo za premnoge dobrote,

zlasti da si dal v hrano moji duši svoje telo, svojo kri in svojo dušo. O, da bi mogel imeti srce kot serafini, — da bi vedno gorel v ljubezni do svojega Boga, ki se je toliko ponižal, da si je izbral mojo dušo — v svoje prebivališče, v svoje veselje.

O mili Jezus, kako me tolaži tvoj obisk, kako sem srečen, da v meni prebivaš, da si se z mano združil. — Nisem vreden tolike milosti in ne vem, kaj bi ti daroval v zahvalo; — toda opiraje se na tvoja zasluženja, — ti darujem ta zasluženja sama, saj ona so neskončna.

Zahvalim se ti iz vsega svojega srca. — Obljubim ti, da bom v prihodnje le v tebi iskal svoje veselje in pokoj svoji duši. — Odslej bodi le ti moje upanje, moja tolažba, le ti moje bogastvo, moja dobrot, posest in zaklad mojega srca.

O Jezus, kako rad bi te hvalil in častil, kakor te hvalijo in časte angeli in svetniki v nebesih, — ker pa tega ne zmorem, ti darujem svoj um in svojo

voljo, svoje čute in ude, svojo dušo in svoje telo: — vsega se ti popolnoma darujem.

Moj Jezus, prosim te, varuj vse moje občutke, — da nobena moja misel in nobeno moje delo ne bo imelo drugega namena, kakor tvojo čast in moj dušni prid.

Presveta Devica, ljubezniva mati Jezusova, — moj angel varuh, sv. Jožef, sv. Frančišek Saleški, sv. Alojzij Gonzaški, — prosite zame, — za moje starše in dobrotnike, prijatelje in neprijatelje, še posebno pa za tiste, ki so pričujoči v tej cerkvi, da bi se vsi ohranili pobožne, se varovali greha in grešnih priložnosti.

O brezmadežna Devica Marija, upajoč, da sem tvoj, se ti posvetim popolnoma vsega za celo svoje življenje. Jaz hočem biti ves tvoj, in ti, o Mati moja, brani me, varuj me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Jezus, Marija, Jožef! Vam podarim svoje srce in svojo dušo.

Jezus, Marija, Jožef! stojte mi na strani v smrtnem boju.

Jezus, Marija, Jožef! Naj združen z vami mirno izdihnem svojo dušo.

Zatem se lahko moli Dejanje vere, upanja in ljubezni ali petkrat Oče naš, Češčena Marija in Čast bodi, v čast peterim ranam Kristusovim; odmoli pa se tudi lahko venec v čast presv. Srcu Jezusovemu, kakor na str. 149 te knjižice, ali pa tretji del sv. rožnega venca.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda strani Kristusove, operi me!

Trpljenje Kristusovo, utrdi me!

O dobri Jezus, usliši me!

V svoje svete rane sprejmi me!

Od Tebe se ločiti, ne pusti me!

Pred hudim sovražnikom brani me!

Ob uri moje smrti pokliči me!

K tebi priti, pusti me!

Da bom s tvojimi svetniki hvalil te od vekomaj do vekomaj. — Amen.

(Odpustek 7 let po sv. obhajilu; drugičkrat 300 dni.)

Molitev h križanemu Zveličarju.

Glej, o moj dobri Zveličar, kleče pred najsvetejšim tvojim obličjem te prosim,

da vtisneš v moje srce živo vero, trdno upanje, gorečo ljubezen ter žalost nad mojimi grehi. Navdaj me s trdnim sklepom, nikoli več te z grehi ne žaliti. — Daj mi, da sočuvstvujem z vso ljubeznijo s tabo, premišljeva je tvojih petero ran, o

moj Zveličar, po besedah preroka Davida, ki pravi: „Prebodli so moje roke in noge, prešteli so vse moje kosti.“ (Psalm 21., 17. 18.)

Popoln odpustek za vse, ki odmolijo po izpovedi in sv. obhajilu to molitev ter molijo še po namenu sv. očeta papeža. Odpustek se lako obrne tudi v prid dušam v vicaah.

Obisk najsv. Zakramenta.

Spomnimo se, dragi mladeniči, da se nahaja Jezus v presv. Zakramentu poln milosti, katere deli onim, ki ga prosijo. Ko je sv. Janez Berhmans obiskal Jezusa v najsv. Zakramentu, ga je videl v podobi dečka, ki je držal v rokah krono iz vrtnic. Na vprašanje, kaj pomenijo te vrtnice, je odgovoril, da pomenijo milosti, ki jih je pripravil za one, ki bi ga prišli prosit.

Molitev.

Moj Gospod Jezus Kristus, ki iz ljubezni do nas noč in dan čakaš v tem Zakramentu, poln ljubezni in dobrote, ter kličeš in sprejemaš vse, ki te pridejo obiskat, verujem, da si v sveti hostiji resnično pričujoč z dušo in s telesom, s krvjo in z mesom. Ponižno te molim in hvalim za vse dobrote, katere si izkazal, posebno pa, da si se samega sebe dal v tem Zakramentu, da si mi dal za priprošnjico Marijo, svojo mater, in da si me poklical v sv. katoliško Cerkev. Jaz častim in molim tvoje ljubljeno in najbolj ljubeče Srce

ter ga hočem počastiti s trojnim namenom : — prvič v zahvalo za veliki dar, drugič v zadoščenje za vse krivice, katere ti delajo v tem Zakramentu vsi neverniki, vsi krivoverci in vsi hudobni kristjani; tretjič, s tem obiskom te hočem počastiti po vseh krajih sveta, kjer si ti v Zakramentu najmanj počesčen in najbolj zapuščen. O Jezus, ljubim te iz vsega srca. Žal mi je, da sem tolikrat razžalil tvojo neskončno dobrotljivost. Sklenem s tvojo milostjo, te nič več v prihodnje razžaliti. Od danes naprej hočem biti ves tvoj. Stori z menoj, kar ti ugaja. Le to te prosim, daj mi gorečo ljubezen do tebe, stanovitnost v dobrem in milost, da se bom natanko ravnal po tvoji sveti volji. — Priporočim ti duše v vicah, zlasti tiste, ki so te najbolj častile v presv. Zakramentu. Priporočim ti tudi vse uboge grešnike.

Slednjič, o moj Jezus, združim vsa svoja čutila s čutili tvojega najbolj ljubečega Srca, in tako združena darujem tvojemu večnemu Očetu, ter ga prosim v tvojem sv. imenu, naj jih sprejme in usliši.

Presveto in božje Rešnje Telo,
Naj vedno češčeno in hvaljeno bo!

*Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast
bodi . . .*

Duhovno obhajilo.

Moj Jezus, živo verujem, da si v zakramentu presv. Rešnjega Telesa resnično pričujoč, in te ponižno molim. — Ljubim te nad vse in zato obžalujem vse svoje grehe. — Rajši hočem vse pretrpeti, kakor tebe kdaj z grehom izgubiti. Moja duša hrepeni po tebi, moj Bog. Ker te pa zdaj v Zakramentu ne morem prejeti, pridi v moje srce vsaj s svojo milostjo.

Pridi, sprejemem te kakor v resnici pričujočega in se popolnoma sklenem s teboj. Ne dopusti, da bi se kdaj ločil od tebe. — Amen.

Pobožnost češčenja presve- tega Jezusovega Srea.

Poslušajte, dragi mladeniči, kako je nastala pobožnost k presv. Srcu Jezusovemu, ki se vedno bolj razširja.

Živela je na Francoskem v samostanu Marijinega Obiskanja v Paray le Monial ponižna devica, Margareta Alakok, draga Bogu radi svoje velike čistosti. Ko je nekega dne klečala pred najsvetejšim Zakramentom, da bi počastila milega Jezusa, vidi svojega nebeškega Ženina, ki je kazal svoje presveto Srce, obdano od plamena, obkroženo od trnja, z odprto rano in s križem na vrhu. Slišala ga je tožiti radi strašne človeške nehvaležnosti in dobila od njega naročilo, naj se potruzi, da se vpelje posebna pobožnost k njegovemu presv. Srcu na petek po osmini praznika sv. Rešnjega Telesa, da se popravijo razžaljenja, ki jih on prejema v zakramentu sv. Rešnjega Telesa.

Pobožna devica vsa preplašena vpraša Jezusa, kako bi bila zmožna za tako veliko podjetje. Gospod pa jo vnema k vztrajnosti — nadaljevanju v njenih pobožnostih: in praznik presv. Srca je bil vpeljan navzlic vsem oviram.

Vzroki te pobožnosti so mnogovrstni: 1. Ker nam Jezus Kristus sam ponuja svoje božje Srce, kot sedež svoje dobrotljivosti in ljubezni. — 2. Ker je znak njegove ljubezni, kar je posebno pokazal s tem, da je dopustil prebosti to Srce s sulico. — 3. Ker to Srce posebno nagiba verne, da premišlujejo Kristusovo trpljenje in se mu skažejo hvaležne.

Častimo torej neprestano to božje Srce za vse mnoge in velike milosti, ki nam jih je že skazalo in nam jih še bo. Zato je pobožnost do sv. Srca Jezusovega gotovo najbolj zaslužna in najbolj priljubljena izmed vseh pobožnosti.

**Venec v čast presv. Jezusovemu
Sreću.**

V. Gospod, odpri moje ustnice!

O. In moja usta bodo oznanjevala tvojo slavo.

V. O Bog, glej na mojo pomoč!

O. Gospod, hiti mi pomagat.

Čast bodi Očetu itd.

1. O moj preljubeznivi Jezus, pre-mišljujoč tvoje predobro Srce, vidim, da je ono sama ljubezen in sladkost do grešnikov; zato tudi moje srce polni veselje in trdno zaupanje, da me mi-lostno sprejmeš. O, koliko grehov sem storil. Toda zdaj jih objokujem in sovražim, kakor sv. Peter in skesana Magdalena, ker sem ž njimi razžalil tebe, največjo dobroto. O, dodeli tudi meni odpuščenje grehov! Prosim te po tvojem presvetem Srcu, naj rajši poprej umrjem, kakor da bi te zopet razžalil! Če pa moram še dalje živeti, hočem živeti le zato, da ti povračam ljubezen z ljubeznijo.

Oče naš ... in petkrat: Čast bodi ...

2. O moj Jezus, blagrujem tvoje ponižno Srce in te zahvaljujem, da si mi ga dal v zgled, da me ne nagiblješ le k posnemanju, marveč mi s toliko ponižnostjo kažeš tudi pot, ki vodi k njemu. O, kako sem bil nespameten in nehvaležen! O, kako daleč sem zašel! Odpusti mi! Proč s prevzetnostjo, proč

s častilakomnostjo! S ponižnim srcem ti hočem slediti po poti ponižnosti, da dosežem mir in zveličanje. Daj mi moč in na veke bom povelečeval tvoje pre-sveto Srce!

Oče naš ... in petkrat: Čast bodi ...

3. O moj Jezus, občudujem tvoje najpotrpežljivejše Srce in te zahvaljujem, da si nam zapustil toliko zgledov nepremagljive potrpežljivosti. Žal mi je, da so mi doslej ti zgledi zastonj očitali mojo izredno občutljivost. O moj preljubljeni Jezus, podeli mojemu srcu gorečo in stanovitno ljubezen do križa in trpljenja, do pokore in zatajevanja, da te sledim na goro Kalvarijo ter dospem k tebi v nebeško veselje in veličastvo!

Oče naš ... in petkrat: Čast bodi ...

4. Pri pogledu na tvoje najkrotkejše Srce, o moj ljubljeni Jezus, se kar prestrašim, ker je moje srce tvojemu tako malo podobno. Dovolj je sama beseda, sam pogled, mali ugovor, in že sem vznemirjen in jamem tožiti. Odpusti mi to strastno ravnanje in podeli mi

milost, da v prihodnje posnemam v vsaki bridkosti tvojo neizpremenljivo krotkost in tako uživam stalni sveti mir.

Oče naš ... in petkrat: Čast bodi ...

5. O moj Jezus, češčeno naj bo in hvaljeno tvoje velikodušno Srce, ki je premagalo smrt in pekel ter je resnično vredno vse hvale! Bolj kot kdaj sem osramočen, videč, kako malodušno je moje srce, kako se boji vsakega govoričenja, vsakega človeškega zaničevanja. Pa odslej ne sme več tako biti. Prosim te, o presladko Srce, daj mi srčnosti in moči, da se na zemlji vojskujem in zmagujem ter lahko enkrat s teboj vesel v nebesih obhajam zmagoslavje.

Oče naš ... in petkrat: Čast bodi ...

6. O velika Mati Gospodova in moja mati Marija! Prosim te, zadobi mi po prevzvišenih prednostih svojega presladkega Srca pravo in stanovitno pobožnost do presvetega Srca svojega Sina Jezusa, da z vsemi svojimi mislimi in čutili s tem Srcem vklenjen natanko izpolnjujem svoje dolžnosti, in vselej,

zlasti pa danes, z veseljem in gorečnostjo Jezusu služim.

V. Srce Jezusovo, ki goriš v ljubezni do nas!

O. Vžgi naše srce s svojo ljubeznijo!

Molimo.

Prosimo te, vseomogočni Bog, dodeli nam, ki te v presvetem Srcu tvojega Sina hvalimo in se največjih dobrot njegove ljubezni do nas hvaležno spominjamo, da, kakor se dodeljenja teh dobrot veselimo, tako tudi njih sad uživamo. Po ravno tistem Kristusu, Gospodu našem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Litanije presvetega Srea Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Srce Jezusa, Sinú večnega Očeta,

Srce Jezusovo, v Materi Devici od Sve-
tega Duha upodobljeno,

Srce Jezusovo, z Besedo božjo v osebi
zedinjeno,

Srce Jezusovo, neskončno veličastno,

Srce Jezusovo, sveti tempelj božji, usmili
se nas!

Srce Jezusovo, šotor Najvišjega,
Srce Jezusovo, hiša božja in vrata ne-
beška,

Srce Jezusovo, žareče ognjišče ljubezni,
Srce Jezusovo, posoda ljubezni in pravice,
Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni polno,
Srce Jezusovo, globočina vseh čednosti,
Srce Jezusovo, vse hvale vredno,
Srce Jezusovo, kralj in središče vseh src,
Srce Jezusovo, v katerem so vsi zakladi
modrosti in vednosti,

Srce Jezusovo, v katerem biva vsa polnost
božanstva,

Srce Jezusovo, nad katerim ima Oče
posebno veselje,

Srce Jezusovo, iz čigar polnosti smo
vsi prejeli,

Srce Jezusovo, hrepenenje večnih višav,
Srce Jezusovo, potrpežljivo in neskončno
usmiljeno,

Srce Jezusovo, bogato za vse, ki te
kličejo,

Srce Jezusovo, vir življenja in svetosti,
Srce Jezusovo, sprava za naše grehe,

Srce Jezusovo, z zasramovanjem nasičeno, usmili se nas!

Srce Jezusovo, zavaljo naših hudobij potrto,

Srce Jezusovo, do smrti pokorno,

Srce Jezusovo, s sulico prebodeno,

Srce Jezusovo, vir vse tolažbe,

Srce Jezusovo, naše življenje in vstajenje,

Srce Jezusovo, naš mir in naša sprava,

Srce Jezusovo, daritev za grešnike,

Srce Jezusovo, zveličanje v tebe upajočih,

Srce Jezusovo, upanje v tebi umirajočih,

Srce Jezusovo, sladkost vseh svetnikov,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas, o Gospod!

V. Jezus krotki in iz srca ponižni.

O. Upodobi naše srce po tvojem Srcu.

M o l i m o.

Vsemogočni, večni Bog, ozri se na
Srce svojega preljubega Sina in na
češčenje in zadoščenje, ki ti ga opravlja

v imenu grešnikov, in po njem potolažen odpusti njim, ki prosijo tvojega usmiljenja, v imenu istega tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. — Amen.

Posvetitev

presvetemu Srcu Jezusovemu.

Presladki Jezus, Zveličar človeškega rodu, ozri se na nas, ki v globoki ponižnosti klečimo pred tvojim oltarjem. — Tvoji smo, tvoji hočemo biti. Da bi pa mogli biti s teboj trdneje sklenjeni, glej, zato se danes vsak izmed nas radovoljno posveti tvojemu presvetemu Srcu.

Tebe mnogi niso nikdar poznali, mnogi pa so tvoje zapovedi zaničevali in te zavrgli. — Usmili se obojih, dobrotljivi Jezus, in potegni vse k svojemu svetemu Srcu. Kralj bodi, Gospod, ne samo vernih, ki niso nikdar odpadli od tebe, temveč tudi izgubljenih sinov, ki so te zapustili; daj, da se skoraj vrnejo v Očetovo hišo, da ne poginejo uboštva

in lakote. — Kralj bodi tistih, ki jih slepi verska zmota ali loči razkol, in pokliči jih nazaj v zavetje resnice in k edinosti vere, da bo kmalu en hlev in en pastir. — Kralj bodi tudi vseh tistih, ki živé v stari zmoti poganstva; reši jih iz teme in privedi jih k luči v božje kraljestvo.

Daj, Gospod, svoji Cerkvi varno in blagoslojno prostost; daj vsem narodom red in mir; daj, da se bo od kraja do kraja zemlje razlegal en glas: Bodi hvala božjemu Srcu, ki nas je rešilo, slava in čast mu vekomaj! Amen.

Odpevanja pri litanijah Srca Jezusovega.

Jezus! Živim ti; — Jezus! mrjem ti; Jezus le tvoj sem v življenju, — tvoj sem v smrti.

*

O bodi hvaljeno, — Srce preljubljeno, — naj jezik naš te hvali — v ljubezni vekomaj!

*

Sladko Srce Jezusovo, daj, — da te ljubim vekomaj! (300 dni odp.)

*

O Jezus ljubeznivi! — O Jezus ti premili! — Po tebi hrepenim, — le tebe si želim.

*

Tebi, o Jezus, hočem živeti, — tebi, o Jezus, umreti želim.

*

Jezus mili, — v zadnji sili, — mi podaj roko, — pelji me v nebo!

*

Po tebi, o Jezus, — srce hrepeni, — in gledati večno v nebesih želi — tvoj mili obraz, — usmili se nas!

*

Potrto je moje srce, — ker mnogi ga grehi teže. — O Jezus, pa tvoje srce — je sprava za nje. — Usmili se nas!

*

O Jezus, tvoje Srce naj častimo vekomaj!

Marija Pomoč kristjanov.

Da spoznate, mladeniči, kako je nastal ta praznik in kako se širi ta pobožnost, pomnite, da je l. 1571., ko so Turki pretili napasti in zaslužniti srednjo Evropo, veliki papež sveti Pij V. oglasil, naj se zbere proti njim truma hrabrih katoličanov, da zdrobijo njih moč in divjost.

Ivan Avstrijski je z mnogo drugimi slavnimi vojaki — združenimi po sv. zvezi, pomagal braniti pravice sv. Cerkve pod zastavo, ki je nosila podobo Jezusa Križanega. Po treh dneh zatajevanja, javnih molitev in procesij so se pokrepčali ti vojaki s sv. zakramenti in so klicaje ime Marije, Pomočnice kristjanov, premagali sovražnika v bitki pri Lepantu dne 7. oktobra. Tri ure po srditem boju, pri katerem se je očitno pokazala pomoč božja in varstvo Marijino, je bil ubit sovražni vojskovodja. Nato sta zbeganost in strah obšla vso turško vojsko, ki je padla v roke naših, ki so kričeč „Živela Marija“ postavili na turške okope zastavo Kristusovo. Sv. oče Pij V., ki je med molitvijo

videl v prikazni to zmago, je določil, da naj se v ohranitev tega spomina vpelje med lavretanske litanije še naslov: „Marija Pomoč kristjanov“, ter se praznuje dne 7. oktobra praznik „Marije Zmagovavke“. Pozneje, ko je leta 1683. oblegal Turek Dunaj, so ustanovili na Bavarskem družbo v čast Mariji Pomočnici, in ta pobožnost se je iz Nemčije hitro širila po sosednjih državah. Slednjič je Pij VII., rešen iz krivičnega zatiranja, postavil praznik Marije Pomočnice dne 24. maja. Pobožnost Matere Božje se je pod tem naslovom vedno bolj širila po več čudežih, o čemer govore krasna svetišča v Spljetu in ono v Turinu, postavljeno leta 1865., kamor prihajajo verniki tudi iz bolj oddaljenih krajev, potem ko so s posebnim uspehom klicali Marijo pod naslovom „Pomoč kristjanov“. Papež Pij IX. blaženega spomina je s svojim odlokom z dne 5. aprila l. 1870. ustanovil v cerkvi v Turinu „glavno bratovščino“ Marije Pomočnice, obdarovano z mnogo odpustki.

Devetdnevnic

na čast Mariji Devici, Pomočnici kristjanov.

1. O presveta Marija, mogočna pomočnica vseh, ki se z zaupanjem zatekajo k prestolu tvojega usmiljenja, usliši molitve revnega grešnika, ki te

ponižno prosi, da bi mu pomagala varovati se greha in vseh priložnosti, ki napeljujejo v greh.

Češčena Marija . . . Čast bodi . . . Marija, Pomoč kristjanov, prosi za nas!

2. O Marija, mati dobrotljiva in usmiljena, ki si tolikokrat rešila krščansko ljudstvo sovražnih napadov in grozovitosti, obvaruj tudi mojo dušo napadov hudobnega duha, sveta in požljivosti, ter daj, da bom vedno premagal sovražnike svojega zveličanja.

Češčena Marija . . . Čast bodi . . . Marija, Pomoč kristjanov, prosi za nas!

3. O Marija, mogočna kraljica, ti si tolikokrat premagala krive vere, ki so hotele iztrgati toliko sinov iz naročja sv. katoliške Cerkve, dodeli mi, da bom ostal stanovit in v veri, da se bom vselej zmagonosno boril zoper nasprotne nauke.

Češčena Marija . . . Čast bodi . . . Marija, Pomoč kristjanov, prosi za nas!

4. O Marija, presladka mati, vlij v moje srce oni pogum, ki te je storil

kraljico mučencev, daj mi moč, da bom ostal zvest v tvoji službi, da se ne bom bal ljudi, temveč bom vedno in povsod izpolnjeval verske dolžnosti ter se povsod kazal zvestega tvojega sina.

Češčena Marija ... Čast bodi ... Marija, Pomoč kristjanov, prosi za nas!

5. O Marija, predraga mati, ti, ki si se v zmagi Pija VII. pokazala močno varuhinjo, pokrivaj s plaščem svojega varstva katoliško Cerkev, posebno pa njenega poglavarja sv. očeta; varuj ga napadov premnogih sovražnikov, pomagaj mu voditi Petrov čolnič v pristanišče zveličanja in zmagovati grozeče valove, ki mu pretijo.

Češčena Marija ... Čast bodi ... Marija, Pomoč kristjanov, prosi za nas!

6. O Marija, Kraljica apostolov, sprejmi pod svojo brambo duhovnike in vse vernike sv. katoliške Cerkve; daj jim duha edinosti in pokorščine do poglavarja sv. Cerkve in gorečnost za zveličanje duš. Posebno pa prosim,

ljubeznivo varuj misijonarje, da bodo mogli izpreobrniti k pravi veri vse, ki so v zmotah, da bo kmalu en hlev in en pastir.

Češčena Marija . . . Čast bodi . . . Marija, Pomoč kristjanov, prosi za nas!

7. O Marija, mati usmiljena, ti si tolikokrat s svojo mogočno priprošnjo obvarovala kristjane kuge in drugih časnih kazni, prihiti nam na pomoč in varuj nas pred kugo brezbožnosti in nevere, ki se vkoreninja v srcu vernih ter jih oddaljuje od cerkve in izpolnjevanja verskih dolžnosti. Prosim te, ohrani dobre, da bodo izpodbujali slabotne in nagibali k pokori nesrečne grešnike. Pripelji k spoznanju vse tiste, ki žive v zmoti, da bo zmagalo na zemlji kraljestvo Jezusa Kristusa, ter se tako pomnožila tvoja čast in število izvoljenih.

Češčena Marija . . . Čast bodi . . . Marija, Pomoč kristjanov, prosi za nas!

8. O Marija, steber sv. Cerkve in pomočnica kristjanov, dodeli mi, da bom

ostal stanoviten v veri. Obljubim ti, da se bom s tvojo pomočjo varoval greha in se izogibal vseh družb, katere je zavrgla sv. katoliška Cerkev. Obljubim ti, da bom vedno pokoren papežu in škofu. V naročju sv. Cerkve, v kateri edino zamorem imeti upanje in zagotovljenje večnega zveličanja, hočem živeti in umreti.

Češčena Marija . . . Čast bodi . . . Marija, Pomoč kristjanov, prosi za nas!

9. O Marija, mati milosti, ki si hotela biti vedno pomočnica kristjanov, bodi moja varuhinja v življenju, posebno pa ob smrtni uri, in daj, da bom, ljubeč in časteč te na zemlji, mogel v nebesih na veke slaviti tvoje usmiljenje.

Češčena Marija . . . Čast bodi . . . Marija, Pomoč kristjanov, prosi za nas!

Molitev.

Vsemogočni, usmiljeni Bog, ki si v brambo krščanskega ljudstva postavil trajno pomoč v blagoslovljeni Devici Mariji, daj milostljivo, da premagamo

pod njenim varstvom v bojih življenja
in ob smrtni uri sovražnika našega zve-
ličanja. Po Kristusu, Gospodu našem.
— Amen!

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá, usmili se nas!

Bog Sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se
nas!

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brezmadežna,

Mati nedolžna,

Mati deviška,

Mati ljubezniva, prosi za nas!
Mati čudovita,
Mati dobrega sveta,
Mati Stvarnikova,
Mati Odrešenikova,
Devica najmodrejša,
Devica častitljiva,
Devica hvalevredna,
Devica mogočna,
Devica milostljiva,
Devica verna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Roža skrivnostna,
Stolp Davidov,
Stolp slonokosteni,
Hiša zlata,
Skrinja zaveze,
Vrata nebeška,
Zgodnja danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,

Tolažnica žalostnih, prosi za nas!
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostolov,
 Kraljica mučencev,
 Kraljica spoznavavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega
 greha spočeta,

Kraljica presvetega rožnega venca,
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usmili se nas, o Gospod!

(300 dni odpustka vsakikrat. Pij VII.,
 30. sept. 1817.)

Molitev k Materi božji.

Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta
 božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj
 v naših potrebah, temveč reši nas vselej

vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, Svojemu Sinu nas izroči!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. — Podeli nam svojim služabnikom, prosimo Gospod Bog, da se bomo vedno veselili zdravja na duši in na telesu, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. — Po Kristusu Gospodu našem. — Amen.

Cerkvene antifone in prošnje do Matere božje.

(Ob Marijinih praznikih, ob katerih se moli cerkvena molitev za dotični dan, se naslednja molitev lahko izpusti.)

A. Od prve adventne nedelje do Božiča.

Premila mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in morska zvezda, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika čudežno rodila; ti, Devica prej in slej, ko si iz Gabrielovih ust prejela oznanjenje, usmili se grešnikov!

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In spočela je od Svetega Duha.

Molimo. Milost svojo, prosimo te, Gospod, v naša srca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenju spoznali učlovečenje Kristusa, tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje. (Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

B. Od Božiča do Svečnice.

Premila Mati Zveličarjeva . . . itd.
(kakor pred Božičem).

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Božja Porodnica, prosi za nas!

Molimo. O Bog, ki si po rodovitnem devištvu blažene Marije podelil človeškemu rodu dar večnega zveličanja, daj nam, te prosimo, naj čutimo, da prosi za nas ona, po kateri smo bili vredni, prejeti začetnika življenja, Gospoda našega Jezusa Kristusa, tvojega Sina. Amen.

C. Od Svečnice do Velikega četrтка.

Zdrava, o nebes Kraljica;
Zdrava, angelov gospa;
Zdrava korenina; zdrava vrata,
Iz katerih svetu luč je prisijala.
O veseli se, Devica slavna,
Nad vse krasna,
Bodi zdrava, o prelepa,
Prosi za nas Kristusa!

V. Dovolj, naj te hvalim, o sveta Devica.

O. Daj mi moč zoper sovražnike svoje.

Molimo. Podeli nam, milostljivi Bog, pomoč v naši slabosti, da, ki obhajamo spomin svete božje Porodnice, s pomočjo njene priprošnje od svojih grehov vstanemo. (Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

D. Od Velike sobote do prve pobinkošne nedelje.

Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja.

Zakaj On, ki si ga bila vredna nositi, aleluja.

Je vstal, kakor je rekel, aleluja.

Prosi za nas Boga, aleluja.

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja.

O. Ker je Gospod res vstal, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si z vstajenjem svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, svet razveselil; daj, prosimo,

da po njegovi Materi Devici Mariji dosežemo veselje večnega življenja. (Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

E. Od prve pobinkošne nedelje do Adventa.

Češčena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. Vsemogočni, večni Bog, ki si telo in dušo častite Device in Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti za služila, s pomočjo Svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po

njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zla in večne smrti rešeni (Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

Molitev k svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri služabnik, ki ga je Gospod postavil nad svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Naj nam pomaga, prosimo te, Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije, da nam bo po njegovih priprošnjah podeljeno, česar naša slabost ne more doseči. (Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.)

Molitev za vse potrebe.

(Moli se po litanijah ob nedeljah in praznikih; na predvečere se primerneje izpušča.)

Ponižno te prosimo, Gospod, razveži milostno naših grehov vezi, in po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube De-

vice Marije, in vseh svojih svetnikov ohrani nas svoje služabnike, naše do-
brotnike in naše družine v vsej svetosti. Očisti grehov in hudobije vse naše so-
rodnike in prijatelje, in napolni jih z
lepimi čednosti. Podeli nam mir in
zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne
sovražnike in odženi vse hude želje.
Daj nam zdravo vreme in dobro letino.
Skaži milost našim prijateljem in ne-
prijateljem. Obvaruj to duhovnijo z
vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote,
vojske, ognja, potresa in povodnji; in
podeli milostljivo vsem vernim kristja-
nom, živim in mrtvim, v nebeškem kra-
ljestvu večno življenje, mir in pokoj.

Obvaruj našega papeža I., našega
škofa I., našega cesarja I., vso našo
duhovsko in svetno gosposko in vse
krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega
hudega. In tvoj blagoslov pridi iz nebes
na nas in ostani vedno pri nas. — Po
Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem
Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edi-
nosti Svetega Duha, Bog od vekomaj
do vekomaj.

O. Amen.

V. Božja pomoč ostani vedno pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. (Trikrat.)
Čast bodi.

Pri pobožnosti sv. rožnega venca v oktobru.

(Po lavretanskih litanijah naj se moli namesto molitve „K svetemu Jožefu“ in „Za vse potrebe“ samo naslednja molitev.)

K tebi, o sveti Jožef, pribežimo v svojih stiskah, in ko smo na pomoč poklicali tvojo presveto nevesto, prosimo zaupljivo tudi tvojega varstva. Pri ljubezni, ki te je vezala z brezmadežno Devico, božjo Materjo, in pri očetovski ljubezni, s katero si objemal dete Jezusa, te ponižno prosimo, ozri se milostno na delež, ki ga je pridobil Jezus s svojo krvjo, in pomagaj nam v naših potrebah s svojo močjo in priprošnjo.

O preskrbni varih svete družine, varuj izvoljeno ljudstvo Jezusa Kristusa; odvrni od nas, ljubeznipolni oče, vsako

kugo zmot in greha. Podpiraj nas milostno iz nebes, o mogočni naš varih, v tem boju zoper moči teme, in kakor si nekdam otel dete Jezusa iz smrtne nevarnosti, tako brani zdaj sveto Cerkev božjo sovražnega zalezovanja in vsakega nasprotovanja. Varuj nas vsekdar, da bomo po tvojem zgledu in s tvojo pomočjo mogli sveto živeti, srečno umreti in doseči večno zveličanje v nebesih. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. (Trikrat.)
Čast bodi.

Litaniæ lauretanæ.

Kyrie eleison!

Christe eleison!

Kyrie eleison!

Christe, audi nos!

Christe, exaudi nos!

Pater de coelis Deus, miserere nobis!

Fili Redemptor mundi Deus, miserere nobis!

Spiritus Sancte Deus, miserere nobis!

Sancta Trinitas unus Deus, miserere
nobis!

Sancta Maria, ora pro nobis!
Sancta Dei Genitrix,
Sancta Virgo Virginum,
Mater Christi,
Mater divinae gratiae,
Mater purissima,
Mater castissima,
Mater inviolata,
Mater intemerata,
Mater amabilis,
Mater admirabilis,
Mater boni consilii,
Mater Creatoris,
Mater Salvatoris,
Virgo prudentissima,
Virgo veneranda,
Virgo praedicanda,
Virgo potens,
Virgo clemens,
Virgo fidelis,
Speculum justitiae,
Sedes sapientiae,
Causa nostrae letitiae,
Vas spirituale,

Vas honorabile,
 Vas insigne devotionis,
 Rosa mystica,
 Turris Davidica,
 Turris eburnea,
 Domus aurea,
 Foederis arca,
 Janua coeli,
 Stella matutina,
 Salus infirmorum,
 Refugium peccatorum,
 Consolatrix afflictorum,
 Auxilium Christianorum,
 Regina Angelorum,
 Regina Patriarcharum,
 Regina Prophetarum,
 Regina Apostolorum,
 Regina Martirum,
 Regina Confessorum,
 Regina Virginum,
 Regina sanctorum omnium,
 Regina sine labe originali con-
 cepta,
 Regina sacratissimi Rosarii,
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
 parce nobis, Domine!

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
exaudi nos, Domine!

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.

Sub tuum praesidium confugimus,
sancta Dei Genitrix, nostras deprecationes
ne despicias in necessitatibus nostris,
sed a periculis cunctis libera nos semper,
Virgo gloriosa et benedicta.

Ÿ. Ora pro nobis sancta Dei Genitrix!

R̃. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

Oremus. Concede nos famulos
tuos, quaesumus, Domine Deus, perpetua
mentis et corporis sanitate gaudere, et
gloriosae Beatae Mariae semper Virginis
intercessione, a praesenti liberari tristitia
et aeterna perfui laetitia. — Per Christum
Dominum nostrum. — Amen.

Odpevanja pri lavretanskih litanijah.

1. Bodi češčena, Marija, vsak čas, — dviga
iz našega srca se glas. — O Marija, bodi
milostljiva, — le prosi za nas!

2. Marija, premila, — češčena si ti, — ker si podarila — nam Kralja časti.

*

3. O Marija, Mati mila, — prosi za nas — Jezusa (grešnike vse)!

*

4. O Marija, božja Mati, — prosi za nas Jezusa; — daj nam vselej pomagati, — o Devica zvoljena!

*

5. Marija, Mati milosti, — te prosimo ponižno vsi, — usliši nas! — Marija, prosi za nas! — Marija, prosi za nas!

*

6. Prosi Marija, — oj prosi za nas! — Prosi za nas, — zdaj in sleherni čas!

*

7. Prosi, Marija, — svojega Sina, — prosi Marija, — prosi za nas!

*

8. O Mati najbolj sveta, — brez madeža spočeta, — Devica si pohvaljena, — o prosi ti za nas!

*

9. Počeščena, Mati mila, — čista in brez madeža; — ko bo zadnja ura bila — prosi za nas Jezusa!

*

10. O ljuba Gospa, — presvet'ga Srca, —
o prosi za nas!

*

11. O Marija, — ti cvetica, — kras si zemlje
in neba (ali: ti prekrasna Šmarnica)! —
Bodi naša pomočnica, — prosi za nas
Jezusa!

*

12. Zapojmo na glas — Mariji na čast: —
Marija Devica, — nebeška Kraljica, —
le prosi za nas!

*

13. Raduj se, angelska Gospa, — Kraljica
zemlje in neba! — Gospod je naš od
smrti vstal (v nebesa šel), — Aleluja,
aleluja!

*

14. Mati usmiljena, — prosi za nas! — Prosi
Marija, — pri Bogu za nas! — Prosi,
Marija!

*

15. Mati premila, — nebeška Gospa, — prosi
pri Sinu, — naj milost nam da; o slušaj,
Kraljica, — proseči naš glas: — prosi,
Marija, — v nebesih za nas!

*

16. O ti Kraljica angelska (majnika), — kateri prošnja vse velja, — izprosi nam od Jezusa, — da raj nebeški — kdaj nam da!

*

17. Sladko Srce Marijino, — bodi naše rešenje. (300 dni odp.)

*

18. Marija, k tebi uboge reve — mi zapuščeni vpijemo, — objokani otroci Eve — v dolini solz zdihujemo.

*

19. Raduj nebeška se Kraljica, Gospod je vstal, aleluja! — Le prosi ti za nas, devica, aleluja, aleluja!

Cerkvene molitve o praznikih.

Brezmadežno Spočetje.

Danes je pognala mladika iz korenine Jesejeve; danes je bila brez vsakega madeža spočeta Marija; danes je ona stari kači glavo strla. Aleluja.

V. Brezmadežno spočetje je danes Marije Device.

O. Ki je z deviško nogo kači glavo strla.

Molimo. O Bog, ki si z brezmadežnim spočetjem Device pripravil vredno prebivališče svojemu Sinu, prosimo te, ki si jo zavoljo smrti istega svojega Sina obvaroval vsakega madeža, daj

tudi nam, da po njeni priprošnji čisti k tebi pridemo. Po istem Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Rojstvo Gospodovo.

Danes se je rodil Kristus; danes se je prikazal Zveličar; danes pojó na zemlji angeli in se veselé nadangeli; danes se radujejo pravični, rekoč: Slava Bogu na višavah, aleluja!

V. Razodel je Gospod, aleluja.

O. Svoje odrešenje, aleluja.

M o l i m o. Daj, prosimo, vseмогоčni Bog, da nas, ki nas stara sužnost drži pod jarmom greha, reši novo rojstvo tvojega edinorojenega Sina. Po istem Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Sveti Štefan.

Štefan, poln milosti in moči, je delal velika znamenja med ljudstvom.

V. S slavo in častjo si ga ovenčal, Gospod.

O. In postavil si ga nad dela svojih rok.

Molimo. Daj nam, prosimo, Gospod, posnemati, kar slavimo, da se bomo učili, ljubiti tudi sovražnike, ker praznujemo rojstvo onega, ki je tudi za preganjavce prosil Gospoda našega, Jezusa Kristusa, tvojega Sina, ki s teboj živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. — Amen.

Obrezovanje Gospodovo.

O velika skrivnost dediščine: deviško telo je postalo tempel božji; ni se omadeževal On, ki se je po njej učlovečil; vsa ljudstva bodo prihajala, rekoč: Slava tebi, Gospod!

V. Razodel je Gospod, aleluja.

O. Svoje odrešenje, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si po rodovitnem devištvu blažene Marije podelil človeškemu rodu dar večnega zveličanja, daj nam, te prosimo, naj čutimo, da prosi za nas ona, po kateri smo bili vredni, prejeti začetnika življenja, Gospoda našega, Jezusa Kristusa, tvojega Sina. — Amen.

Razglašenje Gospodovo.

Praznujemo sveti dan, ki je pove-
ličan s tremi čudeži: danes je Modre
zvezda pripeljala k jaslicam; danes se
je na ženitnini voda izpremenila v vino;
danes se je Kristus dal Janezu v Jor-
danu krstiti, da bi nas odrešil, aleluja.

V. Kralji iz Tarza in otoki bodo
ponudili darila.

O. Kralji Arabije in Sabe bodo pri-
nesli darove.

Molimo. O Bog, ki si današnji
dan po zvezdi vodnici narodom raz-
odel svojega edinorojenega Sina, daj
nam milostno, ki smo te že poznali po
veri, da dospemo do gledanja lepote
tvojega veličastva. Po istem Kristusu,
Gospodu našem. — Amen.

Ime Jezusovo.

Imenuj njegovo ime Jezus, zakaj on
bo odrešil svoje ljudstvo od njegovih
grehov, aleluja.

V. Ime Gospodovo bodi češčeno, aleluja.

O. Zdaj in vekomaj, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si svojega edinorojenega Sina odločil za Odrešenika človeškega rodu in zapovedal, mu dati ime Jezus, daj milostno, da bomo obličje Njega, čigar sveto ime častimo na zemlji, gledali in uživali v nebesih. Po istem Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Sveta družina.

Uči nas, Gospod, z zgledi svoje družine, in vodi na pot miru naše stopinje.

V. Storil bom, da bodo vsi tvoji otroci poučeni od Gospoda.

O. In dal bom obilno usmiljenje tvojim sinovom.

Molimo. Gospod Jezus Kristus, ki si, Mariji in Jožefu podložen, posvetil domače življenje z neizrekljivimi čednostmi, daj nam z njuno pomočjo, da se bomo učili po zgledih tvoje svete

družine ter dospeli v nje družbo na večno. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. — Amen.

Svečnica.

Danes je blažena Devica Marija v templju darovala dete Jezusa, in Simeon ga je poln Svetega Duha vzel v svoje naročje ter je hvalil Boga na veke.

V. Odgovor je prejel Simeon od Svetega Duha.

O. Da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Maziljenca Gospodovega.

Molimo. Vsemogočni večni Bog, ponižno prosimo tvoje veličastvo: daj, da se bomo, kakor je bil tvoj edino-rojeni Sin današnji dan kot človek v templju darovan, tudi mi z očiščenimi srci tebi darovali. Po istem Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Sveti Jožef.

Glejte, zvesti in modri služabnik, ki ga je Gospod postavil nad svojo družino.

V. Slava in bogastvo je v njegovi hiši.

O. In njegova pravica ostane vekomaj.

Molimo. Naj nam pomaga, prosimo te, Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije, da nam bo po njegovih priprošnjah podeljeno, česar naša slabost ne more doseči. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. — Amen.

Oznanjenje Marijino.

Angel Gabriel je oznanil Mariji, rekoč: Zdrava, milosti polna, Gospod s teboj, blagoslovljena ti med ženami!

V. Zdrava Marija, milosti polna.

O. Gospod s teboj.

Molimo. O Bog, ki si hotel, da se je po angelovem oznanjenju učlovečila tvoja Beseda iz telesa Device Marije, daj nam, ponižno te prosimo, da nas bo ona, o kateri verujemo, da je resnično božja Mati, pri tebi podpirala s svojo priprošnjo. Po istem Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Žalostna Mati božja.

Potrla me je bolečina, moje lice je zateklo od jokanja, in moje oči so otemnele.

V. Kraljica mučencev, prosi za nas!

O. Ti, ki si stala poleg križa Jezusovega.

Molimo. O Bog, v čigar trpljenju je po Simeonovi prerokbi presveto dušo častitljive Device in Matere Marije prebodel meč bolečin, daj nam milostno, da se bomo, ki s častjo obhajamo njene bolečine, veselili blaženega sadu tvojega trpljenja. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. — Amen.

Vstajenje Gospodovo.

To je dan, ki ga je naredil Gospod. Radujmo in veselimo se v njem!

Molimo. O Bog, ki si današnji dan po svojem edinorojenem Sinu premagal smrt in nam odklenil vrata večnega življenja, naše sklepe, ki jih s

svojo milostjo navdihuješ, s svojo pomočjo tudi spremljaj. Po istem Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Varstvo sv. Jožefa.

Postavil me je Bog, kakor za očeta kraljevega in gospoda nad vso svojo hišo; povišal me je, da bi rešil mnoge narode, aleluja.

V. Hvalil bom tvoje ime, aleluja.

O. Ker si mi postal pomočnik in varih, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si v neizrek-ljivi previdnosti blaženega Jožefa milostno izvolil za ženina svoje presvete Matere, daj nam, te prosimo, da bomo njega, ki ga za variha častimo na zemlji, imeli za priprošnjika v nebesih. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vnebohod Gospodov.

O kralj veličastva, Gospod moči, ki si se danes zmagoslavno vzdignil nad vse nebeške višave, ne zapusti nas sirot,

temveč pošlji nam od Očeta obljubljenega Duha resnice, aleluja.

V. Gospod v nebesih, aleluja.

O. Si je pripravil sedež, aleluja.

Molimo. Prosimo, vsemogočni Bog, daj nam, ki verujemo, da je tvoj edino-rojeni Sin, naš Odrešenik današnji dan šel v nebesa, da bi tudi mi s svojim duhom prebivali v nebesih. Po istem Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Binkošti.

Danes je dopolnjenih petdeset dni, aleluja; danes se je Sveti Duh v ognju prikazal apostolom in jim je dal svoje darove; poslal jih je po vsem svetu oznanjat in pričevat: Kdor bo véroval in bo krščen, bo zveličan, aleluja.

V. Oznanjali so apostoli v raznih jezikih, aleluja.

O. Velika dela božja, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si današnji dan srca vernih po razsvetljenju Svetega Duha učil, daj nam, da bomo v istem

Duhu spoznali, kaj je prav, in se vedno veselili njegove tolažbe. Po istem Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Presveto Rešnje Telo.

O sveta večerja, v kateri se prejema Kristus, obhaja spomin njegovega trpljenja, napolnjuje duša z milostjo in nam deli zastava prihodnje slave, aleluja.

V. Kruh iz nebes si jim podelil, aleluja.

O. Ki ima vso sladkost v sebi, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si nam v čudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da bomo sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutili. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. — Amen.

Sv. Peter in Pavel.

Danes je Simon Peter stopil na les križa, aleluja; danes je ključar nebe-

škega kraljestva radosten hitel h Kristusu; danes je apostol Pavel, luč vseh narodov, nagnil glavo in bil za Kristusovo ime z mučeništvom ovenčan, aleluja.

V. Oznanjala sta dela božja.

O. In njegova dejanja sta razumela.

Molimo. O Bog, ki si današnji dan posvetil z mučeništvom svojih apostolov Petra in Pavla; daj svoji Cerkvi, da bo v vsem poslušala zapoved onih, po katerih je sprejela začetek svete vere. Po Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Vnebovzetje Marijino.

Danes je Marija Devica šla v nebesa; radujte se, zakaj s Kristusom kraljuje na veke.

V. Povišana je sveta božja Porodnica.

O. Nad angelske zbore v nebeško kraljestvo.

Molimo. Odpusti grehe svojim služabnikom, prosimo, Gospod, da nas, ki ti ne moremo dopasti s svojimi deli,

reši priprošnja Matere tvojega Sina, našega Gospoda, ki s teboj živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. — Amen.

Srce Marijino.

Moje srce se raduje v Bogu, mojem Zveličarju; zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen.

V. Po potu tvojih zapovedi sem hodil.

O. Ko si razveselil moje srce.

Molimo. Vsemogočni večni Bog, ki si v Srcu blažene Marije Device vredno prebivališče Svetega Duha pripravil, daj nam milostno, ki praznik tega prečistega Srca s pobožnim duhom obhajamo, da bomo mogli po tvojem Srcu živeti. Po Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Ime Marijino.

Blagrovali me bodo vsi rodovi, ker se je Bog ozrl na nizkost svoje dekle.

V. Dovolj, naj te hvalim, o sveta Devica.

O. Daj mi moč zoper sovražnike svoje.

Molimo. Daj, prosimo, vsemo-
gočni Bog, da se tvoji verni, ki se ra-
dujejo imena in varstva presvete Device
Marije, po njeni milostni priprošnji re-
šijo vseh nadlog na zemlji in da zaslu-
žijo, priti v večno veselje v nebesih.
Po Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Praznik presvetega rožnega venca.

Blažena Mati in nedolžna Devica,
častitljiva Kraljica svetá, naj čutijo tvojo
pomoč vsi, kateri obhajajo tvoj praznik
presvetega rožnega venca.

V. Kraljica presvetega rožnega venca,
prosi za nas!

O. Da postanemo vredni obljub Kri-
stusovih.

Molimo. O Bog, čigar edinoro-
jeni Sin nam je s svojim trpljenjem,
svojo smrtjo in svojim vstajenjem pri-
dobil dar večnega zveličanja; prosimo

te, daj nam, ki premišljujemo te skrivnosti v presvetem rožnem vencu blažene Device Marije, da bomo posneli, kar imajo v sebi, pa tudi dosegli, kar nam obetajo. Po istem Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Rojstvo Marijino.

Tvoje rojstvo, deviška Mati, je označilo radost vsemu svetu; zakaj iz tebe je izšlo solnce pravice, Kristus naš Bog, ki je uničil prekletstvo in dal blagoslov, zmagal smrt, nam podaril večno življenje.

V. Rojstvo je danes svete Marije Device.

O. Katere slavno življenje je čast vsej Cerkvi.

M o l i m o. Svojim služabnikom prosimo, Gospod nakloni dar nebeške milosti, da ki nam je porod blažene Device postal začetek zveličanja, nam tudi slovesni spomin njenega rojstva mir pomnoži. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Angeli varuhi.

Sveti angeli varuhi, branite nas v boju, da se ne pogubimo ob strašni sodbi.

V. Pred obličjem angelov ti bom prepeval, moj Bog.

O. Molil bom v tvojem svetišču in hvalil tvoje ime.

Molimo. O Bog, ki nam v svoji neizrekljivi previdnosti pošiljaš v varstvo svete angele: daj nam na naše ponižne prošnje, da nas bodo vedno varovali, in da se bomo v njih družbi veselili na večno. Po Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Obletnica posvečevanja.

O kako strašen je ta kraj; resnično, tu ni nič drugega kakor hiša božja in vrata nebeška.

V. Tvoji hiši, Gospod, se spodobi svetost.

O. Vse dni na veke.

Molimo. O Bog, ki nam vsako leto obnavljaš dan posvečevanja te hiše

božje in daješ, da zdravi obhajamo vedno svete skrivnosti, usliši prošnjo svojega ljudstva in daj, da se bo vsak, kdorkoli pride v to svetišče prosit dobrot, veselil popolnega uslišanja. Po Kristusu Gospodu našem. — Amen.

Vsi svetniki.

O kako veličastno je kraljestvo, v katerem se s Kristusom radujejo vsi svetniki! Ogrnjeni v bela oblačila hodijo za Jagnjetom, kamorkoli gre.

V. Radovali se bodo svetniki v slavi.

O. In veselili se bodo v svojih prebivališčih.

Molimo. Vsemogočni večni Bog, ki nam daješ zasluge vseh svojih svetnikov slaviti na en praznik, prosimo te, ko si nam število priprošnjikov toliko pomnožil, podari nam zaželeno bogastvo svojega usmiljenja. Po Kristusu Gospodu našem. — Amen.

Pobožnost svetega rožnega venca.

Nekaj o sv. rožnem vencu.

V začetku 13. stoletja, baš v oni dobi, ko se je pričela širiti kriva vera Albižanov po Španskem, je odkrila preblažena Devica Marija sv. Dominiku, redovniku pridigarskega reda, pobožnost sv. rožnega venca. Rekla je, da je molitev sv. rožnega venca najizdatnejši pomoček, zavriniti zmote, vzdržati sveto vero in prejeti iz nebes obilo blagoslova vsemu katoliškemu svetu.

Popolni rožni venec sestoji iz sto in petdeset *Češčena Marij* v spomin sto petdesetih Davidovih svetopisemskih psalmov. Po vsaki deseti *Češčena Mariji* se odmoli enkrat *Čast bodi Očetu* ter se na kratko premišljuje ena točka iz življenja, smrti in slave Jezusa Kristusa in presvete njegove Matere.

Po tem premišljevanju se odmoli *Oče naš* in 10 krat *Češčena Marija* i. t. d. Po

Slovenskem je v navadi, da se ne premišljuje samo pred Oče našem in Češčena Marijo, temveč, da se v duhu pri vsaki Češčena Mariji sv. rožnega venca ponavlja skrivnost.

H koncem se pristavijo lavretanske litanije. Navada je, da se le tretji del celega rožnega venca na dan odmoli (n. pr. samo veseli, žalostni ali pa častitljivi del).

Neštete so milosti, katere je poslalo nebo onim, ki so ostali zvesti tej pobožni navadi. S sv. rožnim vencem so bile premagane krive vere, ojačila se je krepost, odstranile se kužne bolezni, dokončanih je bilo mnogo vojn. Te milosti so tudi povod, da se je ta pobožnost v kratkem času razširila po vsem katoliškem svetu. Rimski papeži so jo obogatili s premnogimi odpustki, ki se morejo obrniti tudi v prid dušam v vicah.

Naj se torej oživi pobožnost sv. rožnega venca v naših družinah. Če se bo molil v naših hišah, šolah in delavnicah Marijin rožni venec, smemo trdno upati, da ponehajo kazni, se razcvete vera ter se prikažejo med nami zopet dnevi miru in pokoja. Med drugim napravite pri molitvi sv. rožnega venca tudi namen, sprositi od Boga po priprošnji Brezmadežne Device Marije milost, da se obvaruje med nami zaklad sv. vere, se ohranimo proste pred zmotami, ki se dandanes razširjajo med kristjani, da se razširi in zmagajuje sv. rimska katoliška Cerkev, mati in učiteljica, zunaj katere ni zveličanja.

Sveti rožni venec.

I. Veseli del.

(Se moli vsak ponedeljek, četrtek, o Rojstvu Gospodovem — o Marijinem Oznanjenju — o Obiskanju Elizabete in o Svečnici).

Vera. Oče naš. Trikrat Češčena Marija s prošnjami:

1. Ki nam poživi vero.
2. Ki nam utrdi upanje.
3. Ki nam užgi ljubezen.

Oče naš . . . Desetkrat Češčena Marija s premišljevanjem skrivnosti. — Čast bodi . . .

Skrivnosti:

1. Ki si ga Devica od Svetega Duha spočela.
2. Ki si ga Devica v obiskanju Elizabete nosila.
3. Ki si ga Devica rodila.
4. Ki si ga Devica v templju darovala.
5. Ki si ga Devica v templju našla.

II. Žalostni del.

(Se moli vsak torek in petek, na veliko sredo in veliki četrtek.)

Prošnje:

1. Ki nam utrdi spomin.
2. Ki nam razsvetli pamet.
3. Ki nam omeči voljo.

Skrivnosti:

1. Ki je za nas krvavi pot potil.
2. Ki je za nas bičan bil.
3. Ki je za nas s trnjem kronan bil.
4. Ki je za nas težki križ nesel.
5. Ki je za nas križan bil.

III. Častitljivi del.

(Se moli vsako sredo, soboto in nedeljo, — o Vstajenju Gospodovem, o Binkošti in o Vnebohodu Gospodovem.)

Prošnje:

1. Ki nam vodi naše misli.
2. Ki nam vodi naše besede.
3. Ki nam vodi naše dejanje.

Skrivnosti:

1. Ki je od mrtvih vstal.
2. Ki je v nebesa šel.
3. Ki je Svetega Duha poslal.
4. Ki je tebe, Devica, v nebesa vzel.
5. Ki je tebe, Devica, v nebesih kronal.

Ako moliš rožni venec za mrtve, na koncu vsake skrivnosti pristavi:

Ÿ. Gospod, daj jim (ali mu ali ji) večni mir in pokoj.

R. In večna luč naj jim (mu — ji) sveti.

Ÿ. Naj počivajo (počiva) v miru.

R. Amen.

K blagoslovu.

Častimo te.

Častimo te, kruh živi, angelski! — Ti pravi
človek si — in večni Bog nebeški.

*

Sveto, sveto, sveto, — Sveto, vedno sveto
— Jezusovo je telo — V Zakramentu moljeno.

Po blagoslovu.

Nikdar nas ne zapusti, — O Jezus, vir
sladkosti, — Zlasti pa poslednji čas — Bodi,
Jezus, ti pri nas.

Glasno zapojmo.

1. Glasno zapojmo, — Čast povzdiguemo:
— V hostiji beli Jezus je skrit, — Pred nas
postavljen, — Vedno pripravljen, — Svoje
ovčice blagoslovit'. — Sveto, sveto, — Čez
vse je sveto. — Sveto, sveto, — Sveto je
Jezusa Rešnje Telo!

2. Roke sklenimo, — Lepo prosimo: —
Usmili se, Jezus, vbogih sirot, — Teb' se iz-
ročimo, — Srčno želimo, — Ti blagoslovi
— zemeljski rod. — Sveto, sveto itd.

3. Tebe častiti, — Verno moliti — Mnóžica zbrana — tukaj želi; — Sprejmi jo v slavo, — V rajsko višavo, — Kjer te brez konca — pesem slavi; — Sveto, sveto itd.

O salutaris hostia.

O salutaris hostia, — Quae coeli pandis ostium, — Bella premunt hostilia, — Da robur, fer auxilium!

Prevod.

O zveličavna žrtev ti, — Ki nam odpiraš sveti raj; — Boji hudi nas stiskajo, — Pomagaj nam in nas krepčaj.

V zakramentu.

1. V zakramentu vse sladkosti — Počastimo Jezusa; — Dal je v novi nam skrivnosti — Rajski kruh zveličanja. — V naših čutov pa slabosti — Trdna vera nas krepča.

2. Čast in slava naj prepeva — Se Očetu večnemu! — Čast in slava naj odmeva — Njega Sinu ljubemu! — Čast enaka razodeva — Naj se Duhu Svetemu!

V. Kruh iz nebes si jim podelil (Aleluja).

O. Ki ima vso sladkost v sebi (Aleluja).

Molimo. — O Bog, ki si nam v čudežnem zakramentu spomin svojega

trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da bomo sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutili. — Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. — Amen.

Tantum ergo.

Po rimskem obredu.

1. Tantum ergo Sacraméntum — Venerémur cernui, — Et antiquum documéntum — Novo cedat rítui: — Praestet fides supplementum — Sénsuum deféctui.

2. Genitóri Genitóque — Laus et iubilátio, — Salus, honor, virtus quoque — Sit et benedictio! — Procedenti ab utróque — Cóm-par sit laudátio. — Amen.

Ÿ. Panem de coelo praestitisti eis (Alleluja).

R̃. Omne delectamentum in se habentem (Alleluja).

Oremus. — Deus, qui nobis sub sacramento mirábili passionis tuae memoriam reliquisti: tribue quaesumus, ita nos corporis et sanguinis tui sacra my-

steria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis iugiter sentiamus. — Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. — Amen.

Ponižno tukaj pokleknimo.

1. Ponižno tukaj pokleknimo — In z vernim srcem počastimo — Preljubega Zveličarja. — Ki v zakramentu je pred nami — In vsi z gorečimi željami — Zdaj milosti prosimo Ga.

*

2. O, bodi moljeno, češčeno, — Nam iz ljubezni dodeljeno, — Presveto Jezusa Telo. — O bodi dušam v posvečenje, — Pomoč v popolno zdaj življenje — In kdaj popotnica v nebo.

Češčena bodi, kri častita, — Za grehe vseh ljudi prelita — Iz Jezusovega Srca, — Naj cena tvoja nam omije — Vseh grehov naših hudobije, — V skušnjavah nam srčnost naj dá.

Najsvetejši, tebe počastimo.

1. Najsvetejši, tebe počastimo — in ponižno se priporočimo; — Usliši svoje ljudstvo, Jezus vsmiljeni — ki pred tabo zdaj kleči.

*

2. Blagoslovi, Jezus pričujoče, — pred teboj ponižno kliči joče; — Milostljivi Jezus nam vsem skupaj zdaj — blagoslov svoj sveti daj.

*

3. Zdaj smo sveti blagoslov prejeli — pojmo hvalo Jezusu veseli; — Ljubi Jezus, bodi vselej ti pri nas — zdaj in pa poslednji čas.

Psalm 116.

Hvalite Gospoda vsi rodovi*, hvalite ga zemlje národi.

Zakaj utrjena je nad nami milost njegova*, in resnica Gospodova ostane vekomaj.

Slava Očetu in Sinu* in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej* in vekomaj — Amen.

Laudáte Dóminum omnes gentes* — laudáte eum omnes populi.

Quoniam confirmáta est super nos misericordia eius* — et véritas Domini manet in aeternum.

Gloria Patri et Filio* et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc et semper* et in saecula saeculórum. — Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!
Kristus, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Kristus, sliši nas!
Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Sveta Marija, prosi za nas!
Sveta Mati božja,
Sveta devic Devica,
Sveti Mihael,
Sveti Gabriel,
Sveti Rafael,
Vsi sveti angeli in nadangeli, prosite
za nas!
Vse svete vrste zveličanih duhov, pro-
site za nas!

Sveti Janez Krstnik, prosi za nas!

Sveti Jožef, prosi za nas!

Vsi sveti očaki in preroki, prosite za nas!

Sveti Peter, prosi za nas!

Sveti Pavel,

Sveti Andrej,

Sveti Jakob,

Sveti Janez,

Sveti Tomaž,

Sveti Jakob,

Sveti Filip,

Sveti Jernej,

Sveti Matej,

Sveti Simon,

Sveti Tadej,

Sveti Matija,

Sveti Barnaba,

Sveti Luka,

Sveti Marko,

Vsi sveti apostoli in evangelisti, prosite za nas!

Vsi sveti učenci Gospodovi, prosite za nas!

Vsi sveti nedolžni otroci, prosite za nas!

Sveti Štefan, prosi za nas!

Sveti Lavrencij, prosi za nas!

Sveti Vincencij, prosi za nas!

Sveti Fabijan in Sebastijan, prosita za nas!

Sveti Janez in Pavel, prosita za nas!

Sveti Kozma in Damijan, prosita za nas!

Sveti Gervazij in Protazij, prosita za nas!

Vsi sveti mučenci, prosite za nas!

Sveti Silvester, prosi za nas!

Sveti Gregorij,

Sveti Ambrozij,

Sveti Avguštin,

Sveti Hieronim,

Sveti Martin,

Sveti Nikolaj,

Vsi sveti škofje in spoznavavci, prosite za nas!

Vsi sveti učeniki, prosite za nas!

Sveti Anton, prosi za nas!

Sveti Benedikt,

Sveti Bernard,

Sveti Dominik,

Sveti Frančišek,

Vsi sveti mašniki in leviti, prosite za nas!

Vsi sveti menihi in puščavniki, prosite
za nas!

Sveta Marija Magdalena, prosi za nas!

Sveta Agata,

Sveta Lucija,

Sveta Neža,

Sveta Cecilija,

Sveta Katarina,

Sveta Anastazija,

Vse svete device in vdove, prosite za
nas!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite
za nas!

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o
Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Go-
spod!

Vsega hudega — reši nas, o Gospod!

Vsega greha

Svoje jeze

Nagle in neprevidene smrti

Skušnjav hudičevih

Jeze, sovraštva in vse hude volje

Duhá nečistosti

Treska in hudega vremena

Šibe potresa

Kuge, lakote in vojske

Večne smrti

Po skrivnosti svojega svetega učlove-
čenja

Po svojem prihodu

Po svojem rojstvu

Po svojem krstu in svetem postu

Po svojem križu in trpljenju

Po svoji smrti in svojem pokopu

Po svojem svetem vstajenju

Po svojem čudežnem vnebohodu

Po prihodu tolažnika Svetega Duha

Na dan sodbe

Mi grešniki, prosimo te, sliši nas!

Prizanesi nam,

Odpusti nam,

Pripelji nas k pravi pokori,

Vladaj in ohrani svojo sveto Cerkev,

Ohrani apostolskega pastirja in vse cer-
kvene stanove v svoji sveti veri,

Ponižaj sovražnike svete Cerkve,

Varuj našega cesarja,

Daj krščanskim kraljem in oblastnikom
mir in pravo soglasje,

Daj vsemu krščanskemu ljudstvu mir in
edinost,

Potrdi in ohrani nas vse v svoji sveti
službi,

Povzdigni naše misli k nebeškim že-
ljam,

Povrni vsem našim dobrotnikom z več-
nimi darovi,

Reši duše naše in naših bratov, sorod-
nikov in dobrotnikov večnega pogub-
ljenja,

Daj in ohrani sad zemlje,

Daj vsem vernim dušam večni pokoj,

Usliši nas,

Sin božji,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš ... (*dalje tiho*).

V. In ne vpelji nas v skušnjavao.

O. Temveč reši nas hudega.

Navadne molitve po litanijah.

Psalm 69.

O Bog, pridi mi na pomoč; Gospod, hiti mi pomagat.

Osramočeni naj bodo in naj se sramujejo, — kateri mi strežejo po življenju.

Zavrnejo naj se in sram jih bodi, — kateri mi hudo žele.

Zavrnejo naj se hitro osramočeni, — kateri se mi posmehujejo.

Radujejo in vesele naj se v tebi vsi, kateri te iščejo; — in kateri ljubijo tvoje odrešenje, naj vedno govore: Hvaljen bodi Gospod!

Jaz pa sem revež in siromak, — Bog, pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik si ti, — Gospod, nikar se ne mudi!

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, —

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj, — Amen.

V. Pomagaj svojim služabnikom.

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Bodi nam, Gospod, močen stolp.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In sin krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehah.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod, poživljaj in osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovih sovražnikov.

V. Molimo za našega škofa I.

O. Gospod, ohrani in varuj ga vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.

O. Ohrani, Gospod, našega cesarja in usliši nas na dan, ko kličemo k tebi.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavoljo tvojega imena kaj dobrega store, z večnim življenjem.

V. Molimo za verne duše v vicah.

O. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Pošlji jim, Gospod, pomoč iz svetišča.

O. In váruj jih s Sijona.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

M o l i m o.

Za odpuščenje grehov.

O Bog, ki ti je lastno, da vedno usmiljenje skazuješ in prizanašaš, sprejmi naše prošnje, naj nas in vse tvoje služabnike, katere veže grehov veriga, milostno odveže tvoje dobrotno usmiljenje.

Usliši, prosimo, Gospod, naše ponižne prošnje in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam z odpuščanjem vred dobrotljivo mir podeliš.

Skaži nam milostno, Gospod, svoje neizrekljivo usmiljenje, da nas vseh grehov odvežeš, in kazni, ki jih zanje zaslužimo, rešiš.

O Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostno na molitev svojega ljudstva, ki te ponižno prosi; in odvrni šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

Za svetega očeta.

Vsemogočni večni Bog, usmili se svojega služabnika našega papeža I. in vodi ga v svojem usmiljenju po potu večnega življenja, da bo, kar je tebi prijetno, s tvojo pomočjo želel in z vso močjo izvrševal.

Za škofa.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostljivo na svojega služabnika,

našega škofa I., ki si ga za pastirja naši škofiji postavil, podeli mu, da bo tistim, čez katere je postavljen, z besedo in dejanjem koristil in tako s čredo, ki mu je izročena, dosegel večno življenje.

Za cesarja.

Prosimo, vseomogočni Bog, naj tvoj služabnik, naš cesar I., ki je po tvojem usmiljenju sprejel cesarsko vladarstvo, tudi raste v vseh čednostih, da bo, z njimi lepo ozaljšan, mogel greha se varovati, sovražnike zmagovati in k tebi, ki si pot, resnica in življenje, v milosti dospeti.

Za mir.

O Bog, ki od tebe izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana, in da bodo časi po zatrtém strahu pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni.

Za sveto čistost.

Užgi, Gospod, naša srca z ognjem Svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in z neomadeževanim srcem dopadli.

Za duše v vicaah.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, podeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da usmiljenje, ki so ga vedno želele, s pobožnimi prošnjami dosežejo.

Za božje varstvo in pomoč pri naših dejanjih.

Začni, prosimo, Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in vsa naša dela vselej po tebi začno in po tebi začeta končajo.

Za vse verne kristjane, žive in mrtve.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ nad živimi in mrtvimi in se usmiliš vseh, o katerih veš, da bodo tvoji po

veri in dobrih delih, ponižno te prosimo, naj vsi, za katere smo se namenili moliti, ki še živé ali pa so se že s sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov iz usmiljenja tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. — Amen.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.

O. Amen.

*Oče naš. Češčena Marija. (Trikrat.)
Čast bodi.*

Molitve za vajo srečne smrti.

Priprava na smrt.

Celo naše življenje, dragi mladeniči, mora biti vedna priprava na srečno smrt.

Da pa bo naše življenje res prava priprava na smrt, je potreba, da opravljamo večkrat takozvano *vajo srečne smrti*. Ta obstoji v tem, da določimo en dan v mesecu, vredimo vsa svoja dušna in telesna opravila tako, kakor da bi nam bilo treba v tem dnevu umreti. Najpripravnejši način opraviti to vajo je sledeči: Naj se določi za to prvi petek ali prva nedelja v mesecu. Dan poprej ali na predvečer naj se napravi kako premišljevanje o smrti, ki je morda že prav blizu ter pride lahko kar nenadoma, medtem ko nismo pripravljeni. Premisliti moramo, kako smo preživeli pretekli mesec in pred vsem, če čutimo kaj, kar nam vznemirja vest in dela, da se bojimo takoj prikazati se pred sodnji stol božji. — Drugi dan

pa se opravi sv. izpoved in prejme sveto obhajilo kot popotnica na smrtni postelji.

Ker se pa lahko zgodi, da smo nenadoma poklicani s tega sveta, bodisi vsled nagle smrti, bodisi vsled kake nesreče ali bolezni, tako da ne bi bilo mogoče poklicati duhovnika in prejeti svetih zakramentov, vam svetujem, da obudite tudi izven sv. izpovedi večkrat v življenju popoln kes nad storjenimi grehi in dejanje popolne ljubezni do Boga, kajti oboje, združeno z željo izpovedati se, more zadostovati vedno, a posebno še v zadnjem trenutku, da izbriše kakoršenkoli greh ter nas pripelje v nebesa.

Za srečno zadnjo uro.

(Molitev Benedikta XIII. za milost, da bi ne umrli neprevidene smrti.)

Usmiljeni Jezus, po tvojem krvavem potu in tvoji smrti, te prosimo, reši nas nagle in neprevidene smrti.

Premili Jezus, po tvojem grozovitem bičanju in kronanju, po tvojem križu, po najbridkejšem trpljenju in po tvojem

neskončnem usmiljenju, te ponižno prosim, ne dopusti, da bi umrl nenadne smrti ter se brez sv. zakramentov preselil iz tega življenja.

Preljubeznivi Jezus, moj Gospod in moj Bog, po zasluženju tvojega strašnega trpljenja, po tvoji dragoceni krvi, in po tvojih presvetih ranah, po onih tvojih, moj sladki Jezus, zadnjih besedah, katere si izgovoril na križu: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ in po onem glasnem klicu: „Oče v tvoje roke izročim svojo dušo,“ te prav prisrčno prosim, nikar me še ne kliči s tega sveta!

O moj božji Zveličar, tvoje roke so me ustvarile in izpopolnile; ne zavrzi me torej tako hitro. Daj mi čas in milost pokore. Dodeli mi, da v tvoji milosti sveto umrjem in te tako morem verkomaj ljubiti, hvaliti in poveličevati.

O Gospod Jezus Kristus, vsled onih petih ran, ki ti jih je zadala na križu ljubezen do nas, prihiti pomagat svojim služabnikom, katere si odkupil s svojo presveto krvjo.

Litanije za srečno smrt.

(Odgovarjaj: Usmiljeni Jezus, usmili se me.)

O Jezus, dobrotljivi Bog, Oče usmiljenja, ponižen in skesan se prostrem pred tvojim obličjem in ti priporočim svojo zadnjo uro in kar mi je po njej odločeno.

Ko me bodo oslabele noge opominjale, da se moje življenje bliža koncu, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko moje tresoče in otrple roke ne bodo mogle več držati sv. razpela, ki bo proti volji padlo iz roke na smrtno posteljo, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko bodo moje mrzle in tresoče ustnice zadnjikrat izgovorile tvoje pre-sveto ime, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko se bodo moje vdrte in motne oči obrnile zadnjič nate, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko bodo moja bleda in višnjevalica napolnjevala pričujoče s pomilovanjem in grozo in ko bodo moji od

smrtnega potu mokri lasje ježé se nanznanjali bližajoči se konec, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko se bodo moja ušesa že za vselej zaprla vsakemu človeškemu pogovoru in odprla, da slišijo tvoj glas, ki bo izrekel nepreklicno obsodbo, ki bo določila mojo usodo za celo večnost, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko bo moja domišljija preplašena vsled groznih in strašnih skušnjav in zatopljena v smrtno žalost in ko se bo moja duša vznemirjala ob pogledu na toliko pregreh in vsled strahu pred tvojo pravico bojevala s hudobnim duhom, ki mi bo skušal odvzeti tolažilno upanje na tvoje usmiljenje ter me vreči v obup, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko bo moje od bolečin potrto srce napolnjeno s smrtnim strahom in že utrujeno vsled boja s sovražniki mojega zveličanja, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko se mi bodo utrnile zadnje solze, znamenje bližnjega uničenja, sprejmi jih, o Jezus, v zadoščenje za moje

grehe, da izdihnem kot žrtev pokore, in v tistem groznem trenutku, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko me bodo okoli stoječi in sorodniki pomilovali in zame prosili, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko bom že izgubil zavest in mi bo že izginil izpred oči ves svet: ko se bom v svojem poslednjem boju boril s smrtnimi težavami, o Jezus, sprejmi zadnje utripe mojega srca kot znake vročega hrepenenja, s teboj se združiti, in takrat, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

Ko se bo moja duša ločila za vedno s tega sveta, ter pustila telo blede, mrzlo in brez življenja, sprejmi, o Jezus, uničenje mojega bitja v čast svojemu božjemu veličanstvu, in takrat, — *usmiljeni Jezus, usmili se me!*

In ko se bo moja duša prikazala pred teboj, o večni sodnik, ter prvič zazrla neminljivi blišč tvojega veličanstva, ne izpodi je izpred svojega obličja, o dobri Jezus; sprejmi jo milostno v

svoje naročje, da te bo mogla vekomaj hvaliti in slaviti. — *Usmiljeni Jezus, usmili se me!*

M o l i m o .

O Bog, ki si nas kaznoval s smrtjo in nam prikril uro ločitve, daj, da bom živel pravično in sveto vse dni svojega življenja ter tako zaslužil, da se v tvoji milosti ločim s tega sveta. Po zasluženju našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. — Amen.

Molitev za duše v vicah.

O vseмогоčni Gospod, ki si se iz ljubezni do nas učlovečil, ubožno živel ter pretrpel najbridkejše bolečine in končno umrl na križu, po tolikem zasluženju, ki si nam ga pridobil s svojo presveto krvjo, ozri se milostno na muke, ki jih trpe v vicah one duše, ki so se iz te solzne doline, sicer v tvoji milosti preselile, pa vendar še trpe v ognju, da poplačajo dolg, ki ga še dol-

gujejo tvoji božji pravici. Sprejmi, o neskončno usmiljeni Bog, molitve, ki ti jih ponižno zanje darujem: reši jih temne ječe in pokliči v nebeško slavo! Priporočim ti posebno duše svojih sorodnikov, dušnih in telesnih dobrotnikov, zlasti pa tiste, katerim sem bil morda tudi jaz s svojim slabim zgledom vzrok, da so grešile.

Presveta Devica, usmiljena Mati, tolažnica žalostnih, prosi ti za te duše, da se po tvojih priprošnjah preselijo v nebesa, ki so zanje pripravljena.

V. Tebe torej prosimo, pridi na pomoč svojim služabnikom.

O. Ki si jih odkupil z dragoceno krvjo.

K sv. Jožefu za srečno smrt.

Častitljivi očak sveti Jožef, srečni ženin prečiste Device Marije! Ti, ki si zaslužil biti varuh našega Odrešenika Jezusa Kristusa ter si, nežno objemaje ga, užival nebeško veselje, izprosi mi od Gospoda popolno odpuščenje mojih grehov, milost, da bom mogel posne-

mati tvoje čednosti ter vedno hoditi po poti, ki vodi v nebesa. — Ker si ti imel ob smrtni postelji pri sebi Jezusa in Marijo ter si v njunih naročjih sladko izdihnil blaženo dušo, te prosim, da me varuješ pred dušnimi sovražniki v zadnjem trenutku mojega življenja, tako da potolažen, s sladkim upanjem, da pridem s teboj v posest nebeške slave, izdihnem svojo dušo izgovarjaje presveta imena: *Jezus, Marija, Jožef*. — Amen.

Za naše dobrotnike in tiste osebe, ki so se nam priporočile v molitev: *Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...*

Za tistega med nami, ki bo prvi umrl: *Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...*

Za duše v vicah: *Oče naš... Češčena Marija... Bog jim daj večni mir in pokoj. — In večna luč naj jim sveti! Naj v miru počivajo. — Amen.*

Sveti križev pot **sv. Leonarda Porto - Mavriškega.**

Sveti križev pot je pobožnost, v kateri v duhu spremljamo božjega Odrešenika v njegovem trpljenju, premišljuječ njegovo bridko trpljenje in smrt.

Priprava.

O pridite, stvari,
Kaj, glejte, se godi:
Edini božji Sin
Strašno za nas trpi.

M o l i m o.

Začni, prosimo, Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se po tebi začno in po tebi začeta končajo. — Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Kesanje: Usmiljeni Jezus, ljubim te nad vse, ker si neskončno popoln

in vse ljubezni vreden, iz vsega srca se kesam, da sem te razžalil, o največja dobrota.

N a m e n. Darujem ti ta sveti križev pot v čast tistega — trpljenja polnega pota, po katerem si hodil zame ubogega grešnika. Prejeti želim svete odpustke in moliti na vse tiste namene, za katere so bili podeljeni. O Jezus, sprejmi jih zame in po rokah Marije Device za verne duše v vicah. Daj mi, Gospod, po tem križevem potu doseči v tem življenju tvojo milost, po smrti pa večno zveličanje. — Amen.

Razbičan, zapljuvan
In kronan, zasramovan
Pred sodni stol zdaj gre,
Nedolžen v smrt izdan.

Prva postaja.

Pilat obsodi Jezusa k smrti.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj občudovanja vredno ponižnost nedolžnega Jezusa, ko je poslušal in sprejel

krivično sodbo. Vedi, da so bile hudobije tvojega jezika tiste lažnive priče, ki so preslepile sodnika, da je nedolžnega Jezusa obsodil k smrti. Obrni se torej k svojemu ljubezni polnemu Bogu in vzdihni bolj s srcem kakor z ustmi:

O moj ljubi Jezus, kako neizmerna je tvoja ljubezen! Torej za takó nevredno stvar se ponižaš, da zavoljo nje greš v ječo, sprejmeš vezi in udarce in se daš celo obsoditi k tako sramotni smrti? Oh, to me mora zadeti v srce in ganiti h kesanju nad tolikimi grehi mojega jezika; studijo se mi in bridko jih obžalujem. — Zato bom po vsem tem križevem potu prosil in klical: Moj Jezus, usmiljenje! Moj Jezus, usmiljenje!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Glej, križ mu naložé
 Na ranjene rame;
 Objame ga voljnó
 In nese vseh dolgé.

Druga postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako je dobri Jezus radovoljno objel sveti križ in s kakšno krotkostjo je prenašal udarce in žalitve hudobnega ljudstva, Ti pa ves nepotrpežljiv bežiš pred križem: kar le moreš. Ali ne veš, da brez križa ne prideš v nebesa? Žaluj vendar nad svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu in reci.

Ne tebi, o Jezus, ampak meni se spodobi težki križ, ki so ti ga naložili moji grehi! Ljubi Zveličar, daj mi moč, da bom voljno objel vse križe, ki jih zaslužijo moje velike pregrehe. Daj mi tudi milost, da se ločim s tega sveta v ljubezni do svetega križa; goreč od te ljubezni naj tudi jaz želim kakor tvoja služabnica sveta Terezija: trpeti ali umreti, umreti ali trpeti!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Opešal je v močeh,
Podrè ga križ, naš greh,
Vtopljen v dolge svetá
Leži potrť na tleh.

Tretja postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj, kako Jezus, zavoljo izgube toliko krvi oslavljen, prvič pade pod križem. Glej, kako ga s pestmi bijejo in z nogami sujejo. In vendar potrpežljivi Jezus ne odpre svojih ust, ampak trpi in molči. — Ti si pa že zavoljo lahkkih križev nevoljen, godrnjaš, se pritožuješ in morda celo preklinjaš! Odpovej se vendar svoji nepotrpežljivosti in svojemu napuhu in prosi svojega Gospoda, rekoč:

O preljubeznivi Odrešenik! Glej, pred tvojimi nogami kleči nesrečen grešnik. Kolikokrat in kako hudo sem grešil! O Jezus, podaj mi v pomoč svojo sveto roko. — Pomagaj, da ves čas svojega

življenja več ne padem v smrtni greh
in da si tako zagotovim po smrti večno
zveličanje.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

O žalostni spomin,
Ko Mater sreča Sin,
Bridkosti meč ji gre
Do srca globočin.

Četrta postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kolika bolečina je presunila srce Jezusa in kolika bridkost je zadela srce Matere Marije, ko sta se srečala! „O nehvaležna duša,“ — ti kliče žalostna Mati — „kaj ti je storil moj Sin?“ In v bolečinah te vpraša Jezus: „Kaj ti je storila moja Mati? O zapusti vendar svoj greh, ki je kriv najine bridkosti!“ Grešnik, kaj praviš na to? — Vzdihni iz srca in reci:

O božji Sin Marijin! O presveta
Mati Jezusova! Potrt in skesan klečim

pri vajinih nogah. Zakaj jaz sem kriv vajine žalosti; s svojimi grehi sem brusil meč, ki je ranil vajini srci. Ves osramočen in skesan vaju prosim: Odpustita mi! Usmiljenje, o Jezus, usmiljenje, o Marija! Podelita mi milost, da vaju ne bom žalil nikdar več in da bom s sočutjem premišljeval vajino trpljenje in vajine bolečine.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon, sprejmi križ,
Gospoda — usmili se!

Peta postaja.

**Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ
nositi.**

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, da si ti, kakor ta Simon, ker si preveč vdan sladnostim tega sveta in zato

križa ne nosiš iz ljubezni do Jezusa, ampak le z nevoljo, ker se ga ne moreš ubraniti. Vzdrami že vendar svoje srce in usmili se svojega težko obloženega Gospoda! Sprejmi radovoljno vse težave, ki ti jih pošilja nebeški Oče, in prizadevaj si, ne samo potrpežljivo jih nositi, ampak zanje Bogu tudi hvalo dajati. Moli torej in reci:

O moj preljubeznivi Jezus! Zahvalim te za premnoge prilžnosti, ki mi jih daješ, da bi mogel zate trpeti in zase kaj zaslužiti. O moj Bog, daj mi milost, da bodem vse križe tega življenja potrpežljivo nosil in si s tem pridobil večnih dobrot. Daj, da bom tukaj s teboj žaloval, po smrti pa s teboj v nebesih kraljeval.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

S prtom Veronika
 Obriše Jezusa,
 Zato ji dá spomin
 Obličja svetega.

Šesta postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Glej in premišluj na prtu presveto obličje svojega Zveličarja, in ginjen od ljubezni do njega si prizadevaj, vtisniti si globoko v srce njegovo podobo. Srečen boš, ako boš živel s to podobo v srcu, in nad vse srečen boš, ako boš stopil tudi v večnost. Da boš pa vreden tolike milosti, se obrni k svojemu Gospodu in ga prosi, rekoč:

O moj trpeči Zveličar! Prosim te, vtisni v moje srce podobo svojega svetega obličja, da bom vedno nate mislil, tvoje bridko trpljenje imel pred očmi in obžaloval svoje grehe. O Jezus, zavoljo tebe hočem svojo dušo napolnjevati z bridkostjo, in svoje grešno življenje hočem objokovati do smrti.

Oče naš ... Češčena Marija ...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Slabosti ves prevzet

Zveličar pade spet:

Oh, grehi ga težé,

Ki jih ponavlja svet.

Sedma postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako Jezus, tvoj Gospod in Odrešenik, na zemlji leži, oslavljen od bolečin, teptan od svojih sovražnikov in zasramovan od razdivjanega ljudstva. Pomisli, da ga je ponižala tvoja prevzetnost in vrgel tvoj napuh. — Zapusti vendar svoj greh in z bridkim kesanjem nad svojo preteklostjo skleni, da boš v prihodnje ponižnejši. Reci s skesanim srcem:

O presveti moj Odrešenik! Vidim sicer, da pod težkim križem potrč ležiš na zemlji, vendar te molim in častim, kakor svojega vseмогоčnega Boga. Iz

ljubezni do tebe sklenem zatirati svojo prevzetnost. — Očisti mi srce vseh ošabnih, častiželjnih in samoljubnih misli. Podpiraj me s svojo milostjo, da vse poniževanje sprejemem z voljnim srcem in da tako zaslužim, s teboj povišan biti v nebeškem kraljestvu.

Oče naš ... Češčena Marija ...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Usmiljene žené,
Ne jokajte za me
Le zase in svoj rod
Točite zdaj solzé.

Osma postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako zelo ti je treba žalovati: najprej zavoljo Jezusa, ki toliko zate trpi, in potem še zavoljo sebe, ki si tako nehvaležen, da se hočeš le veseliti in ne nehaš njega žaliti. — Kako moreš ostati še trd,

če premisliš, kaj tvoj Odrešenik zate trpi. — Poglej, kako je Jezus milostljiv do žalostnih žen. Obrni se k njemu tudi ti z zaupanjem in moli s skesanim srcem:

O moj ljubeznivi Zveličar! Zakaj se moje srce ne razjoka od žalosti! Solz prosim, o Jezus, solz žalovanja in sočutja, da dosežem tako usmiljenje, kakor si ga skazal žalujočim ženam. O Gospod, ozri se name z milostnimi očmi, da bom po svoji smrti tudi jaz tebe poln tolažbe mogel videti.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Zveličar omedli,
Pod križem spet leži;
O trdo srce, glej,
Tvoj greh ga žalosti.

Deveta postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, s koliko bolečino Jezus tretjič pade pod križem. Glej, kako Zveličarja, to

krotko in nedolžno jagnje, neusmiljeno su-
jejo in sem ter tja vlačijo. O nesrečni greh,
ki samega Sinu božjega tako grozovito mučiš!
Grešnik, ali ni tvoj ves potrti Jezus vreden
tvojih solz? Reci torej z žalostnim srcem:

Vsemogočni Bog, ki držiš s svojim
prstom nebo in zemljo, kdo te je tako
neusmiljeno vrgel? Oh, to so storile
pregrehe, v katere sem se povračal, in
krivice, ki sem jih ponavljal. Od grehov
ni nehala moja hudobnost, in tako sem
z njimi množil tvoje bolečine. Toda
poglej, o Gospod, zdaj skesan klečim
pri tvojih nogah in s tvojo milostjo
trdno sklenem: Ne bom grešil nikdar
več, moj Bog, nikdar več!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Ko pride na goró,
 Obleko mu vzemó,
 In za dolge svetá
 Še žolča mu dadó.

Deseta postaja.

**Jezusa slečejo in mu ponudijo vina z
 žolčem mešanega.**

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, moja duša, kako Jezusa vsega ranjenega zdaj še slečejo, in kako mu ponudijo grenke pijače. — Poglej, kako Gospod trpi za tvojo nesramežljivost in nezmernost. Ali ga moreš pogledati brez sočutja? Poklekni k nogam svojega tako osramočenega Zveličarja in reci:

O žalostni Jezus, kolik je razloček med teboj in menoj! Ti si ves ranjen, s krvjo oblit in poln grenkosti, jaz pa ves v prijetnosti, ničemuren in poln sladnosti ali vsaj želim tak biti. Oh, jaz nisem na pravi poti! Moj Bog, daj mi milost, da izpremenim svoje življenje in ogreni mi vse posvetne prijetnosti, da bom namesto njih odslej želel, okušati

le bridkosti tvojega trpljenja in da bom tako vreden, uživati kdaj s teboj nebeško veselje.

Oče naš ... Češčena Marija ...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Na križ ga položé,
Razpnó roke, nogé,
In ostri mu žebli
Spet rane naredé.

Enajsta postaja.

Jezusa pribijejo na križ.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj neizrekljive bolečine, ki jih je občutil Jezus, ko so mu na rokah in nogah meso in žile z žebli prebodli. Kako je to, da se tvoje srce ne potopi v žalosti, ko vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno mučijo Zveličarja! Žaluj vsaj zdaj nad svojimi grehi in moli:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! Presuni vendar moje trdo srce s

sveto ljubeznijo do tebe. In ker so moji grehi krivi, da so ostri žebli tvoje roke in noge prebodli ter te pribili na križ, daj mi to milost, da dušna bolečina prebode tudi moje srce in na križ pribije vse moje hude želje. Naj bom v življenju in smrti s teboj križan, v nebesih pa s teboj poveličan.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Na križu Bog visi,
In sveta teče kri:
Za nas umira Bog,
Žalujte vse stvari!

Dvanajsta postaja.

Jezus umrje na križu.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Povzdigni svoje oči in premišluj, kako tvoj Odrešenik na križu visi in umira. Glej, kako smrtno bled je njegov sveti obraz. Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, ki

ga križajo in žaliyo. Skesanemu razbojniku obljubi sveti raj; svojo Mater izroči Janezu in svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu. Slednjič nagne glavo in umrje. — Tako je torej tvoj Odrešenik umrl; umrl na križu zavoljo tebe! O moja duša, glej mrtvo obličje Zveličarjevo in ne hodi proč drugače, kakor le z globokim kesanjem. Objemi sveti križ in vzdihni k Jezusu:

O ljubljeni Zveličar! Spoznal sem, da so moji grehi tebi vzeli življenje. Nisem vreden tvojega usmiljenja, ker sem te križal. Ali, koliko tolažbo čuti moja duša, ko slišim, da na križu moliš tudi za tiste, ki so te križali! Kaj naj torej storim zate, ki si toliko storil zame! Glej, moj Bog, zavoljo tebe odpustim vsem, ki so me kdaj razžalili, in želim dobro vsem ljudem. — Tako upam, da bom srečno umrl v tvoji ljubezni, kakor skesani grešnik, ki je umiral na tvoji desnici in slišal tvoje besede: Danes boš z menoj v raju.

Oče naš ... Češčena Marija ...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

O Mati žalostna,
 Ki ljubiš Jezusa,
 Objemlješ zadnjikrat
 Sinu zdaj mrtvega.

Trinajsta postaja.

**Jezusa snamejo s križa in polože Mariji
 v naročje.**

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako oster je bil meč bolečin, ki je prebodel srce Mariji, ko je vzela v naročje svojega mrtvega Sina. — Ko ga je gledala vsega ranjenega, so se ji ponovile vse bolečine njenega rahločutnega srca. Ali kaj je bil ta meč, ki jo je ranil? Greh je bil, ki je vzel življenje ljubljenu Sinu. Obžaluj torej svoj nesrečni greh, združi svojo žalost s solzami žalostne Matere Marije in reci:

O kraljica mučencev, kdaj bom vreden prav spoznati tvoje bolečine! Kdaj bom vreden, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti! O nebeška Gospa, izprosi mi milost, da bom vedno žaloval zavoljo svojih grehov, ki so tebi prizadeli toliko trpljenja. Naj s teboj tukaj

žalujem in trpim, upam in ljubim, potem
pa v tvojem varstvu umrjem in pridem
v tvojo družbo.

Oče naš ... Češčena Marija ...

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Bridko objokovan,
Je Jezus v grob dejan;
O grešnik, moli ga,
Tvoj greh je zdaj opran.

Štirinajsta postaja.

Jezusa polože v grob.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako so žalovali in jokali
sveti Janez, Marija Magdalena in vsi prija-
telji Jezusovi, ko je bilo njegovo telo v grob
položeno. Najbolj pa premišluj, kako neuto-
lažljivo bridkost je čutilo srce Matere Go-
spodove, ko je videla, da nima več ljubega
Sina. — Ko v duhu gledaš njene solze, se
moraš pač sramovati, da si med svetim kri-
ževim potom kazal tako malo sočutja. Vzdrami
se vsaj zdaj pri zadnji postaji! Poljubi spo-

štljivo kamen svetega groba, položi v duhu vanj svoje srce in v bridki žalosti moli k svojemu Gospodu:

O usmiljeni Jezus, ki si hotel iz ljubezni do mene sprejeti tolike bolečine križevega pota, molim te v grobu ležečega. Po zasluženju svojega trpljenja mi podeli milost, da prejmem za popotnico v večnost — tvoje presveto Rešnje Telo; moje zadnje besede naj bodo: Jezus, Marija, Jožef; in naj bo, kakor tvoj, tudi moj zadnji vzdihljaj: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo.“ Z živo vero, trdnim upanjem in gorečo ljubeznijo naj s teboj in za tebe umrjem, da pridem s teboj uživati veselje od vekomaj do vekomaj.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Sklep.

O Jezus, hvali naj
Ves svet te vekomaj,
Po svojem križu nam
Podeli sveti raj.

M o l i m o.

O Bog, ki si z drago krvjo svojega edinorojenega Sinú hotel posvetiti križ v znamenje življenja, prosimo te, daj, da se bodo vsi, ki se vesele povelečanja svetega križa, veselili povsod tudi tvojega varstva. — Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Popolni odpustek za smrtno uro.

(Kdor po izpovedi in svetem obhajilu katerikoli dan v življenju moli naslednjo molitev, vnet ljubezni do Boga, prejme v smrtni uri popolni odpustek. — Pij X. 9. marca 1904.)

Gospod, moj Bog, iz tvoje roke sprejem že zdaj vdano in radovoljno kakršnokoli smrt z vsemi njenimi stiskami, mukami in bolečinami, kakor bo tebi všeč.

K Svetemu Duhu.

Veni, Sancte Spiritus.

1. Pridi, Sveti Duh, — in pošlji iz nebes — žarek svoje luči.

2. Pridi, oče ubogih, — pridi, delivec darov, — pridi, luč naših src.

3. O najboljši tolažnik, — sladki gost duši, — sladko krepilo.

4. V delu počitek, — v vročini hladilo, — v joku tolažba!

5. O preblazena luč, — napolni srca — svojih vernih!

1. Veni, Sancte Spiritus, — et emitte cóelitus — lucis tuae radium.

2. Veni, pater páuperum, — veni, dator múnierum, — veni lumen córdium.

3. Consolátor óptime, — dulcís hospes ánimae, — dulce refrigerium.

4. In labóre requies, — in aestu temperies — in fletu solatium!

5. O lux beatissima, — reple cordis intima — tuórum fidélium.

6. Brez tvoje božje moči — nič ni v človeku, — nič ni neškodljivo.

7. Operi, kar je omadeževano, — namoči, kar je suho, — ozdravi, kar je ranjeno!

8. Upogni, kar je trdo, — ogrej, kar je mrzlo, — vodi, kar je zašlo!

9. Daj svojim vernim, — ki v tebe zapajo, — sedem svetih darov!

10. Daj plačilo čednosti, — daj izid zveličanja, — daj večno radost! Amen.

Ÿ. Pošlji svojega Duha, in prerojeni bomo.

R. In prenovil boš obličje zemlje.

Molimo. — O Bog, ki si srca vernih po razsvetljenju Svetega Duha učil, daj nam, da bomo v

6. Sine tuo númine — nihil est in hómine — nihil est innóxiúm.

7. Lava, quod est sórdidum, — riga, quod est áridum, — sana, quod est sáucium!

8. Flecte, quod est rígidum, — fove, quod est frígidum, — rege, quod est dévium!

9. Da tuis fidélibus, — in te confidéntibus — sacrum septenárium!

10. Da virtútis méritum, — da salútis éxitum, — da perénne gáudium! Amen.

Ÿ. Emítte Spíritum túum, et creabúntur.

R. Et renovabis faciém térrae.

Oremus. — Deus qui córda fidélium Sancti Spíritus illustratione docuísti; da nobis, in eódem

istem Duhu spoznali,
kaj je prav, in se
vedno veselili njego-
ve tolažbe. Po Kri-
stusu, Gospodu na-
šem. — Amen.

Spiritu recta sápere
et de éius semper
consolatióne gaudé-
re. Per Christum, Do-
minum nostrum. —
Amen.

Veni, Creator Spiritus.

Veni, Creator Spiritus
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quae tu creasti pectora.

Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, caritas
Et spiritalis unctio.

Tu septiformis munere,
Digitus paternae dexteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis,
Virtute firmans perpeti.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus;
Ductore sic te praevio,
Vitemus omne noxium.

Per te sciamus, da, Patrem,
Noscamus atque Filium,
Teque utriusque Spiritum,
Credamus omni tempore.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

Za razne priložnosti.

Ave, maris stella.

1. Zdrava, morska
zvezda, — Mila božja
Mati — Ter vselej
devica, — Raj odpri
nam zlati!

2. Boljša druga
EVA, — Daj nam
sreče prave, — Ker
spremenil angel — Je
ime ti v AVĖ!

3. Steri grehov
spone, — Pelji nas
k svetlobi, — Vsega
zla nas varuj, — Vseh
dobrot nam dobi!

4. Skaži se nam
mater! — Prošnje Sin
tvoj zemlji, — Ki za
naš greh rojen — Bil
je tvoj na zemlji!

5. O Devica prva,
— Vselej najbolj mila,
— Ti nas boš rešila,
— Čistost podelila!

6. Daj življenje
sveto, — Varno pot
dodeli, — Jezusa naj

1. Ave, maris stella.
— Dei Mater alma —
Atque semper virgo
— Felix coeli porta.

2. Sumens illud
Ave — Gabrielis ore,
— Funda nos in pace
— Mutans Evae no-
men.

3. Solve vincla
reis, — Profer lumen
coecis — Mala nostra
pelle, — Bona cuncta.
posce.

4. Monstra te esse
matrem — Sumat per
te preces, — Qui pro
nobis natus, — Tulit
esse tuus.

5. Virgo singularis,
— Inter omnes mitis
— Nos culpis solutos
— Mites fac et castos.

6. Vitam praesta
puram — Iter para
tutum — Ut videntes

večno — Gledamo Jesum — Semper col-
veseli! laetemur

7. Sit laus Deo Patri
— Summo Christo de-
cus — Spiritui Sancto
— Tribus honor unus.
— Amen.

Magnificat.

Moja duša, poveljuje
Gospoda.

In moj duh se raduje
— v Bogu, mojem
Zveličarju.

Ker se je ozrl na
nizkost svoje dekle.
— Zakaj glej, od-
slej me bodo bla-
grovali vsi rodovi.

Zakaj velike reči mi
je storil On, ki je
mogočen: — in či-
gar ime je sveto.

In njegovo usmiljenje
traja od roda do
roda njim, ki se ga
boje.

Moč je izkazal s svo-
jo roko — razkropil
je napuhnjene v mi-
sli njih srca.

Magnificat — anima
mea Dominum.

Et exultavit spiritus
meus — in Deo
salutari meo.

Quia respexit humi-
litem ancillae su-
ae — ecce enim
ex hoc beatam me
dicent omnes gene-
rationes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est —
et sanctum nomen
eius.

Et misericordia eius
a progenie in pro-
genies — timentibus
eum.

Fecit potentiam in
brachio suo — Di-
spersit superbos
mente cordis tui.

Mogočne je pahnil s prestola — in povišal je ponižne.

Lačne je napolnil z dobrotami — in bogate je pustil prazne.

Sprejel je Izraela, služabnika svojega — in se je spomnil svojega usmiljenja.

Kakor je obljubil našim očetom — Abrahamu in njegovemu zarodu vekomaj.

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej — in vekomaj. Amen.

Deposuit potentes de sede — et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis — et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum — recordatus misericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros. — Abraham et semini eius in saecula.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

Zahvalna himna.

1. Tebe Boga hvalimo — tebe Gospoda poveljučujemo.

2. Tebe večnega Očeta, — časti vsa zemlja.

1. Te Deum laudamus* te Dóminum confitémur

2. Te aetérnum Patrem — omnis terra venerátur.

3. Tebi vsi angeli
— tebi nebesa in vse
oblasti,

4. Tebi kerubi in
serafi — neprene-
homa prepevajo:

5. Svet — Svet —
Svet si ti, o Gospod,
Bog vojnih čet.

6. Polna so ne-
besa in zemlja — ve-
ličastva tvoje slave.

7. Tebe apostolov
— preslavni zbor,

8. Tebe prerokov
— hvalevredno število,

9. Tebe mučencev
— hvali sijajna voj-
ska.

10. Tebe po širni
zemlji — spoznava
sveta Cerkev.

11. Očeta — ne-
skončnegaveličastva,

12. Častitega tvo-
jega Sina, — pravega
in edinega,

13. Svetega tudi
— Duha tolažnika.

14. Ti Kristus, —
si kralj veličastva.

3. Tibi omnes án-
geli — tibi coeli et
univérssae potestátes,

4. Tibi Chérubim et
Séraphim — incessá-
bili voce proclámant:

5. Sanctus — San-
ctus — Sanctus Dó-
minus Deus Sabaoth.

6. Pleni sunt coeli
et terra — maiestátis
glóriæ tuæ.

7. Te gloriósus —
apostolórum chorus.

8. Te prophetárum
— laudábilis númerus.

9. Te mártýrum
candidátus — laudat
exércitus.

10. Te per orbem
terrárum — sancta
confitétur Ecclésia.

11. Patrem — im-
ménsæ maiestátis.

12. Venerándum
tuum Verum — et
únicum Fílium.

13. Sanctum quo-
que — Paráclitum
Spíritum.

14. Tu rex glóriæ
— Christe.

15. Ti si Očetov
— večni Sin.

16. Ti se nisi branil učlovečenja v telesu Device, — da si odrešil človeka.

17. Ti si premagal želo smrti — in vernim odprl vrata nebeška.

18. Ti sediš na desnici božji, — v slavi Očetovi.

19. Kot sodnik imaš priti, — to verujemo.

20. Tebe torej prosimo, pridi na pomoč svojim služabnikom — **ki si jih odkupil z dragoceno krvjo.**

21. Daj, da bomo v večni slavi — prištetí tvojim svetim.

22. Zveličaj svoje ljudstvo, Gospod, — in blagoslovi svojo lastnino.

23. In vladaj jih, — in poveličuj jih na veke.

15. Tu Patris — sempiternus es Filius.

16. Tu ad liberandum suscepturus hominem — non horruisti Virginis uterum.

17. Tu devicto mortis aculeo — aperuisti credentibus regna coelorum.

18. Tu ad dexteram Dei sedes — in gloria Patris.

19. Iudex crederis — esse venturus.

20. Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni — **quos pretioso sanguine redemisti.**

21. Aeterna fac cum sanctis tuis — in gloria numerari.

22. Salvum fac populum tuum Domine — et benedic haereditati tuae.

23. Et rege eos — et extolle illos usque in aeternum.

24. Dan na dan — tebe slavimo.

25. In hvalimo tvoje ime vekomaj — in od vekomaj do vekomaj.

26. Blagovoli, Gospod, ta dan — brez greha nas ohraniti.

27. Usmili se nas, Gospod, — usmili se nas.

28. Tvoje usmiljenje, Gospod, bodi nad nami, — kakor smo zaupali v tebe.

29. V tebe, Gospod, sem zaupal — ne bom osramočen vekomaj.

Ÿ. Slavimo Očeta in Sina s Svetim Duhom.

R. Hvalimo in po-
višujmo ga vekomaj.

Ÿ. Slavljén bodi, Gospod Bog, na ne-
beški višavi.

24. Per singulos dies — benedicimus te.

25. Et laudamus nomen tuum in saeculum — et in saeculum saeculi.

26. Dignare, Domine, die isto — sine peccato nos custodire.

27. Miserere nostri, Domine — miserere nostri.

28. Fiat misericordia tua Domine super nos — quemadmodum speravimus in te.

29. In te Domine speravi — non confundar in aeternum.

Ÿ. Benedicamus Patrem et Filium cum Sancto Spiritu.

R. Laudemus et superexaltemus eum in saecula.

Ÿ. Benedictus es, Domine, in firmamento coeli.

B. In hvalevreden
in častit in poviševan
vekomaj.

Ÿ. Gospod, usliši
mojo molitev.

B. In moje kli-
canje naj pride k tebi.

Ÿ. Gospod z vami.

B. In s tvojim du-
hom.

Molimo. O Bog,
čigar usmiljenju ni
števila in čigar do-
brotljivosti je neskon-
čen zaklad: tvojemu
premilostljivemu ve-
ličastvu se zahvalimo
za podeljene darove,
in vedno prosimo
tvojo usmiljenost, ne
zapusti njih, ki jim na
njihove prošnje pode-
ljuješ, česar želé, tem-
več pripravi jih za pri-
hodnje plačilo. Po Kri-
stusu, Gospodu našem

B. Amen.

Ÿ. Božja pomoč
ostani vedno pri nas.

B. Amen.

R. Et laudábilis et
gloriósus et super-
exaltatus in saécula.

Ÿ. Dómine, exáudi
oratiónem meam.

R. Et clamor meus
ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobís-
cum.

R. Et cum spíritu
tuo.

Ó r é m u s. Deus,
cuius misericórdiae
non est numerus et
bonitatis infínitus est
thesáurus: piíssimae
majestáti tuae, pro
collátis donis grátias
ágimus, tuam semper
cleméntiam exorán-
tes; ut, qui petén-
tibus postulata con-
cedis, eosdem non
deserens ad praemia
futúra dispónas. Per
Christum Dóminum
nostrum.

R. Amen.

Ÿ. Divínium auxí-
lium máneat semper
nobíscum.

R. Amen.

Miserere mei Deus.

Psalm 50.

Usmili se me, o Bog, po svojem velikem usmiljenju.

In po obilih svojih milostih izbriši mojo pregreho.

Operi me čimdalje bolj moje pregrehe — in hudobije moje me očisti.

Saj spoznam svojo krivico — in moj greh je vedno pred menoj.

Tebi samemu sem grešil in hudo storil pred teboj — da se izkažeš pravičnega v svojih besedah, in zmagaš, kadar te sodijo.

Zakaj glej, v hudobiji sem spočet — in v grehih me je spočela mati moja.

Miserere mei Deus — secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum — dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea — et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco — et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi et malum coram te feci — ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas, cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum — et in peccatis concepit me mater mea.

Glej, saj resnico ljubiš — Kar je neznano in skrivno v tvoji modrosti, si mi razodel.

Poškropi me s hizopom, in očiščen bom; — umij me in bolj bom bel kakor sneg.

Daj mi slišati veselje in radost — in strte kosti bodo od veselja poskakovale.

Obrni svoj obraz proč od mojih grehov; in vse moje hudobije izbriši.

Čisto srce vstvari v meni, o Bog; — in pravega duha ponovi v mojem osrčju.

Ne zavrzi me izpred svojega obličja; — in svojega Svetega Duha ne vzemi od mene.

Povrni mi veselje svojega zveličanja; — in z močnim duhom me potrdi.

Ecce enim veritatem dilexisti — incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor — lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam — et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis — et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus — et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne proicias me a facie tua — et Spiritum Sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui — et spiritu principali confirma me.

Hudobneže bom učil tvoja pota — in brezbožniki se k tebi povrnejo.

Reši me dolgov krvi, o Bog, Bog mojega zveličanja, — in moj jezik bo z veseljem hvalil tvojo pravičnost.

Gospod, odpri moje ustnice; — in moja usta bodo oznanjala tvojo hvalo.

Zakaj ako bi bil hotel daritev, bi ti jo bil pač opravil; toda nad žgavnimi darovi nimaš veselja.

Daritev Bogu je potrt duh; — skesanega in ponižnega srca, o Bog, ne zavreš.

Stori milost, o Gospod, Sijonu v svoji dobri volji; — da se sezidajo jeruzalemski zidovi.

Tedaj boš sprejemal daritev pravičnosti, darila in žgavne

Docebo iniquos vias tuas — et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae — et exsultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine, labia mea aperies — et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique — holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus — cor contritum et humiliatum Deus, non despicies.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion — ut aedificentur mur Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holo-

darove; — tedaj bodo pokladali teleta na tvoj oltar.

Slava Očetu in Sinu — in Svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

causta — tunc imponent super altare tuum vitulos.

Gloria Patri et Filio — et Spiritui Sancto:

Sicut erat in principio et nunc et semper — et in saecula saeculorum. Amen.

Božična devetdnevna.

Pevci pojejo: Regem ventúrum Dóminum, veníte, adorémus.

Zbor ponavlja: Régem ventúrum Dóminum, veníte, adorémus.

Pevci: Jucundáre, filia Sion, et exúlta satis, filia Jerúsalem. Ecce Dóminus véniet, et erit in die illa lux magna, et stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel; quia véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem.

Zbor poje: Regem ventúrum Dóminum, veníte, adorémus.

Pevci: Ecce véniet Deus et Homo de domo David sedére in trono, et vidébitis, et gaudebit cor vestrum.

Zbor: Regem ventúrum Dóminum, venite, adorémus.

Pevci: Ecce véniet Dóminus protéctor noster, Sanctus Israel, corónam regni hábens in cápite suo: et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad téminos orbis terrárum.

Zbor: Regem ventúrum Dóminum itd.

Pevci: Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus, oriétur in diébus eius justítia et abundántia pacis, et adorábunt eum ómnes Reges terrae, ómnes gentes sérvient ei.

Zbor: Regem ventúrum Dóminum itd.

Pevci: Nascetur nobis párvulus, et vocábitur Deus fortis; ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit; cujus potéstas super húmerum eius.

Zbor: Bétlehem, Civitas Dei súmmi, ex te éxiet Dominátor Israél; et egréssus eius sicut a princípío diérum aeternitátis, et magnificábitur in médio univérsae terrae, et pax erit in terra nostra dum vénerit.

Zbor: Regem ventúrum Dóminum itd.

Dne 24. decembra pevci pristavijo:

Crástina die delébitur iniquitas terrae, et regnábit super nos Salvátor mundi.

Zbor: Regem ventúrum Dóminum. itd.

Pevci: Regem ventúrum Dóminum.

Zbor: Veníte adorémus.

Pevci in zbor skupaj: Laeténtur coeli, et
exúltet terra — jubiláte montes laudem.

Erúmpant montes jucunditátem* et colles
justítiam,

Quia Dóminus noster véniet — et páuperum
suórum miserebitur.

Roráte cóeli, désuper, et nubes pluant ju-
stum; — aperiátur terra, et gérminet Salva-
tórem.

Meménto nostri, Dómine — et vísita nos in
salutári tuo.

Osténde nobis, Domine, misericórdiam tuam
— et salutare tuum da nobis.

Emítte Agnum, Dómine, dominatórem terrae
— de petra desérti ad montem filiae Sion.

Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtú-
tum — osténde fáciem tuam et salvi érimus.

Veni Dómine visitáre nos in pace — ut lae-
témur coram te corde perfécto.

Ut cognoscámus, Dómine, in terra viam tuam
— in ómnibus géntibus salutáre tuum,

Excita, Dómine, poténtiam tuam et veni —
ut salvos fácias nos.

Veni, Dómine, et noli tardáre — reláxa faci-
nora plebi tuae.

Utinam dirúmperes coelos, et descénderes;
— a fácie tua montes deflúerent.

Veni, et osténde nobis fáciem tuam, Dómine
— qui sedes super Chérubim.

Glória Patri et Fílio — et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío et nunc et sémper et
in saécula saéculórum. Amen.

Duhovnik pri oltarju :

Praecúrsor pro nobis ingréditur Agnus
sine mácula secúndum órđinem Melchisedech,
Póntifex factus in aetérnum, et in sáeculum
sáeculi. Ipse est Rex justitiae cuius generátio
non habet finem.

Deo grátias.

Himna.

En clara vox redárguit — Obscúra quae-
que pérsonans. — Procul fugéntur sómnia,
— Ab alto Jesus promicat.

*

En Agnus ad nos míttitur — Laxáre
gratis debitum — Omnes simul cum lácrimis
— Precémur indulgéntiam.

*

Beátus áuctor saéculi, — Servile corpus
induit : Ut carne carnem liberans — Ne pér-
deret quos cóndidit.

*

Castae Paréntis viscera — Caeléstis ín-
trat grátia : — Venter puéllae bájulat — Se-
créta, quae non nóverat.

*

Domus pudíci pectoris — Templum re-
pénte fit Dei — Intácta nésciens virum —
Concépit alvo Filium.

*

Deo Patri sit glória — Eiusque soli Filio
— Cum Spíritu Paraclito — In saeculorum
saecula. — Amen.

*Pred in po „Magnificat“ pevci pojejo eno sle-
dečih antifon.*

16. decemb. Ecce véniet Rex Dóminus terrae
et ipse áuferet jugum captivitátis nostrae.
— Magnificat — stran 258.

17. O Sapiéntia, quae ex ore Altíssimi pro-
diísti, attingens a fíne usque ad finem,
fórtiter, suavitérque dispónes ómnia. —
Magnificat — stran 258.

18. O Adónai et dux domus Israel, qui
Móysi in igne flammae rubi appáruisti, et ei
in Sinai legem dedísti, veni ad redimén-
dum nos in bráchio exténto. — Magnificat
— stran 258.

19. O Radix Jesse, qui stas in signum popu-
lórum, super quem continébunt Reges os
suum, quem gentes deprecabúntur: veni
ad liberándum nos; jam noli tardáre. —
Magnificat — stran 258.

20. O Clavis David et sceptrum domus Israel,
qui áperis, et nemo cláudit: cláudis et
nemo áperit: veni, et éduc vinctum de
domo cárceris, sedéntem in ténebris et in
umbra mortis. — Magnificat — stran 258.

21. O Oriens, splendor lucis aetérnae et sol
justítiae: veni, et ilúmina sedéntes in té-
nebris, et in umbra mortis. — Magnificat
— stran 258.

22. O rex géntium et desiderátus eárum, lapisque anguláris, qui facis útraque unum: veni, et salva hóminem, quem de limo formásti. — Magnificat — stran 258.

23. O Emmánuel Rex et Légifer noster, expectátio géntium et Salvátor eorum, veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster. Magnificat — stran 258.

24. Cum ortus fuerit sol de coelo, vidébitis Regem Regum procedéntem a Patre tamquam sponsum de thálamo suo. — Magnificat — stran 258.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

O r e m u s.

Festína, quaésumus, Domine, ne tardáveris et auxilium nobis supérnae virtútis impénde: ut advéntus tui consolatióibus sublevéntur, qui in tua pietáte confidunt. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómmia saécula saeculórum. — Amen.

Služba mašnega strežnika.

Nekaj opominov strežnikom pri sv. maši.

1. Priporoča se snaga na celem telesu, osobito na rokah.

2. Vesti se je treba lepo, ter biti zbranega duha.

3. Izgovarjajte razločno in pobožno vse besede.

4. Priklonite se z enim kolenom do tal vselej, kadar greste mimo oltarja, kjer se hrani Najsvetejše. Priklonite se samo z glavo globoko, ako je na oltarju samo križ, a ne Najsvetejše v tabernaklju.

5. Mašna knjiga se položi na stojalce ali blazinico tako, da je odprtina knjige obrnjena proti tabernaklju.

6. Pri prenašanju mašne knjige naj se pazi, da se ne polaga prstov na liste odprte knjige ter se ne obrača hrbta mašniku.

7. Kadar mašnik moli Vero (Credo) ter pride do besed: Et incarnatus est — naj se strežnik globoko priklone, duhovnik pa poklekne na eno koleno.

8. Kolikor mogoče naj se drže vrčki z vinom in vodo pri umivanju in oplaknjenju rok vedno nad oltarno mizo.

9. Ako pusti mašnik na koncu maše odprto mašno knjigo, naj se takoj po besedah: *Ite missa est (Deo gratias)* — prenese na evangelijsko stran. Ko je končan evangelij ter zapre mašnik knjigo, naj se ista zopet prenese na prejšnje mesto, na listno stran oltarja.

10. Pri besedah: *Sequentia ali Initium sancti Evangelii* se napravi s palcem desne roke na čelu, na ustih in prsih znamenje sv. križa.

11. Pri besedah: *Et Verbum caro factum est*, naj se poklekne z enim kolenom obenem z mašnikom. Tako tudi vselej, kadar se mašnik prikloni na eno koleno in strežnik stoji.

12. Prizadevati si je treba, da se dobro umejo besede ter opravljajo z natančnostjo vsi obredi svete maše, ter se tako pridobi nebeški blagoslov.

„Spolnuj zapovedi in obrede Gospodove, katere sem ti danes oznanil“ — pravi Mojzes v zadnji svoji knjigi; „če pa ne boš poslušal glasu svojega Boga, bode prišlo nad te vse prokletstvo.“

Začetek sv. maše.

Mašnik. — *Introibo ad altáre Déi.*

Strežnik. — *Ad Déum, qui laetíficat juvenútém méam.*

M. — Iúdica me Deus et discérne cáusam méam de gente non sáncta, ab hómine iníquo et dolóso érue me.

S. — Quia tu es Déus, fortitúdo mea, quare me repulisti et quare trístis in-cédo, dum afflígit me inimícus?

M. — Emítte lucem tuam et veritátem túam; ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

S. — Et introibo ad altáre Dei ad Deum qui laetificat juventútem méam.

M. — Confitébor tibi in cíthara Deus, Deus meus; quare trístis es ánima mea, et quare contúrbas me?

S. — Spéra in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; salutáre vultus mei et Déus méus.

M. — Glória Patri et Fílio et Spiritui Sáncto.

S. — Sicut érat in princípío et nunc et sémper et in saécula saeculórum. — Amen.

M. — Introibo ad Altáre Dei.

S. — Ad Déum qui laetificat juventútem méam.

M. — Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

S. — Qui fecit coelum et terram.

M. — Confíteor Deo omnipotenti.....
orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

S. — Misereátur tui omnipotens Deus,
et dimíssis peccátis tuis perdúcat te
ad vitam aetérnam.

M. — Amen.

S. — Confíteor Deo omnipoténti, Beátae Mariae, semper Vírgini, Beáto Michaéli Archángelo, Beáto Joánni Baptístae, Sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus sanctis et tibi, Pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. — Ideo precor Beátam Mariám semper Vírginem, Beátum Michaëlem Archángelum, Beátum Joánnem Baptístam, Sanctos Apósto-

los Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, Pater, orare pro me ad Dóminum Deum nostrum.

M. — Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimíssis peccátis vestris perducát vos ad vitam aetérnam.

S. — Amen.

M. — Indulgéntiam, absolutiónem et remissionem peccatórum vestrórum tribuat vobis omnipotens et miséricors Dóminus.

S. — Amen.

M. — Deus, Tu convérsus vivificábis nos.

S. — Et plebs tua laetábitur in te.

M. — Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.

S. — Et salutáre túum da nobis.

M. — Dómine exáudi oratióem meam.

S. — Et clámor meus ad te véniat.

M. — Dóminus vobíscum.

S. — Et cum spíritu túo.

Vhod — Kirie — Gloria.

M. — Kýrie eléison.

S. — Kýrie eléison.

M. — Kýrie eléison.

S. — Christe, eléison.

M. — Christe, eléison.

S. — Christe, eléison.

M. — Kýrie eléison.

S. — Kýrie eléison.

M. — Kýrie eléison.

M. — Dóminus vobíscum.

S. — Et cum spírítu tuo.

M. — (Na koncu molitev) ... per ómnia
sáecula saeculórum.

S. — Amen.

S. — (Na koncu prebranega lista) Deo
grátias.

Evangelij.

M. — Dóminus vobíscum.

S. — Et cum spírítu tuo.

M. — Sequentia sancti evangelii se-
cundum etc.

S. — Glória tibi Dómine.

S. — (Na koncu sv. evangelija): Láus
tibi Christe.

Darovanje.

M. — Dóminus vobíscum.

S. — Et cum spírítu tuo.

M. — ... Orate fratres ...

S. — Suscípiat Dóminus sacrificium de
mánibus tuis, ad laudem et glóriam
nóminis sui, ad utilitátem quoque no-
stram, totiúsque Ecclésiae suae sanctae.

Sanctus.

M. — Per ómnia saécula saeculórum.

S. — Amen.

M. — Dóminus vobíscum.

S. — Et cum spírítu tuo.

M. — Sursum corda.

S. — Habémus ad Dóminum.

M. — Gratias agámus Dómino Deo
nostro.

S. — Dignum et justum est.

Po povzdigovanju.

M. — Per ómnia saécula saeculórum.

S. — Amen.

M. — ... Pater noster ... et ne nos
indúcas in tentatiónem.

S. — Sed libera nos a malo.

M. — Per ómnia saécula saeculórum.

S. — Amen.

M. — Pax Dómini sit semper vobíscum.

S. — Et cum spírítu tuo.

Po zaužívanju.

M. — Dóminus vobíscum.

S. — Et cum spírítu tuo.

M. — (Na koncu molitev) . . . per ómnia saécula saeculórum.

S. — Amen.

M. — Dóminus vobíscum.

S. — Et cum spírítu tuo.

M. — Ite missa est — ali — Benedicá-mus Dómino,

S. — Deo grátias.

Velikonočni teden.

M. — Ite missa est, alleluja, alleluja.

S. — Deo grátias, allelúja, allelúja.

Pri črnih mašah.

M. — Requiéscant in pace.

S. — Amen.

M. — . . . Benedícat vos omnípotens Deus, Pater et Filius et Spíritus Sanctus.

S. — Amen.

M. — Dominus vobiscum.

S. — Et cum spíritu tuo.

M. — Inítium Sancti evangéliei secúndum Joánnem.

S. — Glória tibi Dómine.

S. — (Na koncu sv. evangelijs): Deo grátias.

Dostavek.

Če je sv. obhajilo za vernike:

S. — Confíteor Deo omnípoténti itd.

M. — Misereátur vestri itd.

S. — Amen.

M. — Indulgéntiam absolutiónem itd.

S. — Amen.

Po končanem sv. obhajilu.

M. — O sacrum convívium itd.

M. — Panem de coelo praestitisti eis.

S. — Omne delectaméntum in se habéntem. (*O velikonočnem času se pristavlja: Alleluja.*)

M. — Dómine, exáudi oratiónem meam.

S. — Et clamor meus ad te véniat.

M. — Dominus vobíscum.

S. — Et cum spírítu tuo.

M. — Oremus . . . itd. — per omnia saecula saeculórum.

S. — Amen.

Tretji del.

Pesmi.

I. Mašne pesmi.

Pred Bogom.

Vstop.

Pred Bogom pokleknimo, — Povzdignimo
srce, — V nebesa zdaj pošljimo — Vse misli
in želje. — Ta dar presvete maše — Sprejmi
od nás, o Bog, — Naj zbriše grehe naše, —
Naj varje nas nadlog.

Slava.

Bogu v višavi hvala, — Na zemlji mir
ljudem! — Nebesa so poslala — Rešenje vsem
stvarem. — Ti sam, Gospod presveti, — Dolge
si nase vzel, — V ljubezni večno vneti —
Si smrti nas otel.

Evangelij.

Bog sam nam oznanjuje — Življenja
srečno pot, — Temoto razsvetljuje, — Nas
varje grešnih zmot. — Kristjanje, poslušajmo,
— Kaj Jezus nas uči, — Po njem se vsi
ravnajmo, — Da raj nam dodeli.

Vera.

To verjem, Bog nebeški, — Da ti si
stvarnik moj, — Da rešil rod človeški — Je
Sin edini tvoj. — V nas Sveti Duh prebiva,
— Od Jezusa poslan, — Darí njegove — uživa
— Na zemlji vsak kristjan.

Darovanje.

1.

Sprejmi, Bog, Oče večni, — Od nas pre-
čisti dar, — Ki grešniki nesrečni, — Ga damo
na oltar. — Naj grehe vse izmije, — Ki dušo
nam težé, — Naj milost tvojo vlije — V
očiščeno srce.

2.

V ponižnosti pošljimo — Ta sveti dar
v nebo, — Gospodu se — izročimo, — Prosimo
ga srčno: — Naj bo mu v počesčenje, —
V zahvalo in spomin, — Da je za nas živ-
ljenje — Dal večni božji Sin.

Svet.

Svet, svet, svet, Bog nebeški! — Nad
vsem imaš oblast, — Ves svet in rod človeški

— Ti daje hvalo, čast. — Naj vedno bode hvaljen, — Češčen, poviševan, — Ki bil je z grehom žaljen, — Za spravo v smrt izdan.

O angelci, hitite.

Po povzdigovanju.

O angelci, hitite, — In pridite iz nebes; — Presveti kruh molite, — Ki je naš Bog zares. — Čutilom si telesa — Sam Jezus tukaj skrit, — Naj pridemo v nebesa, — Te gledat in častit.

Zauživanje.

1.

Moj Jezus, tebe užiti — Iz srca hrepelim, — Bojim se k tebi priti, — Ker tolikrat grešim. — Odpusti grehe moje, — Zedini se z menoj, — V srce me sprejmi svoje, — Da bodem vedno tvoj.

2.

O Jezus, pridi, pridi, — Preženi grehov noč, — Naj duša moja vidi — Ljubezni tvoje moč. — Ostani vedno v meni, — V slabosti me krepčaj, — Z menoj se trdno skleni, — Svoj sladki mir mi daj.

Konec.

Daritev smo končali, — Odpeli čast Bogu, — Očetu darovali — Edinega Sinu. — Dodeli živim spravo, — Mir večni mrtvim daj; Daj v raju tvojo slavo — Nam zreti vekomaj!

O Bog v nebeški slavi.

(Na čast Srcu Jezusovemu.)

Vstop.

O Bog v nebeški slavi, — Usmiljen si
stvarem; — Kdor v tebe up svoj stavi, —
Ljub tvojim je očem. — Saj nočeš nas zavreči
— Iz svojega Srca, — Ki vabiš k svoji sreči
— Vse narode sveta.

Slava.

Prelepo na višavi — Spev rajski se glasi:
— Očeta v večni slavi — Časté naj vse stvari!
— Višava naj odmeva, — Doni naj zemlje
krog, — In srce vsako peva — Naj tebi,
sveti Bog!

Evangelij.

Veselo oznanilo — Nam hrani križa les,
— Ki je na njem odbilo — Srce Sinu iz
nebes. — Iz Srca je izlila — Se Rešnja Kri
z vodó, — Pregrehe je izmila, — Očistila
zemljó.

Vera.

Bog, vérujem resnico, — Ki jo razkrivaš
ti, — In ljubim vso pravico, — Ki jo tvoj Sin
uči. — O, naj na pravi poti — Le tebi zvest
živim, — Da greh me kdaj ne zmoti — In
tebe ne zgubim!

Darovanje.

1.

O hvali, duša moja, — Gospoda vseh stvari, — In naj ljubezen tvoja — Na veke ga slavi! — Pri njem le je veselje, — Ki poln je vseh dobrot, — Le k njemu dvigaj želje, — Ki src je vseh Gospod.

2.

Dar čisti svete maše — V nebo pošiljamo, — Naj z njim bo srce naše — Na veke združeno! — Saj ti, sam Bog nebeški, — Si z nami sklenil se, — In revi si človeški — Dal večno upanje.

Svet.

O sveti, sveti, sveti — Gospod Bog Sa-
baot! — V ljubezni pojmo vneti — Očetu
vseh dobrot! — Zveličar zaželjeni, — Ti
večne luči žar, — V Gospodovem imeni —
Nam ti kraljuj vsekdar.

V neustvarjeni svetlobi.

(Na čast Srcu Jezusovemu.)

Po povzdigovanju.

V neustvarjeni svetlobi — Časti te zbor
neba, — Mi v kruha le podobi — Te molimo
Boga. — Kdo more to umeti? — Razum naš
le strmi, — Srce v bojazni sveti — Pred
tabo kopni.

Zaužívanje.

1.

O Jezus, jagnje sveto, — Za greh izdano
v smrt, — Srce mi bo oteto, — Če nate bom
opr. — Zatorej pridi skoraj, — Močan sem
le s teboj, — Prinesi moč od zgoraj — In
združi se z menoj!

2.

O pevaj, duša moja, — Bogu iz vse moči;
— On, ki je nada tvoja, — Zdaj v srcu sam
živi. — O Jezus, ženin sveti, — Na veke naj
bom tvoj, — Le tebi čem živeti, — Da pri-
dem v raj s teboj.

Konec.

O Jezus, blagoslovi — Zdaj verna srca
vsa, — Ki so v ljubezni novi — Po tebi utr-
jena. — Tvoj sveti križ naj spremlja — V
življenju nas zvestó, — Ko nas zakrije zemlja,
— Odpri nam ti nebó!

Jezus male k sebi kliče.

Vstop.

Jezus male k sebi kliče, — Blagoslavlja
otročiče, — V raj sprejeti jih želi. — K njemu
torej vsi hitimo, — V sveti maši ga prosimo,
— Naj srce nam posveti.

Slava.

Oče, tebi slavo peli, — Sveti mir ljudem
želeli — Rajski zbori so nekdej. — Kar je an-
gelsko veselje, — To so naše srčne želje: —
Slavljen Bog na vekomaj!

Evangelij.

Zvesto bomo poslušali, — V srcu radi
premišljali, — Kar nam, Jezus, govoriš. —
Radi hočemo storiti, — Vse radostno izpol-
niti, — Kakor nam Gospod veliš.

Vera.

Da resnice prav spoznamo — In zvesto
po njih ravnamo, — Ti pomoč nam svojo
daj; — Naj na zemlji te častimo — In po
smrti zadobimo — Z angeli nebeški raj!

Darovanje.

1.

Kaj bi, Oče, si izbrali, — In ti v hvalo
darovali? — Kar imamo, tvoje je; — Vse
dejanje in življenje, — Vse veselje in trpljenje,
— Tebi, Oče, damo vse!

2.

Kar prijetnega poznamo, — Iz srca ti
radi damo, — Glej nas, Oče, milostno. —
Hudega nas vedno brani, — Da le tebi večno
vdani — V raj se k tebi snidemo.

Svet.

Sveto pesem povzdignimo, — Z angelci se oglasimo: — Sveti, sveti, sveti Bog! — Vsi ljudje naj te spoznajo, — Vse stvari ti hvalo dajo, — Oče, usliši glas otrok!

Vsi ponižno počastimo.

Po povzdigovanju.

Vsi ponižno počastimo — Na oltarju Jezusa! — V zakramentu zdaj molimo — Svojega Zveličarja! — Hvaljen bodi, Jezus mili, — Ki na križ si bil razpet, — Da si rešil grešni svet!

Zauživanje.

1.

Jagnje božje v smrt izdano — Bilo je za grešnike, — Na oltarju darovano — Je za naše zmote vse. — Hvaljen bodi itd.

2.

Jezus v raju zdaj kraljuje, — Moli tam ga zbor častit, — Nam pa milosti daruje — Tu v podobi kruha skrit. — Hvaljen bodi itd.

Konec.

Jezus, tvoji čemo biti, — Blagoslovi nas sedaj! — Daj, da moremo kdaj priti — V tvojo družbo v sveti raj! — Hvaljen bodi itd.

II. Obhajilne pesmi.

Pred sv. obhajilom.

O kam, Gospod.

1. O kam, Gospod, — Gre tvoja pot? —
Stopinje kam peljajo? — [Se že mrači, —
Se dan temni, — In zvezde že migljajo.]

2. Zveličar moj, — Le tu obstoj, — Te
čem pod streho vzeti; — Je hišica — Siro-
tica, — Pa željna te sprejeti.

3. Gospod, želim — In hrepenim, — Da
spolniš srčne želje: — Posveti me, — Naj
ljubim te, — Dovrši mi veselje!

4. Glej, srce ti — S cveticami — Prav
lepo čem oplesti; — Ti bodeš tam — Pre-
bival sam, — O Jezus, ženin zvesti.

Cvetlice ve!

1. Cvetlice ve, ki noč in dan cvetete —
Pred Jezusom, o trikrat blagor vam! — Dokler
očes zvene ne zaprete, — Se srečne prej
ne ločite od tam. — O da bi bival jaz, kjer
ve mrjete, — Na vaši stopnji tam pred Je-
zusom, — Da bi pred njim za njega dal živ-
ljenje, — Ki dal je sebe v moje odrešenje!

2. O blagor vam, ve svetlobele sveče,
— Ki plamenite Jezusu na čast; — O da bi
jaz deležen bil te sreče, — Goreti zanj,
vtopljen v nebeško slast; — Da bi enako
vam, srce goreče — Povžilo v meni se Go-

spodu v last! — O rajska sreča, tu na stopnji sveti — Bogu živeti in Bogu umreti!

3. In slava tebi, blažena posoda, — Ki v tebi skrit prebiva Jezus moj, — Krasná ti podeljena je osoda: — Ko božji hram se svetiš pred menoj — O da bi hranil jaz tako Gospoda — In v srcu čistem dal mu prostor svoj: — Jaz bi gorel, ljubezni se povžival, — Ker rajski plamen v meni bi prebival.

4. A vendar kelih, sveče in cvetlice, — Srečnejši tisočkrat sem jaz kot vi, — Če k meni pride zvest pastir ovčice; — Mi^užiti svoje da meso in kri, — Če prejmem v Jag-njetu nebes sladčice, — In v srcu mojem Jezus sam živi: — Takrat medlim, moči mrjem ognjene, — Ker moj Zveličar sam z menoj se sklene.

K tebi, Jezus!

1. K tebi, Jezus ljubeznivi, — K tebi, le srčno želim. — O trenutki milostljivi, — Ko pri tebi se mudim! — Ali strah srčnost mi jemlje, — Trepetam uboga stvar; — Kdo sem jaz? Le prah sem zemlje, — Ti vesoljstva si vladar.

2. Daleč luč nam sije solnčna — Razsvetluje krog neba: — Ti usmiljenost ne-skončna, — Šiješ daljeno srce. — Mili Jezus sam me vabiš — Naj le k tebi prihitim, — Vse žalitve rad pozabiš, — Če skesan se spokorim.

3. V srcu milost mi pomnoži, — Jezus, solnce rajsko ti, — Da enako solnčni roži — Le po tebi hrepeni. — K tebi Jezus ljubeznivi, — K tebi le srčno želim, — Daj, da v zvezi zaupljivi — Vekomaj s teboj živim!

So odprla se nebesa.

1. So odprla se nebesa, — Glej, že Kralj nebeški gre, — Duša vzdigni se iz telesa, — Dvigaj k Jezusu želje. — Truma angelov se zbira, — Tam na oltarju moli ga, — Milosti zaklad odpira, — Daje sebe samega.

2. Oh, še mene se usmili, — Pridi, prid, Jezus moj, — Prosim te, Zveličar mili, — Pridi, skleni se z menoj! — Res, Gospod, da nisem vreden, — Da pod mojo streho greš. — Pa kako sem te potreben, — To najbolje sam ti veš.

3. Dušo mojo sam pripravi — In očisti mi srce, — Ti me bolnega ozdravi, — Da živim naj le za te. — Torej, Jezus ljubeznivi, — Pridi in posveti me, — Da v ljubezni nevgasljivi — Večno s tabo sklenem se.

Hrepenenje.

1. Moj Zveličar, tebe užiti — Moja duša zdaj želi; — Trdno se s teboj skleniti, — Od ljubezni vsa gori. — O, da vreden in pripravljen — Bi pod streho tebe vzel, — Da očiščen in ozdravljen — Bi v srce Boga

prejel! — Da očiščen in ozdravljen — Bi v srce Boga prejel!

2. Če svetost premislim tvojo, — Trepetam in se bojim; — Ko spoznam nevrednost svojo, — Ves ostrašen ostrmim: — Ti v podobi kruha beli — Stvarnik si in Rešenik, — In ko bomo v prah trohneli, — Ti boš ostri naš sodnik. — In ko bomo v prah trohneli, — Ti boš ostri naš sodnik,

Po²sv. obhajilu.

Duša moja, poj veselje.

1. Duša moja, poj veselje, — Spolnjene so tvoje želje: — Jezus Bog Zveličar tvoj, — Se je sklenil sam s teboj.

2. V mojem srcu zdaj prebiva, — Mir, sladkost po njem razliva. — Slab, ubog bi jaz bil sam, — V njem življenju vse imam.

3. Vedno hočem ga ljubiti, — V srcu zvesto ohraniti. — Torej prosim, Jezus moj, — Bodi vedno ti z menoj.

Zdaj, o duša moja, pevaj.

1. Zdaj, o duša moja, pevaj, — Jezus tvoj je s teboj, — Zdaj zročuj, zdaj zdihuj — In v ljubezni se ogrevaj!

2. Zdaj veselja glas zaženi: — Jezus moj, si z menoj, — Kakor zdaj vekomaj, — Prosim, moraš biti v meni.

3. Zdaj ga prosi, srce srečno: — Jezus moj, ti z menoj — Se vojskuj, ti zmaguj, — Da dosežem krono večno!

Jezusa ljubim.

1. Jezusa ljubim, Njemu le služim; —
Moje veselje Jezus le je. — Jezusa ljubim,
Njemu le služim, — Njega le čast je nad
drugo mi vse.

2. Jezusa ljubim, trdno obljubim; —
Srce gori naj vedno za te. — Saj ni več
moje, ampak le tvoje, — Tvoje, o Jezus, je
moje srce.

3. Tebe ljubiti, tebi služiti, — To so
edino moje želje; — Tebe žaliti, tebe zgubi-
biti, — Bilo največje bi moje gorje.

4. Jezusu služim, nad vse ga ljubim, —
Nikdo mi ni tako dobrotljiv — Njemu živeti,
Njemu umreti — Hočem. Njegov naj sem
mrtev in živ.

O srečna duša!

1. O srečna duša, blagor ti, — Ki Jezusa
prejela si, — Glej, našla si zdaj ženina, —
Ki v sebi vso [:sladkost ima:]

2. Presrečno tudi je telo, — Ki prejme
Jezusa lepo, — V nebeški časti sodni dan —
Dejano bo [:na desno stran:]

3. Srce, veselo poskakuj, — Ljubezen
božjo oznanjaj, — Tvoj Bog in Kralj, nebes
radost, — Postal je tvoj [:preljubi gost:]

4. Vsa srca, oglasite se, — V zahvalni
spev združite se: — Oj, hvala, Jezus, tebi
zdaj, — In slava, čast [:na vekomaj:]

O Jezus, božji Sin.

1. O Jezus, božji Sin, — Uteha bolečin,
— Moj sladki mir! — Te duh objema že,
— Te vživa že srce, — Si spolnil mi želje,
— O moj Pastir!

2. Zdaj se ti posvetim, — Le tebi ves
živim — In umrjem. — Čez dan za te be-
dím, — Ponoči tebi spim, — Če zdrav sem
al' zbolim, — Le nate zrem.

3. Telo in Rešnja Kri — Naj vedno me
krepi, — Za te živim. — O Jezus, rajski dar
— In Večne Luči žar, — O naj nikdar, nikdar
— Te ne izgubim.

Usmiljeni Jezus.

1. Usmiljeni Jezus, ozri se na me, —
Iskrene se vzdigajo k tebi želje. — Naj lju-
bim srčno — Le tebe samo, — Ki svoje
razkrivaš — Srce mi lepo.

2. Če joka sirota, tolažbo deliš, — Za
ovco zgubljeno pa sam se solziš. — Naj
ljubim gorko — Le tebe samo, — Usmiljen
me vzdigni — Na ramo svojo.

3. Ko v družbo nebeško boš srca jemal,
— Boš zvesto ljubezen najvišje dejal. — Saj
ljubim zvesto — Le tebe samo, — O sprejmi
me k sebi — V veselo nebo!

III. Cerkevno leto.

Vi oblaki.

1. Vi oblaki ga rosite, — Ali zemlja naj ga dá! — Ve nebesa ga pošljite — Skor Zveličarja svetá. — Milo so ljudje zdih'vali, — V greh in temi ječali: — Bog je bil zemljo prekel, — Greh ljudem nebesa vzel.

2. Oče večni se usmili — Zemlje bridkih bolečin: — Da bi se ljudje rešili, — Se ponudi božji Sin. — Angel počasti Devico, — Prvo čednosti kraljico: — Vse izpolni nje srce, — Kar Gospod ji zapove.

3. Zgodba sveta in vesela — Je odprla vsem nebo, — Glej, Devica je spočela, — Večni je sprejel teló. — Pred Gospoda pokleknimo, — Se za milost zahvalimo. — Blagor tebi, revni svet, — Greha kmalu boš otet!

4. O Zveličar, pridi skoraj, — Spolni, kar srčno želim, — Moč prinesi mi od zgoraj, — Da se čisto spokorim. — Mir nebeški nam dodeli, — Naj ga uživamo veseli; — Zberi nas na sodni dan — Med ovce na desno stran.

Sveti večer.

1. Na polnoči gréde, — Potihnejo črede. — Okrog Betlehéma — Je petje lepo: — Pastirji ne spijo, — Srčno hrepenijo: — O pridi, Zveličar, — Odpri nam nebo!

2. Kak zvezde migljajo, — Prijazno igrajo. — In sevajo milost — Na grešno zemljo. — Pastirjem srčneje — Se petje ogreje: — O pridi, o pridi, — Odpri nam nebo!

3. Obda jih svetloba, — Nebeška bliščoba, — In angel strmečim — Prijazno veli: — Na božje povelje — Oznanim veselje; — Zveličar je rojen, — Tam v jaslih leži.

4. In polnim veselja — Zbudi se jim želja, — Tja k jaslicam urno — Pastirji tekó. — Tam vsi na kolenih — V molitvah ognjenih — Zveličarju slavo — In hvalo dado.

5. Še mi kristijani — Radosti navdani — Posnemat pastirje — Hitimo ta čas. — Lepo pokleknimo, — Ponižno recimo: — O Jezušček ljubi, — Usmili se nas!

Sveti večer.]

1. O svetli dan o polnoči, — Nebeška luč nam sije! — Zakaj to čudo se godi, — Kdo nam skrivnost razkrije? — Poslanec iz nebes hiti, — Luč svetla ga obdaja, — Obličje milo mu žari: — Sam angel je iz raja.

2. Srce pastirjem trepeta, — Pa angel se oglasi! — O srečni, srečni časi! — Zveličar se na svet rodi, — Ni treba vam se bati; — Na slami v jaslicah leži, — Lahko ga je spoznati.

3. Pastirci se razveselé — Te angelske novice, — In urno v Betlehem hité — Se

veselit resnice! — Na slami v jaslicah lepo — Tako ljubó, tako svetó — Ni bilo še rojeno.

4 Gospod, zame si se rodil, — Izvolil si trpljenje. — O daj, da več ne bom grešil. — Ljubezen te je na zemljó — Nevrednemu mi dala, — Ljubezen, upam, bo v nebo — Me k tebi pripeljala.

Sveta noč.

1. Sveta noč, * blažena noč! — Vse že spi, * je polnoč; — Le Devica z Jožefom tam — V hlevcu varje Detece nam. — Spavaj, Dete sladko.

2. Sveta noč, * blažena noč! — Prišla je * nam na pomoč! — Dete božje v jaslih leži, — Grešni zemlji radost deli, — Rojen je Rešenik.

3. Sveta noč, * blažena noč! — Radostno * pevajoč — Angeli Gospoda slavé, — Mir ljudem na zemlji želé! — Človek, zdaj si otet.

Sveti dan.

1. Veseli dan * praznujmo, — Prisrčno se radujmo! — Prišel z neba je Večni, — Odrešit rod nesrečni. — [O Jezušček moj, — Za vselej sem tvoj!:]

2. Sin v slavi je Očeta, — In nam nebo obeta: — Odprt je vir radosti, — Sladkost

* Druge dni se poje „Veseli čas“.

nad vse sladkosti. — [O Jezušček moj, —
Za vselej sem tvoj!:]

3. Pred Dete pokleknimo, — Ga z angelci
molimo! — O daj nam raj veseli, — Da bomo
večno peli: — [O Jezušček moj, — Za vselej
sem tvoj!:]

O Jezus, vsem Odrešenik.

(Jesu Redemptor.)

1. O Jezus, vsem Odrešenik! — Še luči
svit se ni iskril, — Ko tebe Oče je rodil, —
In njemu v slavi si vrstnik.

2. Odsvit in luč Očetova, — Vseh dobrih
nada radostna, — O naj bo mil obraz nam
tvoj, — Ko zreš v molitvi narod svoj!

3. Sveta Stvaritelj, spomni se: — Po-
dobo našo si sprejel, — Ko iz Device hval-
ljene — Telo si sveto nase vzel.

4. Oznanja to slovesni dan, — Ki vra-
ča obletni ga spomin, — Da si, edini božji
Sin, — V rešenje svetu darovan.

5. Glej, zvezde, zemlja in morje — In
kar pod nebom biva še — Zveličarja naj
te slavi — In v hvalni spev izliva se.

6. In mi, katere je opral — Krvi pre-
svete blagi val, — Ob rojstvu tvojem hvalnico
— Iz srca ti prinašamo.

7. Naj tebe, Jezus, vse slavi, — Ki iz
Device rojen si, — In kdor te ljubi, hvali naj
— Očeta z Duhom vekomaj.

Razglašenje Gospodovo.

(Sv. trije kralji.)

1. Na nebu zvezda zablesti, — Po njej Bog kliče kralje tri; — In hitro vsi na pot hité, Iskat vladarja vse zemlje: — Gospod, razsvetli srca vsa, — Da najdejo Zveličarja!

2. Nad hlevcem zvezda obstoji, — In svit njen v jaslice žari; — Na slami dete je lepo, — Ki ga poslalo je nebo: — O Jezus, v revu tu ležiš, — Da nas ponižnosti učiš.

3. Z darovi jutrove zemljé — Ga trije modri počasté: — Kadila, mire in zlata — Hvaležnega dadó srca: — O sprejmi, Bog, še dar od nas, — Glej, ljubimo te slednji čas!

4. Kadilo kaže nam Boga, — In čast kraljevo ~ dar zlata, — A mire dar lepo uči, — Da človek je, in v smrt hiti: — Zveličar naš, o večni Bog, — Naj te spozna vse zemlje krog!

O Jezus, sladki moj spomin.

(Jesu dulcis memoria.)

1. O Jezus, sladki moj spomin, — Veselje srčnih globočin, — Nad med pa in sladkosti vse — Navzočnost tvoja sladka je.

2. Ne peva se nič lepšega, — Ne sliši nič milejšega, — In slajše misli tudi ni, — Kot si, preljubi Jezus, ti.

3. Usmiljen grešnike svariš, — Spokornim upanje deliš; — Si dober, ko te iščejo, — O kaj še, če te najdejo!

4. Naš jezik ne dopove, — In črka ne sladkosti te, — Kaj on okusi, kaj ima, — Ki Jezusa ljubiti zna.

5. Veselje bodi, Jezus, nam, — Ki boš plačilo naše tam, — Ti bodi naše slave vir, — Zveličanje, nebeški mir!

6. Naj jezik tvoje ime slavi, — Srce s krepostjo ga časti, — In vsaka stvar naj ljubi te — Sedaj in večne čase vse.

Trpljenje Jezusovo.

1. Daj mi, Jezus, da žalujem, — Smrt, trpljenje objokujem, — Ki si, Jagnje, ga prestal, — Greh izbrisal, milost dal.

Odpev:

Jezus, daj, da tvoje rane — Nas presunejo kristjane, — In trpljenje prebridko — Naj pomoč nam v smrti bo.

2. Smrt za nas si sam izvolil, — Pred Očetom trikrat molil, — Si krvavi pot potil — In trpljenja kelih pil. — Jezus, daj, ... itd.

3. So trinogi te obdali, — Zvezanega te peljali; — Uklenili ti roké, — Ktere celi svet drže. — Jezus, daj, ... itd.

4. Trnje zbada čelo tvoje — Za prevzetne grehe moje; — Tebi, Jezus, kralj neba, — Žezlo, trst se v roke da. — Jezus, daj, ... itd.

5. Oh na križ so te pribili, — Žejo z žolčem ti gasili; — Za naš greh si tepen bil — In na lesu kri prelil. — Jezus, daj, . . . itd.

6. Tebe bomo ljubili, — Greh sramotni zapustili, — Da se tvoja Rešnja Kri — Kdaj nad nami ne izgubi. — Jezus, daj, . . . itd.

Pet ran Jezusovih.

1. Počeščena, leva rana — Nog Pastirja zvestega, — Mu od trnja grehov dana, — Ko iskal je grešnika. — Tvoja sveta kri naj zmije — Krivih potov hudobije — Hlapca nehvaležnega.

2. Desne noge sveta rana, — Strla kači si glavo, — Počeščena, ker si dana, — Da odpiraš pot v nebo! — Odvrčuj od nas skušnjave, — Vodi v raj nebeške slave — Našo dušo in telo.

3. Leve roke sveta rana, — Ti prisrčna, vir dobrot, — Za krivice naše dana, — Reši krivde grešni rod! — Ti ozdravi nas bolezni, — Vnemi v sveti nas ljubezni, — Ne zapusti nas sirot!

4. Rana desne vsemogoče, — Počeščena tudi ti! — Tvoj izvir krvi tekoče — Blagoslov ljudem deli. — Blagoslovi tudi mene, — Da krvi za greh kropljene — Kapljica me doleti.

5. Stran presveta, prebodena, — Hitro teče potok tvoj; — Ljubezniva, počesčena, — Grešnikom odprta stoj! — V tvojem Srcu naj prebivam — In sladkosti mir uživam, — Ljubeznivi Jezus moj!

Jezus na križu.

1. Angelski zbori v višavah, strmite, — K našemu petju jokajte še vi. — Žalostni glasi prav milo donite: — Stvarnik je križan od svojih stvari. — Srca ganite nam, o serafini, — Zemlja žaluj in človeški ves rod; — On, ki nas ljubi, mrje v bolečini, — Jezus, naš mili in sveti Gospod.

2. Roke njegove na les so razpete, — Žebli prebodli so trudne noge, — Srage krvi ga oblivajo svete, — Lica pod trnjevo krono rudé. — „Oče nebeški, oh ti se usmili, — Ves zapuščen je edini tvoj Sin.“ — Grehi, oh vi ste Očeta žalili, — Krivi ste strašnih le vi bolečin.

3. Jezus, glej, grešnik nesrečni vzdihujem, — V žalosti grenki pred tabo stojim; — Ker ti ljubezen le z grehi vračujem, — Tvoje pravične se sodbe bojim: — O ne zavrzy nevredne sirote, — Milost mi svojo le enkrat še daj! — S tabo žalujem pod križem sramote, — Naj te še v slavi zagledam kedaj.

Zveličar gre iz groba.

Velika noč.

1. Zveličar gre iz groba, — Ob moč je smrt, trohnoba. — Brezmadežno je jagnje bil — In zame drago kri prelil. — Aleluja, aleluja.

2. Kako svetlé se rane, — Brezsrdno mu zadane! — Smrt strašna nima več moči — Nad njim, ki le Bogu živi. — Aleluja, aleluja.

3. Trdno se zanesimo — Kar danes se učimo: — Zveličar je od smrti vstal, — Grob tudi nas ne bo končal. — Aleluja, aleluja.

4. Le kratka noč bo v grobi, — Pa angel nam zatrobi: — In z lepo dušo še telo — Bo Jezus v sveto vzel nebo. — Aleluja, aleluja.

5. Dopolnit naše želje, — Pripravit nam veselje, — Greš ti, Zveličar, pred menoj, — Prišel bom, upam, za teboj. — Aleluja, aleluja.

6. Pred sodbo bom postavljen, — Po svatovsko napravljen, — In z Jagnjeta krvjo opran — Med svate tvoje bom odbran. — Aleluja, aleluja.

Križev teden.

1. Bog, ki grešnike kaznuješ — In pravične zveseljuješ, — Ker nas ljubiš, nas svariš, — Žugaš, tepeš in krotiš. — Sliši nas, stvari uboge. — Reši, Oče, nas nadloge, — Zdrave v miru varuj nas, — Daj nam kruha slednji čas!

2. Dan na dan le iz dobrote — Hraniš revne nas sirote, — Dober nam si gospodar, — Modro vladaš vsako stvar. — Sliši nas itd.

3. Zemlji daješ ti živeti, — Da gre dež in solnce sveti, — Da nam polje zeleni, — Žitno klasje nam zori. — Sliši nas itd.

4. Če živali nam škodljive — Vrte kvarijo in njive, — Tvoja roka to pusti, — Da se grešnik izmodri. — Sliši nas itd.

5. Če z neba hudo dežuje, — Da se živež pokončuje, — To iz tvojih pride rok — Zavolj spačenih otrok. — Sliši nas itd.

6. Če poleti za vročino — Toča zbije vso poljano, — Up je vzet za leto dni, — Grehi šibe so krivi. — Sliši nas itd.

7. Če se bliska, strela vdarja, — Ti se kažeš gospodarja, — Grešnik tvojo moč spozna, — V svojih grehah trepeti. — Sliši nas itd.

8. Če se ljudstvo spreobrne, — Stvarnik šibe spet odvrne; — Dober je oče ljudi, — Kadar tepe, le svari. — Sliši nas itd.

9. Bog, skesanih se usmili, — Več ne bomo te žalili; — Kadar bodeš tepel nas, — Prošnje usliši tisti čas! — Sliši nas itd.

10. Le po tvoji sveti volji — Bomo delali na polji; — Odpri roke naš Gospod, — In nam svojih daj dobrot. — Sliši nas itd.

Človeštva mili Rešenik.

(Salutis humanae Sator.)

Vnebohod.

1. Človeštva mili Rešenik, — O Jezus, blagih src radost! — Otetega sveta plačnik, — Ljubečih src svetlá čistost!

2. Kaj je ganilo te v srce, — Da naše si prevzel dolge? — Nedolžen šel si v smrt grenko, — Da človek smrti rešen bo!

3. Kraj pred peklom je zapuščen, — Jetnike vzel si v sveti raj, — In s slavno zmago okrašen — Sediš na desni božji zdaj.

4. Usmiljenje naj gane te, — Da nam zaceliš rane vse! — O sveti z lučjo blaženo, — Da tvoj obraz zagledamo!

5. O bodi srcem sladek mir, — Ki si v nadzvezdni dom vodnik! — Odpri v solzah veselja vir, — Ki boš v nebesih naš plačnik!

6. Naj Sinu vse stvari pojó, — Ki z zmago vrača se v nebo; — In kdor vanj upa, hvali naj — Očeta z Duhom vekomaj.

O pridi, sveti Duh.

Binkošti.

1. O pridi, Sveti Duh, tolažnik, — Poslani iz nebes učenik! — Tolaži srca žalostna — In vodi jih do Jezusa! — O Sveti Duh, nebeški vodnik!

2. O Sveti Duh, daj svoje dari; — Med vernike jih svoje razlij, — Resnico da poslušajo — In nje sladkost okušajo! — O Sveti Duh, razsvetli nas ti!

3. O Sveti Duh, ti vnemaj želje, — Naj po nebesih le koprnè, — Naj ljubimo, kar je sveto, — Sovražimo, kar je hudo! — O Sveti Duh, užgi nam srce!

4. O Sveti Duh, glej našo slabost. — Nam v srcih vnemaj pravo svetost! — Daj, da se ne spotaknemo, — V ljubezni ne pre-maknemo! — O Sveti Duh, ti naša krepost!

Pridi molit, o kristjan.

Presv. Rešnje Telo.

1. Pridi molit, o kristjan, — Po ljubezni sveti vžgan, — Ker je Jezus v zakramentu — Iz ljubezni dan.

2. Tukaj so svete reči, — Jezusa Telo in Kri; — Duša, ktera njega — uživa, — Se ne pogubi.

3. Bodi hvaljen, Rešenik, — V vseh nad-logah pomočnik! — Svojim vernim, tebi zvestim — Varih in Vodnik!

4. Spokorjenja daj solz, — Grehov zбриši nam dolgé! — Vera, upanje, ljubezen — V srcih naj žive!

5. Kadar nam umre telo, — Vzemi dušo ti v nebo, — Da se bomo veselili — Vekomaj s tebo!

Tebe molim Jezus.

1. Tebe molim Jezusa, — V hostiji tu skritega. — Vse veselje * in vse želje — Srca mojega.

2. Z angeli te tu slavim, — Molim, hvalim in častim, — Jezus mili * v vsaki sili — K tebi pribežim.

3. Jezus, o prijatelj moj, — Blagoslov daruj mi svoj: — Z mano bodi * in povsodi — Mi ob strani stoj.

4. Ko večer se mi stori, — Dan življenja se stemni, — Takrat tudi * se ne mudi, — Dušo sprejmi ti!

Posvetitev Jezusu.

(Za molitvene ure.)

Navadno se izpoje le ena kitica, zbor pa pred njo in za njo poje posvetitev: Tebi, o Jezus, ...

Zbor.

* Tebi, o Jezus, — Hočem živeti, — Jezus, umreti — Tebi želim.

1. Živo v te verjem, — Trdno v te upam, — Srčno te ljubim, — Jezus, moj Bog.

Zbor.

* Tebi, o Jezus, ...

2. Angelska hrana — V jed nam je dana; — Tvoje presveto — Rešnje Telo.

Zbor.

* Tebi, o Jezus, . . .

3. Mili Zveličar, — Tvoj sem v življenju,
— Naj bom po smrti — Vekomaj tvoj.

Zbor.

* Tebi, o Jezus, . . .

Presveto Srce.

1. Presveto Srce, slavo — Naj poje ti
srce; — Le k Jezusu v višavo — Vsa srca
naj žaré.

Odpev:

Oj bodi hvaljeno, — Srce preljubljeno,
— Naj jezik naš te hvali — V ljubezni ve-
komaj!

2. Srce, ti umorjeno, — Srce preblaženo,
— Za grehe prebodeno, — Srce usmiljeno:
— Oj bodi hvaljeno . . .

3. Ljubezen vsa goreča — Le v tebi pla-
meni, — Po tebi le se sreča — In milost za-
dobi: — Oj bodi hvaljeno . . .

4. Glej, jagnje sem zgubljeno, — Ki je
zgrešilo te, — Pa željo imam eno, — Pastir,
o najdi me. — Oj bodi hvaljeno . . .

5. O kdo mi da peroti, — Da, k njemu
poletim, — Kje najdem srečne poti, — Da
k njemu pribežim: — Oj bodi hvaljeno . . .

6. V tem Srcu bom počival, — Mu hvalo pel na glas, — In rajski mir užival — Prijem bom večni čas. — Oj bodi hvaljeno...

7. Bo jezik mi utihnil. — Pogled ugasnil moj, — Še umirajoč bom vzdihnil: — Srce, glej, ves sem tvoj! — Oj bodi hvaljeno...

Tu v kruhu vse svetosti.

1. Tu v kruhu vse svetosti — Nebeškega sladu, — V zastavi in skrivnosti — Ljubezni in miru:

Odpev:

Spoznano, hvaljeno, — Češčeno, ljubljeno — Naj Jezusovo Srce — Med nami vedno bo!

2. Že prej si nas ljubilo, — Ko svet poznal te ni, — Zatorej, Srce milo, — Ves svet naj te slavi: — Spoznano, hvaljeno...

3. V to Srce zaklenimo — Se zdaj in slednji čas, — Ga več ne zapustimo, — Da v raj popelje nas: — Spoznano, hvaljeno...

Posvetitev Jezusovemu Srcu.

I. Po sv. obhajilu.

1. Jezus, vse tolažbe vir, — V srca vlivaš sladki mir. — Svet odrešil si s krvjo, — V jed nam svoje dal telo: — Tebi, Bog, se posvetimo. — V dar ti srca izročimo.

2. Jezus, naš Odrešenik, — V raj nebeški si vodnik — Da nas greh ne pogubi, — Srce tvoje nas krepí. — Tebi, Bog, se posvetimo, — V dar ti srca izročimo.

3. Božje ljubljeno Srce, — Vsliši vernih src željé: — Nas pripelji v sveti raj, — Tam ljubezen svojo daj: — Sprejmi nas k radosti svoji, — Vekomaj naj bomo tvoji.

II. Za družabne slovesnosti.

1. Sina božjega Srce — Srca zate naj plamté — S trnjem si ovenčano — In s plamení zaljšano: — Vabiš nas k ljubezni svoji, — Srce božje, mi smo tvoji.

2. Sliši nas, nebes Gospod, — Varuj ti slovenski rod. — Naj ljubezni tvoje vžgan — Bo na veke tebi vdan. — Pomočnik mu vedno bodi, — Ga do prave sreče vodi!

IV. Marijini prazniki.

Brezmadežno spočetje.

1. Zdrava, zemlje vse Gospa, — In nebes Kraljica! — Zdrava, zvezda jutranja, — Vseh devic Devica. — Zdrava, Mati milostna, — Lepa vsa in sveta. — Ni na tebi madeža, — Čista si spočeta.

2. V hčerko sebi je izbral — Tebe Oče večni, — Jezusa je tebi dal — Materi pre-

srečni. — Sveti Duh te je vesel — Videl večno zvesto — In Devico te sprejel — V ljubljeno nevesto.

3. Lilija med cvetkami — Skrbno varovana, — Kakor luna lepa si, — Kakor solnce izbrana. — Svetlih zvezd lesket blede — Pred teboj, Kraljica; — Tebe lepša čast krasi: — Mati in Devica!

4. Ljuba mati milosti, — Upanje izgubljenim, — Luč rešilna si v temi, — Roka potopljenim. — Tebi izročujemo, — Svojih src darila, — Sprejmi jih dobrotljivo, — O Devica mila.

Čisto spočetje Device Marije.

1. Daj mi vredno počastiti — Tvoje sveto spočetje, — Ko si ti začela biti, — Čista stvar čez druge vse; — O Marija počesčena, — Ti kraljica angelov! — Ti človeštvu dodeljena, — Vir rešenja grešnikov.

2. Od začetka bila izbrana — V Mater si postavljena, — Že v spočetju ti je dana — Milost z vso obilnostjo; — Hči Boga Očeta zvesta, — Si prečistega rodu — Svetega Duha nevesta, — Mati božjega Sinu.

3. Kakor jutranja danica — Zvezd svetlobo otemni — Tvoja čistost, o Devica! — Zmaga vrednost vseh stvari. — Kakor limbar sred osata — Te je vsadil večni Bog, — Sama milosti bogata — Si izmed Evinih otrok.

4. O Devica čista, sveta — Mati ti brez madeža! — Naj se tebi hvala vneta — Poje neprenehoma: — Pojemo ti v solz dolini — Mi nevredni grešniki, — In v nebeški visočini — Tvoji vsi izvoljeni.

Mati ljubljena.

1. Marija, Mati ljubljena, — Češčena bodi ti! — Rodila si nam Jezusa, — Zato te vse slavi. — Mi svoja srca ti damo, — Zaupno k tebi kličemo: — Marija, varuj nas!

2. Marija, o sladkó ime, — V bridkosti nade žar; — Ozdravljaš žalostno srce, — Razveseliš vsekdar. — Zatorej ne prenehamo, — In vedno k tebi kličemo: — Marija, varuj nas!

3. Marija, naša boš pomoč, — Ko svet nas zapusti; — Ko nas objame smrtna noč, — Nas milo sprejmi ti! — Saj tebe, Mater ljubimo, — In vedno k tebi kličemo: — Marija, varuj nas!

Deviška Mati.

(Po „Salve Mater“.)

Pozdrav.

* O Marija, bodi pozdravljena, — Mati božja, Mati usmiljena, — Mati nade, Mati vse milosti, — Mati sveta, polna vse radosti, o Marija!

* Pozdrav pojo vsi, kitice 1, 2, 3 pa eden ali le nekateri.

1. O cvetlica z vrta nebeškega, — Ti v krasoti prva si lilija; — Nad device vse si ozaljšana, — Nad vse rajske zборе povišana, o Marija!

[Pozdrav:] O Marija, bodi...

2. O Devica, bodi pozdravljena, — Ki rodila svetu si Jezusa; — On, ki zemljo in vse nebo drži, — Tebe Mater v raju lepo časti, o Marija!

[Pozdrav:] O Marija, bodi...

3. Ljuba Mati, ti nam radost deliš, — V grenkih urah upanje nam budiš, — Ko se solza zadnja vtrnila bo, — Daj nam lice gledati materno, o Marija!

[Pozdrav:] O Marija, bodi...

Mati Žalostna.

(Stabat Mater.)

1. Mati žalostna je stala, — Zraven križa se jokala, — Ko na njem je visel Sin. — V grenko žalost zatopljeno — Je srce ji prebodeno — Z mečem silnih bolečin.

2. O, kaj žalosti prestat! — Morala je sveta Mati, — Ktere Sin je rešil svet! — Žalostna vzdihuje blede, — Ko v trepetu Sina gleda, — Kaj trpi na les razpet!

3. Komu potok solz ne lije, — Videti bridkost Marije — Grozno kot morja gren-

kost? — Kdo presrčno ne žaluje, — Ko to Mater premišljuje — In trpljenja velikost?

4. Vidi Jezusa trpeti, — Grehe ljudstva nece vzeti, — Šibam vdati se voljno. — V Sina le pogled upira, — Ko ves zapuščen umira, — K smrti nagne že glavo.

5. Mati, vir ljubezni prave, — Naj občutim te težave — In s teboj žalujem zdaj! — Daj, da bi srce se vnelo — In za Jezusa gorelo — Mi v ljubezni vekomaj!

6. Sveta Mati, to te prosim, — Rane Kristusa naj nosim, — Vtisni v moje jih srce! — Rane tvojega naj Sina, — Naših grehov bolečina, — Tudi mene zabolé.

7. Daj mi, naj s teboj žalujem, — Svoje grehe objokujem, — Dokler tukaj še živim! — S tabo poleg križa stati, — S tabo združen žalovati, — S solzami zdaj hrepenim.

8. Svojo žalost, o Devica, — Mučenikov vseh kraljica — Tudi v srce moje vlij! — Kristusovo smrt, trpljenje — Za prihodnje vse življenje — Daj premišljevat mi!

9. Tvojega naj Sina rane — Bodo v moje srce vžgane, — V križu le tolažim se! — Da peklà se nimam bati, — Varuj ti me, ljuba Mati, — V ostri sodbi brani me!

10. Naj presveti križ me brani, — Jezusova smrt ohrani, — Srce tvoje varje zdaj: — Kadar moram pa umreti, — O Marija, daj prejeti — Moji duši sveti raj!

Marija pomočnica. I.

1. O Devica, * pomočnica — Bila si in boš nam ti. — Le sladkosti * in blagost — Tvoja roka nam deli.

2. Čast Marije * naj razlije — Se po svetu krog in krog. — Njo častimo * in prosimo, — Naj odreši nas nadlog!

3. Ljuba Mati * v zarji zlati! — Ti tolaži nam srce! — V vseh slabostih * in bridkostih — Grenke briši nam solze.

4. In ob smrti * v raj odprti — Srečno nam dospeti daj, — Kjer veseli * hvalo peli — Tebi bomo vekomaj.

Marija pomočnica. II.

1. Marija, skoz življenje — Voditi srečno znaš, — Ti pelji skoz trpljenje — Življenja čolnič naš, — Ti krmi ga v valovih, — Ti brani ga v vetrovih: — Marija, Marija, hiti na pomoč.

2. Siroto zapuščeno — Tu revščina teži, — Tam dušo zadolženo — Pekoča vest mori, — Bolnik tu omedluje — Glej, k tebi vse zdi-huje: — Marija, Marija, hiti na pomoč.

3. O slušaj naše klice, — Izprosi nam modrost, — Da iščemo pravice, — Skrbimo za svetost, — Da bi Boga ljubili — In Tebe prav častili: — Marija, Marija, hiti na pomoč.

V lepoti čisti slavljena.

1. V lepoti čisti slavljena, * Marija! — Nad angele postavljena, * Marija! — Tebi se izročamo, — Varuj ti nas milostno. — Pomagaj, Mati, * se vojskovati, — Podpiraj nas * na zadnji čas, Marija!

2. Presrečna Mati Jezusa, * Marija! — In naša Mati ljubljena, * Marija! — Kar v nebesih hočeš ti, — Vse Gospod ti podeli. — Pomagaj, Mati, * se vojskovati, — Podpiraj nas * na zadnji čas, Marija!

3. Nebeščanom si ti gospa, * Marija! — Do nas pa milega srca, * Marija! — Varuj, da ne bo izgubljen, — Kdor je tebi izročen. — Pomagaj, Mati * se vojskovati, — Podpiraj nas * na zadnji čas, Marija!

Vnebovzetje Marijino.

1. Verni vsi, v nebesa se ozrite, — Glejte slavo Matere častite, — S katero Bog nebeški jo slavi. — Angeli nebeški jo sprejmejo, — Jo zveličano v nebo nesejo, — Kjer Zveličar Bog, njen Sin, živi.

2. Cesar človek videl ni z očesom, — Česar slišal nikdar ni z ušesom, — Kar nikoli prišlo ni v srce: — To Devica sveta je dobila, — V tem se bo brez konca veselila, — Spolnjene so gori vse želje.

3. Sveti se ti venec, o Devica, — Ki ga daje sveta ti Trojica, — Razsvetljuje blagi tvoj obraz. — Z oblačilom solnčnim okra-

šena — Kot nebes Kraljica si češčena — In češčena bodeš večni čas!

4. Tudi naša družba ti prepeva, — Te častiti prav si prizadeva, — In te vedno hvali z vso močjo. — Bodi, o Devica, naša mati; — Ti nam moreš vedno pomagati, — Sprosi nam, da pridemo v nebo!

Sladko ime Marijino. I.

1. Marija, * Matere ljube sladko ime, — S tolažbo * milo zaliva bridkó srce. — Če žalost me stiska, obdaja me noč, — Zakličem Marijo in pride v pomoč.

2. Marija, * Matere ljube sladkó ime, — Z veseljem * rajskim napaja čistó srce. — Marija, mogočna Kraljica neba, — Je srcem nedolžnim premila gospa.

3. Marija, * Matere ljube sladkó ime, — Spet z upom * grešniku lajša težko srce. — K Mariji obračam se vselej zvesto, — Pri Jezusu milosti sprosila mi bo.

Sladko ime Marijino. II.

1. Marija, o sladkó ime, — Prečista Mati in Devica, — Zemlje Gospa, nebes Kraljica, — Napolni z upanjem srce! — Marija, o sladko ime!

2. Marija, o sladko ime! — Zveličarja si nam rodila, — Nebeška vrata odklenila. — Odrešeni te vsi slavé: — Marija, o sladko ime!

3. Marija, o sladko ime! — Zemljanom v mater si odbrana, — V pomoč od Jezusa jim dana; — V težavah k tebi vsi hité: — Marija, o sladko ime!

4. Marija, o sladko ime! — Zvesto takrat nam stoj ob strani, — Ko se ločitev nam oznani, — Zastanejo v očeh solzé: — Marija, o sladko ime!

Darovanje Marijino.

1. Tebe Marijo — Srca slavijo, — Ker te je ljubil Gospod; — Svetu odvzeta, — V tempelj sprejeta — Bila si prosta vseh zmot.

2. Svet si v mladosti — Išče sladkosti, — Toda ne najde miru; — Ti pa vesela — Slavo si pela — V tihem zavetji Bogu.

3. Ni je Devica, — Lepše cvetlice, — Kar jih vrt božji rodi; — Ni še cvetela — Lilija bela — Krasna kot lilija ti.

4. Sveta Devica, — Nam pomočnica — Bodi do zadnjega dne! — Mila nam bodi — K Jezusu vodi — Begano naše srce.

Majnikova.

1. Že slavčki žvrgolijo, — Se maj vesel budi; — Naj srca podarijo, — Kar lepi maj rodi. — Glej, rožic ti delimo, — In vneti te slavimo: — Marija, Marija, o Marija!

2. Devica ti premila, — Ne zvrzi rožic teh, — Ki v venček jih zložila — Ljubezen

nas je vseh. — O čuj, srce boleče — Te kliče koprneče: — Marija, Marija, o Marija!

3. Tam gor na rajski trati — Nebeški maj cvetè, — O tam, presveta Mati, — Pokaži mila se, — Da z venci tega maja — zapojemo sred raja: — Marija, Marija, o Marija.

Kraljici Majnikovi.

1. Spet kliče nas venčani maj — K Mariji v nadzemeljski raj, — Cvetlice dobrave — Si venčajo glave, — Raduje se polje in gaj.

2. Drevesa na vrtih cvetó, — Po vejah pa tice pojó, — Nebeški Kraljici, — Mariji Devici, — Pozdrav ino slavo dajó.

3. Že šmarnice nežne cvetó, — In venec vrtnice pletó, — Da krasnega maja — Se slava obhaja — Cvetlici Mariji lepo.

4. Tako se Marija časti, — Ko maj nje lepoto slavi, — Za grešne sirote — Pa Mati dobrote — Pred sedežem božjim kleči.

5. Le kliči nas, venčani maj, — K Mariji v nadzemeljski raj; — Da večno veseli — Mariji bi peli, — O Jezus, to milost nam daj.

Ave Marija.

1. Ko zarja zlati nam gore, — Mariji darujem srce; — Lepo jo pozdravim, — Iz srca ji pravim: — Marija, oh prosi za me.

2. Ko solnce najviše stoji — In milo se zvon oglasi, — Pozdravim Devico, — Mogočno kraljico: — Marija, podpiraj me ti.

3. Ko luč že za goro beži — In Ave Marija zvoni, — Zdihujem: o Mati, — Tvoj hočem ostati, — Doklér ne zatisnem oči.

Zdrava Marija!

1. S cvetlicami zaljšamo tebi oltar, — Ljubeča ti srca prinašamo v dar. — Zdrava, o cvetlica Marija! — Zdrava, mila Devica Marija!

2. V naročju preljubega Sina držiš, — Njegove dobrote zemljanom deliš. — Zdrava v zarji zlati, Marija! — Zdrava, ljubljena Mati Marija!

3. Zlat venec se tebi na glavi blesti, — In angelski zbor te kraljico slavi. — Zdrava, pomočnica Marija! — Zdrava, rajska kraljica Marija!

Ti, o Marija.

1. Ti, o Marija, * naša kraljica, — Ti besednica * revnih sirot! — K tebi hitimo, * se ti zročimo, — Tebe slavimo * polno dobrot.

2. Glej, o Marija, * milostna Mati, — Sina zdaj zlati * gledaš obraz; — Mi smo grešili, * Tebe žalili, — Vendar se usmili, * prosi za nas!

3. Jezusu reci * v milosti svoji, — Da smo mi tvoji * naj odpusti. — To bo gnilo * ga naklonilo, — Večno plačilo * nam podeli.

Marija, moja misel.

1. Ko zarja zjutraj se razgrinja, — Si moja misel ti, Marija; — Podoba tvoja pred očmi — Mi vedno miljena stoji.

2. Če skuša moč me zapeljiva, — Si moja misel ti, Marija; — Obraz megleni mi vedriš, — V trpljenju me ne zapustiš.

3. Ko se po zemlji noč razširja, — Si moja misel ti, Marija; — Brez misli nate ne zaspi, — Brez nje nikdar se ne zbudim.

4. In ko bo zadnja ura bila, — Boš moja misel ti, Marija; — Ko bodo mi moči pošle, — O, nate bodem mislil še!

Lepota Marijina.

1. Zapijte, jeziki * vse zemlje, sladko, — Vsi božji svetniki * In celo nebo: — Marija Devica, * vsa lepa si res, — Ti slavna kraljica * visokih nebes.

2. Prelepo se solnce * rumeno blišči, — A lepša v čistosti, * Marija, si ti, — In čudež lepote * je tvoje Srce, — Kreposti nebeške * iz njega duhté.

3. Med angeli v raju * se svetiš krasno,
— In angelski zbori * ti slavo pojo: — Od
tebe, Devica, * ni lepše stvari, — Za Bo-
gom, Marija * najlepša si ti.

Ljubezen do Marije.

1. Veš, o Marija, * moje veselje? — Veš
moje želje? * ljubil bi te! — Zmeraj pri tebi
* hotel bi stati, — Ljubljena Mati, spomni
se me!

2. Kaj pa ti hočeš, * moja Kraljica, —
Sladka Devica * da ti podam? — Drugega
nimam, * srce mi vzemi, — Z nadami vsemi
* tebi ga dam.

3. Pa ti, Kraljica, * si ga že vzela; —
Ti si ga vnela, * zate gori. — Mati preblaga,
* ti ga ohrani, — Hudega brani, * reši ga ti!

4. Kadar nam zadnja * ura bo bila, —
Mati premila, * pridi po nas! — Ti takrat
vodi * v raj nas veseli, — Tam bomo peli
* hvalo ves čas.

O brezmadežna.

(O sanctissima.)

1. O brezmadežna, — Vsa dobrótljiva, —
Sladka, čista Devica! — Greha oteta, — Mati
presveta, — Bodi nam pomočnica!

2. Nado ti budiš, — Varstvo nam deliš,
— O mogočna Kraljica! — Da zadobimo, —
Česar želimo, — Bodi ti priprošnjica!

3. Ko srce medli, — V solzah se topi, —
Kličimo le Marijo: — Vzemi slabosti, — Pelji
k radosti — V rajsko nas domačijo.

Zdrava, Kraljica!

(Salve regina.)

1. Kraljica v raju slavljenja, o Marija! —
V pomoč si nam postavljena, o Marija!

Angelski zbor z menoj — Večno ji slavo
poj, — Vseh stvari * naj spev doni: — Zdrava,
Kraljica!

2. Ti mati si usmiljena, — Življenje, nada,
radost vsa.

3. V dolini solz zdihujemo, — Usliši proš-
nje milostno.

4. Ti svojo nam roko podaj — In pelji k
Sinu v sveti raj!

O Marija milostljiva.

1. O Marija milostljiva — Vsem, ki k tebi
kličejo, — Glej nas, mati ljubezniva! — Nate
mi zaupamo; — Svojo milost ti nam daj, —
[:Blagoslovi družbo zdaj:].

2. Tebe hočemo ljubiti — In služiti ti zvesto, — Za teboj zvesto hoditi, — Da vsi pridemo v nebo. — Pesem hvalno iz srcá — [:Poje tebi družba ta:].

3. Pred noge, glej, tvoje svete — Položimo zdaj srcá: — Naj goré ljubezni vneta — Zate in za Jezusa; — Daj, da se za družbo to — [:Duše mnoge vnamejo:].

4. V vseh skušnjavah, ljuba Mati, — Verno nam na strani stoj, — Daj nam srčno vselej stati, — Kadar satan kliče v boj; — Brani nas v nevarnosti — [:Varuj nas v nedolžnosti].

5. Zmago upamo doseči — S tvojo zvesto pomočjo, — Naj viharji nas hrumeči — Še tako obdajajo. — Tebi, ljubi materi, — [:Družba vsa se izroči:].

6. Varuj družbo Mati mila, — Cvetko mlado rahlo to, — V varstvu tvojem da razvila — Se čimdalje lepše bo. — Tebi v slavo naj cvete — [:Tebi v čast razširja se:].

Tebe zbrali smo.

1. Tebe zbrali smo, Devica, — Da si naših src gospá, — Bodi zvezda nam vodnica — Sredi zlobnega sveta! — Mi smo zvesta tvoja družba; — Vzor nam čisti tvoj obraz; — Naša čast je tvoja služba, — Tvoja želja nam ukaz!

2. Ti le reci, ti le veli, — O Marija, glej tu nas! — Ti le migni, ti le želi, — Tvoji

mi smo večni čas! — Tvoji, tvoji o Kraljica, — So nebeški angeli, — O prelepa ti Devica, — Tvoji naj smo tudi mi.

3. Vzvišena nebes kraljica, — V tužnem svetu brez miru, — Bodi naša priprošnjica, — Prosi ti za nas Sinu! — Mi smo zvesta tvoja četa, — Ti, Marija, si naš up, — Ki si z Jezusom presveta — Strla kačo, laž in strup!

4. Ti nas vodi, ti nas brani — Po stezah nevarnih let, — Da nas strupni svet ne rani, — In ne zvodi lažni svet! — Tvoji, tvoji o Kraljica, — So deviški zbori vsi, — O močna priprošnjica, — Tvoji naj smo tudi mi.

5. O Marija, vir ljubezni, — Vlij ljubezen nam v srce, — Vodi, Mati, zbor naš zvezni, — Dvigaj kvišku nam želje! — Mi otroci tvoji ljubi, — Ti najboljša Mati nam — O Marija, ne izgubi — Nihče tvojim se rokam!

6. Milo se na nas oziraj, — Prosi Jezusa za nas, — Ti nas varuj, ti podpiraj, — Ko bo prišel zadnji čas! — Tvoj je Jezus, o Marija, — Tvoj rešitelj vseh ljudi — O Marija, o Marija, — Tvoji naj smo tudi mi!

Lepota Marije Device.

1. O Devica, zvezd Kraljica, — O Marija, rajski cvet, — Te lepote, te čistote, — Kot je tvoja nima svet.

2. Lilija še ni cvetela — Tako čisto, kot si ti. — Roža draga te ne zmaga, — Naj kraljev jo vrt rodi.

3. Luna mila je vklonila — Se globoko pred teboj. — Zvezde svetle so se spletle — Zgoraj v zlati venec tvoj.

4. Svet mi mrakne, ko zamakne — V te srce se in oko. — Tebe D'vico si Kraljico — Zvolim, naj ti blago bo.

Devici Mariji.

1. Zapojte jeziki — Vse zemlje sladko, — Vsi Božji svetniki — In celo nebó: — O lepa Marija! — Vsa lepa si res, — Lepot lepotija — Si lepih nebes.

2. Na Sionski gori — Se vtrinjaš lepo. — Vsi angelski kori — Ti slavo pojó: — Od tebe, Devica, — Ni lepše stvari. — Za Bogom kraljica — Najlepša si ti.

3. Iz solnčnega svita — Svoj tron ti imaš, — In z zarjo ovita — Se vsa lesketaš: — A lepše še sije — Tvoj žarni obraz, — Čez vse lepotije — Je dušni tvoj kras.

Naša ljuba Gospa.

1. Usliši mojo prošnjo silno — In obdaruj me preobilno! — V nadlogi ne zavrzi me, — Uboge reve smili se! — O ljuba Gospa, presvet'ga srca!

2. Glej, Dete tam na strani tvoji — V lepoti je nebeški svoji; — Kazaje svoje mi srce, — Pa pravi: Naj zaupam v te! — O ljuba Gospa, presvet'ga srca!

3. Spominjaj, kaj v ljubezni sveti — On zame hotel je trpeti; — Zaklad trpljenja tebi dal, — Gospo Srca te je odbral. — O ljuba Gospa, presvet'ga srca!

4. Me hude tlačijo težave — Me nadlegujejo skušnjave, — Naj še tako hudo trpim; — Pa k tebi, Mati! pribežim. — O ljuba Gospa, presvet'ga srca!

5. O prosi zame, ko pritečem — Pred Te in srčnomilo rečem: — O Mati predobrotljiva. — Gospa presvetega srca! — O ljuba Gospa, presvet'ga srca!

Marijinemu Srcu.

1. Srce jaz ljubim presladko, — Čistejše kot zlato, — Kot žlahtni biser je lepo; — Ga ljubim z vso močjo.

2. Ko bi mogočen cesar bil, — Dežel in mest vladar, — Kako bi srce to slavil, — In venčal mu oltar.

3. In ko bi prost kot tica bil, — Bi peval pesmico — In brez nehanja bi častil — To srce ljubljeno.

4. In ko bi bil v puščavi tam, — Kjer žive duše ni, — Bi glasno pesem peval sam — Srčno, iz vseh moči.

5. O, ko bi angel božji bil, — Svetnik
tam v raju že, — Kako bi ljubil in častil —
Marijino srce!

6. Pa, ljuba mati moja, glej; — Priprost
služabnik Tvoj — Le sem, usmiljenje imej,
— Naj vseč Ti spev bo moj!

O ljuba Gospa.

1. O ljuba Gospa, — Presvet'ga Srca! —
O prosi za nas! — Spomni se veljave, —
Ktero daje Ti sam Bog, — Naše glej težave,
— Reši, reši nas nadlog.

2. O ljuba Gospa — Presvet'ga srca! —
O prosi za nas! — Vedi, da Kraljica — Si
vesoljnega sveta, — Da si pomočnica, —
Vsem ljudem odmenjena.

3. O ljuba Gospa, — Presvet'ga srca! —
O prosi za nas! — Vsi zaupajoči — Na lju-
bezen materno, — K tebi zdihujoči — Srčno
milo kličemo.

Častimo Marijo.

1. Nebesa in zemlja — Vse božje stvari
— Z menoj se združite, — Marijo častite! —
Nebeški kraljici, — Prečisti Devici, — V
vesoljnem stvarjenju — Naj slava doni.

2. Kar stvaril je Bog — Od začetka sveta,
— Vsi hribi, doline, — Planine, ravnine, —
Vsa zeljšča, drevesa, — In vsa njih peresa,
— Vsi hvalo ženite — Kraljici neba!

3. Vse ptice pod nebom, — Vse ribe voda,
 — Vse razne laznine, — Premnoge zverine,
 — Človeški jeziki, — Vsi božji svetniki, —
 Naj pesmica vaša — Mariji velja!

4. In zvezd migljajočih — Nezmerjeni
 pas; — Zveličani zbori, — Vsi angelski kori;
 — Vse, kar zna moliti, — In kar zna slaviti,
 — Naj z mano se združi — In poje na glas!

Mariji prečisti Devici.

1. Žari se. Danica veselo priplava. — Ti
 Marija! Ti danica, — Ti prečista si Devica!
 — O Marija, davno že to vem. — Vsa si
 lepa, vsa si sveta — In od greha si odvzeta,
 — To očitno jaz spoznati smem.

2. Že dan je. Že solnce visoko nam sije.
 — Ti Marija, si kraljica — Ti si vseh devic
 Devica — To povzdigne te čez angele. —
 Ti brez madeža spočeta, — Si devica, mati
 sveta! — Le še više to povzdigne te.

3. Noč pride. Že solnce za goro zahaja.
 — Takrat, o Devica mila! — Ko bo zadnja
 ura bila, — Ko bom tek odločeni končal, —
 Bodi meni pomočnica, — Da bom s tabo, o
 Devica! — V rajski sreči večno kraljeval.

Jaz sem Marijin sin.

1. Mladenič srečen sem, — Imam v Mariji
 Mater ljubo, — Ki me varuje pred pogubo,
 — Njo ljubim s srcem vsem, — Kar čutim,
 to povem: — Jaz sem Marijin sin.

2. Ko grešni svet preti, — Da mi srca nedolžnost vzame — In v njem ostudni ogenj vname, — Marija v bran hiti, — Se nič mi bati ni: — Ker sem Marijin sin.

3. Ko lastno me telo — In ž njim sovražnik stari skuša, — Da njima bi služila duša, — Premagam ju lahko, — Če spomnim se samo: — Da sem Marijin sin.

4. Kedar skušnjav naval — Peklenskih hoče me končati, — Varuje me Marija Mati. — Zakaj bi se ga bal? — Kako se njemu vdal? — Saj sem Marijin sin.

5. Mladenič sem vesel; — Marija mi vsikdar pomaga, — Da zmagam dušnega sovraga. — Zato dokler živel, — Najrajši bodem pel: — Jaz sem Marijin sin.

Slovo od Marije.

Romarska.

1. Vse prepeva, se raduje, — Pesmi do neba doné, — Moja duša le žaluje, — V solzah se topi srce: — Ker slovesna ura bije, — Da od Matere Marije — Moram se ločiti zdaj, — Zapustiti sveti kraj.

2. O Marija, če ti v lice — Danes gledam zadnjikrat, — Zadnjič tečejo solzice — Mi na cvetke tvojih trat; — Srčno kličem: Z Bogom, Mati, — Tebi hočem zvest ostati! — Srečno, čudapolni kraj, — Vse radosti sladki raj!

3. Ti, Marija, pa ohrani — Me v ljubezni materni; — Stoj v nadlogah mi ob strani — Na vseh potih mojih dni. — Ljuba mati meni bodi, — V sveti raj me varno vodi, — Naj te srečen tam častim, — Nikdar več ne zapustim.

4. O Marija, ti usmili — Tudi varhov se doma, — V dneh življenja, v smrtni sili — Prosi zanje Jezusa! — Starše, brate in sestrice, — Rajnih romarjev dušice — Izročim ti, Mati, zdaj, — Sveti blagoslov jim daj.

5. Zdaj, zvonovi zazvonite — Meni v žalostno slovo, — Vroče solze se razlijte — Zadnjikrat na zemljo to! — Ti pa z Jezusom, Marija, — Bodi moja tovaršija! — Kadar pride smrtna noč, — Klical vaju bom v pomoč.

Za mladeniče.

1. Tebi, Marija, mogočna Kraljica, — Fantje ponižno darimo srce, — Tudi nas sprejmi, o ljuba Devica, — V svojo družino sinove zveste; — Trdno kot skala, kot hrast bomo stali, — Dušo pogube srčno varovali.

2. Vemo, da satan, da svet zapeljivi — Še na pregrešno nas vabil bo pot, — Toda le išče naj svet goljufivi, — Išče naj satan si bratov drugod. — Trdno kot skala, kot hrast bomo stali, — Dušo pogube srčno varovali.

3. Vemo, da dosti nam zdaj bo prestatl,
— Mnogim tovarlšem bomo v zasmeh, —
Vendar obljubljamO danes ti, Mati, — Da
tudi to ne pripravi nas v greh! — Trdno
kot skala, kot hrast bomo stali, — Dušo
pogube srčno varovali.

4. Srčnost, pogum pa pri tebi dobimo,
— Ti, o Marija si naša pomoč, — S polnim
zaupanjem k tebi hitimo, — Glasno vsi kli-
čemo v te upajoč: — Trdno kot skala, kot
hrast bomo stali, — Dušo pogube srčno
varovali.

V. Pesmi k svetnikom in angelom.

Sveti Jožef.

1. O sveti Jezusov rednik, — Neveste
božje zaročnik, — Pred Bogom v raju zdaj
stojiš, — Se večne krone veseliš: — O varuj
nam srce lepo, — Naj ljubi Jezusa zvesto!

2. Nebeško moč je Bog ti dal, — Ki je
za varha te odbral; — V rokàh si nosil Je-
zusa, — Nebes in zemlje stvarnika: — Kadar
preté pekla moči, — O Jožef, zla nas varuj ti!

3. O sveti Jožef, spomni se — Na zemlji
smrti blažene: — Ko dušo Bogu si dajal, —
Sam Jezus je pri tebi stal. — O Jožef, daj
pomoč nam to, — Da k tebi pridemo v
nebo!

Sveti Alojzij, I.

1. O poglej, Alojzij mili, — Iz nebes višav na nas! — V hudi stiski smo in sili, — Varuj ti nas slednji čas! — Čednost naša omaguje, — Tvoja krasno se blišči; — Naj tvoj zgled nas osrčuje, — Da živimo kakor ti.

2. Lepa lilija je vrtna, — Krasen je njen beli cvet, — Lepša je krepost nesmrtna, — S katero ti si zmagal svet. — Zdaj si rešen vseh bridkosti, — Angel si med angeli: — Prave uči nas modrosti, — O zavetnik slavljeni!

3. Gori v rajski očetnjavi — Ljubljenec si Jezusov, — Z njim kraljuješ v večni slavi, — Vzdihe slušaš vernikov: — Prosi, o mladenič sveti, — Srčno prosi Jezusa, — Da nas sprejme k zvesti četi — V raj veselja večnega!

Sveti Alojzij, II.

1. Angelska lilija * v vrtu nebeškem, — Ki si se vzdajala * v rodu človeškem, — Svet te proslavlja vnet, — Čisti nedolžni cvet, — Sveti Alojzij! — V tvojem zdaj varstvu smo, — Glej nas dobrótljivo. — V sili roko podaj, * vodi nas v raj!

2. Nisem posnemal te * v čisti kreposti, — Daj, da bom vnemal se * k trdi ostrosti! — Ljubljeni varih moj, — Vedno želim s

teboj — Sveto živeti! — Nisem bil v vzornosti, — Naj bom v spokornosti. — Vedno naslednik tvoj * bodi z menoj!

3. Čas je, spremenil bom * svoje življenje, — Trdno zdaj vklenil bom * svetno hotenje: — Bogu edinemu — Svojemu Stvarniku — Hočem živeti! — Radosten v Bogu le — Pel mu bom hvalnice — Dokler odšel ne bom * v angelski dom.

Sv. Ciril in Metod.

1. O sveta brata slavljenja, — Ciril, Metod, — Ki srčno sta oznanjala — Resnice pravo pot; — Bodita nam pozdravljena, — Slovonom blagovestnika!

2. Slovanske narode resnic — Učila sta, — Glas vajin ni bil prazen klic, — Ker nas ljubila sta. — Ljubezni božje ogenj vroč — Je dal srčnosti vama moč.

3. Prosita, brata ljubljena, — Za narod zdaj, — Ko v Bogu se radujeta, — Presrečna vekomaj! — Prosita, o Ciril, Metod, — Naj ljudstvo ljubi pravo pot!

4. Del svetlih vama plačal ni — Minljivi svet, — Junakoma darov deli — Samo Bog vojnih čet. — Dodeli jima, o Gospod, — Naj ljubi te slovenski rod!

Sveti angeli varihi.

1. Angel božji, ki me vodiš, — Da se sam ne pogubim, — Ki zvestó pred mano

hodiš, — Tebi se priporočim. — Tebe mi je Bog odločil, — Tebi mojo dušo izročil, — Angel varh, prijatelj moj, — Vselej mi na strani stoj!

2. O prijatelj moj nebeški, — Meni varh mogočen dan, — Da v nezmožnosti človeški — Nisem v hudo zapeljan. — Ti preženi vse zmotnjave — In sovražnikov skušnjave, — Angel varh, prijatelj moj, — Slabemu na strani stoj!

3. Če opeša moja duša, — Z grehom ranjena medli, — Satan jo končati skuša — In ji večno smrt želi: — Ti sovražnika preženi, — Milost božjo sprosi meni, — Angel varh, prijatelj moj, — Grešnemu na strani stoj!

4. Uči me, Boga ljubiti, — Kakor Jezus zapove, — Njega voljo dopolniti, — Darovati mu srce; — Naj se vedno posvečujem, — Vedno k Bogu približujem. — Angel varh, prijatelj moj, — Mlačnemu na strani stoj!

5. Ko približa se ločenje, — Zadnje vojske huda noč, — Preden sklenem to življenje, — Bodi v bran mi in pomoč. — Zroči me Odrešeniku, — Meni milemu sodniku! — Angel varh, prijatelj moj, — V smrti mi na strani stoj!

Vsi svetniki.

(Salutis aeternae dator.)

1. Miru delivec večnega, — O Jezus, milost podeljui! — Devica, mati usmiljena, — Rešenje vernikom daruj.

2. Nešteti zbori angelov, — Prerokov
slavljene vrste, — Usmiljeni do grešnikov, —
Prosíte milo za dolgé.

3. In ti, krstitelj Jezusov, — In ti, čuvaj
Cerkvé resnic, — Ves sveti zbor apo-
stolov, — Rešite nas vezi krivic!

4. Mučencev vseh nešteti red, — Du-
hovnov družba blažena — In čistosti de-
viški cvet: — Očistite nas madeža.

5. Ves nepregledni srečni zbor, — Kar
vzetih je v nadzvezdni dvor: — Mi vsi že-
limo gori k vam, — Pomoči izprosíte nam!

6. Očetu in Sinu poje naj — Se čast in
slava vekomaj, — In tebi, Duh preblaženi, —
Enaka čast naj se dari. — Amen.

Spomin vernih duš.

1. Strašen dan bo dan plačila, — Zemlja
v prah se bo zdrobila, — Priča David in
Sibila.

2. Grozen strah bo svet obdajal, — Kadar
bo sodnik prihajal, — K ostri sodbi človek
vstajal.

3. Jela bo trobenta peti, — Mrtvim po
grobeh grmeti, — Naj gredo vsi k sodbi sveti.

4. Smrt v naravi bo strmela — Kadar
stvar bo oživela, — Pred Sodnika tja hitela.

5. Spomni se, o Jezus mili, — Da so zame
te umorili, — Prosim, tisti dan se usmili!

6. Da sem kriv, to sam spričujem —
Grehov svojih se sramujem, — »Prizanesi,
Bog!“ vzdihujem.

7. V prahu k tebi, Bog vzdihujem — Srce
strto ti darujem, — Konec ti priporočujem.

VI. Razne pesmi.

Pesem slovenskih mladeničev.

1. Mi slovenski smo mladen'či, — Kreпка
rast je naša čast, — Bistroumnost naša slava,
— Blago srce naša last. — Dvojna vnema
nas ljubezen, — V srcih naših plameni. —
O da bi le plamenela — V srečo pravo žive
dni! — V srečo pravo žive dni!

2. Sveti veri vsi smo vdani, — Radost
naša ljubi Bog, — In življenje nam pošteno
— Osrečuje mladi krog. — In za Bogom
nam najljubša — Je slovenska zemljica, —
Tako krasna, tako mila, — Kakor pravi raj
sveta. — Kakor pravi raj sveta.

3. Pa naj vstane kje sovražnik — Vero
sveto nam grdeč, — V nje obrambo zavih-
timo — Složno uma svitli meč — In če za
pravice naše — Narodne se vname boj, —
Mi mladen'či pohitimo — Na bojišče vsi takoj.
— Na bojišče vsi takoj.

4. Saj nevstrašna mi smo četa, — Sleher
nas je cel junak; — Kamor klic naš bojni

kliče, — Ni zaman noben korak. — Mi slovenski smo mladen'ci, — To je radost, naša slast, — Veri, domovini zvesti, — Njena slava, njena čast. — Njena slava, njena čast.

Oče naš.

1. Bog Oče, ki v nebesih — Kraljuješ vekomaj, — Na duši in telesu — Svoj blagoslov nam daj — Naj bode posvečeno — Presveto tvoje ime: — Žive naj tebi v slavo — Vsi narodi zemljé.

2. Kraljestvo tvoje pridi, — In vladaj v srcih ti; — Presveta tvoja volja — Naj vselej se zgodi. — Daruj nam vsak dan kruha — Za dušo in telo. — Naj sveto obhajilo — Še v smrti hrana bo.

3. Odpusti, Bog nebeški, — Da smo žalili te, — Iz srca odpustimo — Tud' mi dolžnikom vse; — Ne vpelji nas v skušnjava — In zla odreši nas, — Da bomo tebi hvalo — Dajali večni čas.

Poznate dom.

1. Poznate dom? na zemlji ne stoji, — Po katerem bridko srce hrepeni, — Kjer jok utihne, ne tekó solzé — In v miru srca vsa se veselé. — Poznate ga! — Le tja — Naj hrepenijo srca vsa.

2. Poznate jo? — stezico trnjevo? — Na njej vzdihuje potnik žalostno; — Spotakne

se, pogleda v prahu gor: — Okrajšaj tek, Gospod, omagam skor. — Poznate jo! — stezo, — Ki vodi v sveto nas nebo.

3. Poznate ga? — prijatelja — iz nebes? — Device sin in pravi Bog je res; — Izbral je sebi trnjevo stezo — In klical je seboj nas milostno. — Poznate ga! — Le-ta — V nebesa srečno nas pelja.

Zahvalna.

1. Hvala večnemu Bogu! — Vse stvari ga zdaj molite, — Stvarniku, dobrotniku — Večno slavo zadonite! — Zbori angelski pojó, — Hvali zemlja in nebo.

2. Sveti, sveti, sveti Bog, — Vse je polno tvoje slave! — Tebe moli zemlje krog, — Molijo nebes višave. — Vsi svetniki te časté, — Vsi pravični te slavé.

3. Hvaljen, trojedini Bog, — Oče, Sin in Duh presveti! — Iz pregrehe vseh nadlog — Hotel si naš rod oteti, — Jezus, naš Odrešenik, — V smrti milostni sodnik!

4. Bodi, Bog, nam milostljiv, — Varuj greha nas in zmote, — Ti si svet in ljubezniv, — Si usmiljen, poln dobrote: — Vodi naše duše v raj, — Čast izvoljenih nam daj!

Papeška himna.

1. V prestol slave vekovite, — Zemlje ljudstva, se ozrite! — Ko na svetu vse razpada, — Neminljivo eden vlada: — Knez

mirú izmed vladarjev, — Oče blag in ljubezniv, — Trden v sili vseh viharjev, — Temelj Cerkve nezrušljiv.

2. Srečni Rim, o mesto slave, — Jasno solnce Cerkve prave! — S Petrovo krvjo kropljeno, — V knežje mesto posvečeno, — Dal veličje ti cvetoče — Je na veke kralj nebes: — Tvoja čast je sveti oče, — Zemlje verne prvi knez.

3. Vsi jeziki se združite — V slavju Cerkve zmagovite! — Naj doni po širnem svetu — Slava svetemu očetu! — Hrani božjo nam besedo, — Zvest delivec je do brot, — Skrben varje božjo čredo, — V raj nebeški kaže pot.

Avstrijska himna.

1. Bog ohrani, Bog obvari — Nam cesarja, Avstrijo! — Modro da nam gospodari — S svete vere pomočjo. — Branimo mu krono dedno — Zoper vse sovražnike, — S habsburškim bo tronom vedno — Sreča trdna Avstrije.

2. Trdno dajmo se kleniti, — Sloga pravo moč rodi; — Vse lahko nam bo storiti, — Ako združimo moči. — Brate vodi vez edina — Nas do cilja enega: — Živi, cesar, domovina, — Večna bode Avstrija!

